

Κείμενο 1

Μόδα με οικολογική συνείδηση: Η πολυτέλεια του μέλλοντος!

Το κείμενο που ακολουθεί είναι διασκευασμένο άρθρο. Δημοσιεύτηκε στις 29-05-2019 στον ιστότοπο www.womanidol.com, από τη δημοσιογράφο Δέσποινα Σάμψων. Η δημοσιογράφος αρθρογραφεί στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο σχετικά με ζητήματα μόδας και γυναικείας ομορφιάς.

Κάποια στιγμή θα άλλαζαν οι όροι του παιχνιδιού και στη βιομηχανία της μόδας. Ήταν τέτοια η εξέλιξη στο περιβάλλον που δεν μπορούσε να γίνει κάτι άλλο. Οι φυσικοί πόροι μειώνονται συνεχώς, σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας εξαφανίζονται, η θερμοκρασία του πλανήτη ανεβαίνει και οι μεγαλύτερες βιομηχανίες πρέπει να αντιδράσουν ουσιαστικά!

Εκτός, λοιπόν, από τις νέες τεχνολογίες που θα πρέπει να υιοθετήσουν οι βιομηχανίες, για να εξασφαλίσουν τις προϋποθέσεις μείωσης της ατμοσφαιρικής μόλυνσης, η ευθύνη βαρύνει και εμάς τους καταναλωτές. Έχει δημιουργηθεί η ανάγκη να αλλάξουμε εμείς, οι ίδιοι, υιοθετώντας πρακτικές, όπως η ανακύκλωση και ο υγιής καταναλωτισμός.

Τι χαρακτηρίζει την αγορά της μόδας; Η ταχύτητα και οι συχνές αλλαγές. Αυτό, άλλωστε, δεν είναι και η ουσία της μόδας; Ο κύκλος ζωής των προϊόντων μειώνεται διαρκώς εξαιτίας των ισχυρών ανταγωνιστικών τάσεων για διαρκή βελτίωση και επίδειξη καινοτομιών. Πάνω στην ώρα, λοιπόν, ένα νέο επιχειρηματικό σενάριο έχει ανατείλει: αυτό της βιώσιμης μόδας που δεν έχει καμία σχέση με την πολυτέλεια της υψηλής ραπτικής του 20ού αιώνα. Αν τότε το ζητούμενο ήταν η πανάκριβη, σπάνια πρώτη ύλη, σήμερα η ανάγκη είναι να «φορέσουμε» ανακυκλώσιμα υλικά με ουσιαστικό οικολογικό ντιζάιν¹.

Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»; Οι σχεδιαστές και η οικολογική μόδα κάνουν τη διαφορά προσφέροντας συλλογές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στο μάτι του καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον. Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν το ενεργειακό τους αποτύπωμα. Φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, αλλά και σπόροι, οικολογικό δέρμα, βιοδιασπώμενο πλαστικό και ανακυκλώσιμα υλικά χρησιμοποιούνται για την κατασκευή όχι μόνο ενδυμάτων, αλλά και κοσμημάτων.

Πολλές χώρες οργανώνουν την Ecomodaweek, την ειδική Εβδομάδα Οικολογικής Μόδας. Η διοργάνωση εκδηλώσεων, όπως το «The Green Show», με εκπαιδευτικό και συμβουλευτικό

¹ Ντιζάιν: σχεδιασμός, αισθητική που εφαρμόζεται στην ανεύρεση νέων μορφών σε αντικείμενα καθημερινής χρήσης

χαρακτήρα προωθούν τους σκοπούς του πολυτελούς και βιώσιμου κινήματος μόδας με παροχή όχι μόνο θεάματος, αλλά και τεχνογνωσίας².

Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας; Η χρήση αποβλήτων και η ουσιαστική ανακύκλωσή τους από τους σχεδιαστές είναι ένα σοβαρό στοιχείο που κερδίζει έδαφος. Πλαστικά μπουκάλια γίνονται μπλούζες. Πλαστικά φιλμ μετατρέπονται σε τσάντες. Τα «σκουπίδια» που γίνονται μόδα δίνουν την ευκαιρία να δούμε την «ένοχη», μέχρι πριν από λίγο καιρό, μόδα με άλλο μάτι.

Κείμενο 2

Αιμιλιανός Μονάη, Αλεξανδρεύς, 628-655 μ.Χ.

Το ποίημα είναι του Κωνσταντίνου Καβάφη (1863 – 1933), Επιμέλεια Γ. Π. Σαββίδη. Τα Ποιήματα, Τ. Α' 1897 - 1918, Ίκαρος 1963.

Με λόγια, με φυσιογνωμία, και με τρόπους
 μια εξαίρετη θα κάμω πανοπλία·
 και θ' αντικρύζω έτσι τους κακούς ανθρώπους
 χωρίς να έχω φόβον ή αδυναμία.

Θα θέλουν να με βλάψουν. Αλλά δεν θα ξέρει
 κανείς απ' όσους θα με πλησιάζουν
 πού κείται³ η⁴ πληγές μου, τα τρωτά μου μέρη,
 κάτω από τα ψεύδη που θα με σκεπάζουν.—
 Ρήματα⁵ της καυχίσεως του Αιμιλιανού Μονάη.
 Άραγε να 'καμε ποτέ την πανοπλία αυτή;
 Εν πάση περιπτώσει, δεν την φόρεσε πολύ.
 Είκοσι επτά χρονώ, στην Σικελία πέθανε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

2 Τεχνογνωσία: το σύνολο, ή κάποιο μέρος των εννοιών, των γνώσεων ή και της εμπειρίας που αφορούν τις απαραίτητες διεργασίες, ή μεθόδους στη παραγωγή προϊόντων

3 βρίσκονται

4 οι (από τις γνωστές σκόπιμες ανορθογραφίες του Καβάφη)

5 Λόγια

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις συνοπτικά, σε 50-60 λέξεις, τα χαρακτηριστικά της βιώσιμης μόδας, όπως αναφέρονται από τη συντάκτρια του Κειμένου 1.

Μονάδες 10**2ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο τα ερωτήματα στην 4η (Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»;) και 6η παράγραφο του Κειμένου 1 (Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας;) συμβάλλουν στη οργάνωση του λόγου - σύνδεση των νοημάτων.

Μονάδες 10**3ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Στις υπογραμμισμένες φράσεις του Κειμένου 1 θεωρείς ότι η λειτουργία της γλώσσας είναι μεταφορική/συνυποδηλωτική ή κυριολεκτική/δηλωτική (μονάδες 5); Να ξαναγράψεις τις φράσεις με την αντίθετη χρήση από αυτήν που επεσήμανες, προσέχοντας ώστε να μην αλλοιωθεί το νόημα (μονάδες 10).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)**

Μετά την ανάγνωση του προηγούμενου άρθρου, προβληματίστηκες για τη «βιώσιμη μόδα». Αποφασίζεις να αναρτήσεις ένα άρθρο (350-400 λέξεις) στο ιστολόγιο του σχολείου σου, για να ενημερώσεις του συμμαθητές σου σχετικά με τη νέα αυτή έννοια και να τους προτρέψεις με επιχειρήματα να ανακυκλώνουν τα ρούχα τους που δεν χρησιμοποιούν πια.

Μονάδες 30**ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)**

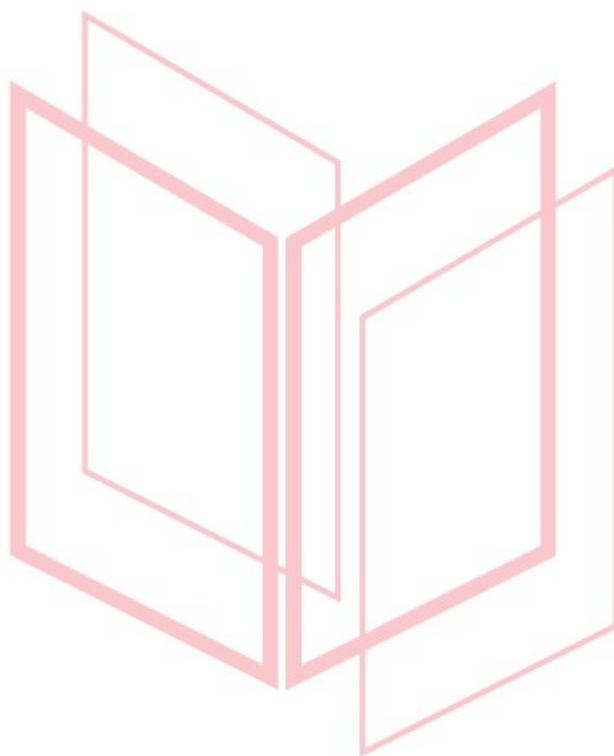
Στο ποίημα (Κείμενο 2) παρατηρούμε στις δύο πρώτες στροφές τη χρήση του πρώτου ενικού ρηματικού προσώπου και στην τελευταία στροφή το τρίτο ενικό ρηματικό πρόσωπο. Τι πετυχαίνει, κατά τη γνώμη σου, με αυτή τη γλωσσική επιλογή ο ποιητής;

Μονάδες 20**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

14803

Να ερμηνεύσεις την επιθυμία του ποιητικού υποκειμένου στο Κείμενο 2 εστιάζοντας στον συμβολισμό της «πανοπλίας». Πιστεύεις ότι το ποίημα έχει επίκαιρο χαρακτήρα, αν και έχει γραφτεί πολλά χρόνια πρωτότερα; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14803-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα βασικά χαρακτηριστικά της «βιώσιμης μόδας»:

- Κατανάλωση και αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών με ουσιαστικό οικολογικό σχεδιασμό.
- Δημιουργία συλλογών από τους σχεδιαστές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στον καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον.
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν σε ρούχα με μειωμένο ενεργειακό αποτύπωμα.
- Αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών (όπως φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, βιοδιασπώμενο πλαστικό) για την κατασκευή ακόμη και κοσμημάτων.
- Χρήση αποβλήτων και ουσιαστική ανακύκλωσή τους από τους σχεδιαστές.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα ερωτήματα που διατυπώνονται στην 4η (Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»;) και στην 6η παράγραφο του Κειμένου 1 (Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας;) συμβάλλουν στην οργάνωση του λόγου, διότι βοηθούν ως μετάβαση στην ανάλυση που ακολουθεί.

- Στην 3^η παράγραφο η συντάκτρια είχε ολοκληρώσει τη σύγκριση με τη σχεδιαστική αντίληψη του παρελθόντος και στην 4^η παράγραφο αναλύει τον τρόπο εδραίωσης και θεμελίωσης της «βιώσιμης μόδας».
- Στην 5^η παράγραφο κάνει λόγο για την οργάνωση Εβδομάδων Οικολογικής μόδας και συναφών εκδηλώσεων. Η 6^η παράγραφος αρχίζει με ένα ερώτημα για το τι επιπλέον μπορεί να βοηθήσει τη «βιώσιμη μόδα».

14803-Λύση

Τα δύο άμεσα ερωτήματα δίνουν παραστατικότητα στον λόγο και συμβάλλουν στην κατανόηση του κειμένου. Η τεχνική της ερωταπόκρισης χρησιμοποιείται, για να δώσει η συντάκτρια αναλυτικά τις πληροφορίες που θεωρεί σημαντικές και να ανανεώσει το ενδιαφέρον για το περιεχόμενο του κειμένου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Κάποια στιγμή θα άλλαζαν οι όροι του παιχνιδιού (μεταφορική λειτουργία της γλώσσας) → Κάποια στιγμή θα μεταβάλλονταν οι συνθήκες ζωής... (αναφορική λειτουργία της γλώσσας)
- Οι φυσικοί πόροι μειώνονται συνεχώς (αναφορική λειτουργία της γλώσσας)→ οι φυσικοί πόροι εξαντλούνται (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)
- Τις νέες τεχνολογίες που θα πρέπει να υιοθετήσουν οι βιομηχανίες (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)→ τις νέες τεχνολογίες που θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν οι βιομηχανίες (αναφορική λειτουργία γλώσσας)
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν το ενεργειακό τους αποτύπωμα (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)→ Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα συμβάλλουν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν την επίδρασή τους στο περιβάλλον ως προς την κατασπατάληση πόρων (αναφορική λειτουργία γλώσσας)
- Πλαστικά φιλμ μετατρέπονται σε τσάντες (αναφορική λειτουργία γλώσσας)→ Πλαστικά φιλμ μεταμορφώνονται σε τσάντες (μεταφορική λειτουργία γλώσσας).

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται:

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/τρια επικεντρώνεται στα ακριβή ζητούμενα (η εστίαση στα χαρακτηριστικά της βιώσιμης μόδας και η επιχειρηματολογία, ώστε να την ακολουθήσουν οι μαθητές).
- Δεν έχει σημασία η ποσότητα, αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Είναι απαραίτητη η αξιοποίηση στοιχείων του κειμένου με τρόπο δημιουργικό.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία.
- Η χρήση πληροφοριακού ύφους στο πρώτο ερώτημα και προτρεπτικού τόνου στο δεύτερο ερώτημα.

14803-Λύση

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η στείρα αντιγραφή παραδειγμάτων μέσα από το κείμενο, χωρίς να συνδέονται με τα δύο ζητούμενα της Παραγωγής Λόγου.
- Η συχνή χρήση του α' προσώπου.
- Ένας γενικής εστίασης δοκιμιακός πρόλογος.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικά, μπορούν να αναφερθούν για τη βιώσιμη μόδα:

- Τα προβλήματα στη χλωρίδα και στην πανίδα, καθώς και η εξάντληση φυσικών πόρων οδήγησαν στην ανάγκη στροφής του καταναλωτικού κοινού προς τη βιώσιμη μόδα.
- Η βιώσιμη μόδα σχετίζεται με την κατανάλωση και αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών με ουσιαστικό οικολογικό σχεδιασμό.
- Η δημιουργία συλλογών από τους σχεδιαστές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στο μάτι του καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον.
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν σε ρούχα με μειωμένο ενεργειακό αποτύπωμα, μεταφέροντας ένα μήνυμα οικολογικής ευαισθητοποίησης.
- Χρήση ανακυκλώσιμων υλικών (όπως φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, βιοδιασπώμενο πλαστικό) για την κατασκευή ακόμη και κοσμημάτων.

Ενδεικτική επιχειρηματολογία για την ανακύκλωση ρούχων:

- Τα προβλήματα στο περιβάλλον χρήζουν αντιμετώπισης όχι μόνο από τις βιομηχανίες, αλλά και από εμάς τους ίδιους ως καταναλωτές (έμφαση στη συλλογική ευθύνη).
- Η ανακύκλωση ρούχων όχι μόνο δεν επιβαρύνει το περιβάλλον, αλλά είναι ένας ευχάριστος και δημιουργικός τρόπος να αξιοποιούνται διαφορετικά τα ρούχα που εμείς πλέον δεν φορούμε.
- Η ανακύκλωση ρούχων βοηθάει στην καλλιέργεια πνεύματος οικονομίας, χωρίς να χάνεται η διάθεσή μας για αλλαγή και ποικιλία στα ρούχα μας.
- Η ανακύκλωση ρούχων είναι στην πραγματικότητα διαχείριση υλικών πόρων. Ένα είδος ρουχισμού που δεν μας χρειάζεται μπορεί να καλύψει τις ανάγκες άλλων ατόμων που το έχουν ανάγκη.

14803-Λύση

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Στις δύο πρώτες στροφές του ποιήματος ο Κων/νος Καβάφης επιλέγει το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο, για να αποδώσει με πιο άμεσο και εκφραστικό τρόπο, με τη μορφή του εσωτερικού μονόλογου, τις σκέψεις του Αιμιλιανού Μονάη από την Αλεξάνδρεια. Αντίθετα, στην τρίτη στροφή ο τόνος του ποιήματος αλλάζει με την παράλληλη διαφοροποίηση του ρηματικού προσώπου. Είναι φανερό πλέον ότι αυτός που παίρνει τον λόγο είναι ο ποιητής, ο οποίος σχολιάζει με ελαφρά ειρωνεία την αρχική αισιοδοξία του ποιητικού υποκειμένου να δημιουργήσει ένα «σκληρό», σιδερόφρακτο προσωπίο, για να είναι σε θέση να αντιμετωπίζει αποτελεσματικότερα τους κακούς ανθρώπους. Η ειρωνεία αποτυπώνεται με την ερώτηση που διατυπώνει και την απάντηση ότι λόγω θανάτου σε μικρή ηλικία δεν μπόρεσε τελικά ο Αιμιλιανός να κρατήσει για πολύ αυτό το προσωπίο.

Με την εναλλαγή των δύο ρηματικών προσώπων στο ποίημα ο Καβάφης πετυχαίνει να στήσει ένα σκηνικό στο οποίο με τη μορφή θεατρικού μονόλογου πρωταγωνιστεί ένα μάλλον φανταστικό πρόσωπο και στο τέλος η σκηνή κλείνει με τα σχόλια και τις παρατηρήσεις του ίδιου (που είναι ο σκηνοθέτης), σε τρίτο ρηματικό πρόσωπο. Ο ποιητής δίνει με αυτό τον emphaticό τρόπο την απάντησή του σε όσους θέλουν να υποδυθούν έναν διαφορετικό εαυτό από αυτόν που πραγματικά έχουν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο ποίημα ο Κωνσταντίνος Καβάφης αναφέρεται στην επιθυμία ενός νεαρού, του Αιμιλιανού Μονάη (μάλλον φανταστικού προσώπου, που μπορεί να εκφράζει τον καθένα μας) να υιοθετήσει μια τελείως διαφορετική συμπεριφορά και προσωπικότητα από αυτή που έχει στην πραγματικότητα, προκειμένου να ξεγελάσει τους κακόβουλους ανθρώπους και να κρύψει τις αδυναμίες και τα τρωτά σημεία του χαρακτήρα του. Προφανώς ο νέος είναι ευαίσθητος και φοβάται ότι η ευαισθησία του θα γίνει αιτία κακόβουλης κριτικής ή εκμετάλλευσης. Γι' αυτό επιθυμεί να δημιουργήσει μια «πανοπλία» που θα αποτελείται από λόγια, φυσιογνωμία και τρόπους. Είναι φανερό ότι η πανοπλία συμβολίζει το «προσωπίο του σκληρού και απρόσιτου» που επιθυμεί το ποιητικό υποκείμενο να κατασκευάσει, για να μην είναι ευάλωτο.

Το θέμα του ποιήματος εξακολουθεί να είναι επίκαιρο, αφού ειδικά στην εποχή μας οι άνθρωποι για διάφορους λόγους υιοθετούν ένα «προσωπίο», ένα χαρακτήρα διαφορετικό από αυτόν που έχουν είτε για να επωφεληθούν οικονομικά είτε για να προφυλαχθούν από τις κακές προθέσεις των άλλων.

Κείμενο 1

Τι θεός είναι ο έρωτας;

Αποσπάσματα από το διαδικτυακό δημοσίευμα του Νίκου Τσούλια, το οποίο αναρτήθηκε στις 22.2.2017 στην ιστοσελίδα: <https://www.fractalart.gr/ti-theos-einai-o-erwtas/>

Είναι ο μοναδικός θεός που ενώνει όλους τους λαούς και όλους τους καιρούς – ο απόλυτα διαχρονικά θεός, που ιεροποιεί τον άνθρωπο και συνενώνει τον απόλυτα φαντασιακό κόσμο με τη βιωμένη πραγματικότητά μας. Είναι ο μόνος θεός που μας επισκέπτεται απρόσκλητα και ανταριάζει ¹ αισθήσεις και συναισθήματα, ονειροπολήσεις και φαντασιώσεις, που μας ταξιδεύει από το σκοτάδι στο φως και αντίθετα από τη μια στιγμή στην άλλη, χωρίς να ξέρεις τίποτα για τη συνέχεια.

Όλες οι θυσίες, αρχέγονες και σύγχρονες, γίνονται προς χάριν του με αμείωτο ρυθμό. Θυσιάζονται γι' αυτόν αμέτρητα όνειρα όπου γης και όπου χρόνου. Καρδιές τσακίζονται και γεύονται ανοιχτές πληγές [...]. Ζωές ανθρώπων ερημώνονται και στη συνέχεια επιλέγεται μοναξιά και σκοτεινιά. Ακόμα και οι ίδιοι οι άνθρωποι προσφέρουν μερικές φορές τη ζωή τους, άλλοτε μέσα από τα σκοτάδια της απόρριψης, άλλοτε μέσα από τους φοβερούς στροβιλισμούς του πάθους, άλλοτε από λάθη της καρδιάς. [...]

Ο έρωτας δεν έχει καμιά σταθερότητα. Δεν προσφέρει κανένα απάγκιο² παρά μόνο στροβιλισμούς και γενικό αντάριασμα. Προσφέρει την ιερή ακτινοβολία του με αντίτιμο την πιο σκληρή αβεβαιότητα. Εμφανίζεται τότε με την μια και τότε με την άλλη μορφή και ποτέ δεν ξέρεις πώς να τον εμπιστευτείς. Είναι ο κύριος αντίπαλος του θανάτου, γιατί είναι η πηγή της ζωής. [...]

Καμιά προσωπική εμπειρία δεν σε βοηθάει για μια δήθεν ορθή στάση απέναντί του ούτε και καμιά σοφία του κόσμου όλου μπορεί να σε συμβουλεύσει. Κάθε φορά είναι διαφορετικός, σαν να είναι η πρώτη φορά. Γιατί είναι πάντα νέος, πολύ νέος. Ο μόνος θεός που δοξάζει τη νεότητα και τίποτα άλλο πέραν αυτής. [...]

¹ Αναστατώνει σε μεγάλο βαθμό, ξεσηκώνει ταραχή

² Προστασία (μεταφορικά) (θαλασσινός όρος)

14804

Προσφέρεις τον εαυτό σου χωρίς υπολογισμούς και σχεδιασμούς, χωρίς ανταλλάγματα και υστεροβουλίες. Γιατί όποιος δεν συναντήσει τον έρωτα, δεν έχει ζήσει τη ζωή του! Αν δεν προσφερθείς ολοκληρωτικά σ' αυτόν, δεν μπορείς να γευθείς την Ομορφιά του κόσμου και της ζωής. Αλλά δεν έχουμε άλλη επιλογή. Η ζωή μας είναι ταξίδι για την αναζήτηση της ομορφιάς. Και είναι μόνο ο θεός έρωτας που ξέρει τα χαοτικά μονοπάτια της...

Κείμενο 2

Τρισεύγενη (απόσπασμα)

Το θεατρικό έργο Τρισεύγενη, που συνέγραψε και εξέδωσε για πρώτη φορά το 1903 ο Κωστής Παλαμάς (1859-1943), διαδραματίζεται σε μια παραθαλάσσια περιοχή της Ρούμελης στη δεκαετία του 1860. Η ηρωίδα του Τρισεύγενη είναι μια πανέμορφη νέα γυναίκα που δεν εννοεί να υποταχτεί σε κανέναν. Ερωτεύεται, όμως, τον γιο του εχθρού του πατέρα της, τον πλοιοκτήτη και καπετάνιο Πέτρο Φλώρη. Στο απόσπασμα συζητούν για τον επικείμενο γάμο τους.

ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

Να τρέξω θέλω στο πλευρό σου, μακριά κι από κάθε κόσμο, προς όλες τις θάλασσες του κόσμου. Από τα μικρά μου χρόνια κάτι αξήγητο μέσα μου βαρυβογγούσε. Γυναίκα του Πέτρου Φλώρη και νεράιδα του γιαλού. Πάντα οι τοίχοι δε με στενοχωρούσανε; Δε μ' έπνιγε το σπίτι; Δε με μάραине η γειτονιά; Δεν εύρισκα πάντ' αφορμή να σκαρφαλώνω στο παράθυρο, να βρίσκουμαι στο δρόμο, να παίζω στ' ακρογιάλι, γύρους να φέρνω με τις βάρκες, να λευκαίνω³ στο ποτάμι, να θερίζω στον κάμπο, ν' απλώνω στ' αλώνι,⁴ να φυτεύω στο περιβόλι, να ξενυχτάω κάτω από τ' άστρα, να πλάθω πανηγύρια, χορούς να πλέκω, να χαίρουμαι τις χαρές του ήλιου, να γιορτάζω του αέρα τις γιορτές; Κι όλη τούτη τη ζωή δεν την εξούσα με τη λαχτάρα μέσα μου και με το καρτέρεμα,⁵ ακοίμητα, μιας ζωής πιο βαθιάς και πιο σωστής, πιο ελεύτερης και πιο άξιας; [...] Και μου την ξανοίγεις⁶ τώρα εσύ τη ζωή που καρτερούσα, αγνάντια⁷ μου, ακόμα μακριά, μα καθαρά. Ζωή από κίνησην όλο κι από

³ Κάνω λευκά τα ασπρόρουχα πλένοντάς τα

⁴ Να απλώνω τα σιτηρά για το αλώνισμα (ξεχώρισμα του καρπού από το άχυρο)

⁵ Προσμονή, προσδοκία

⁶ Αποκαλύπτεις

⁷ Απέναντι

14804

τρομάρα κι από έρωτα. [...] Θαλασσινή θέλω να είμαι και ταξιδεύτρα. Κι όλα τούτα δε θα τα είμαι στο πλευρό σου, Πέτρο Φλώρη;

ΠΕΤΡΟΣ ΦΛΩΡΗΣ

Είσαι η αγάπη μου κ' η γυναίκα μου και η ζωή μου η ριζοθεμέλιωτη⁸ πώς θέλεις να σ' εμπιστευτώ στα κύματα; Μαζί μου δε θαρθής· όχι. Θα μείνης αυτού, στο σπίτι μου, νοικοκυρά και δέσποινα. Και θα προσμένης να γυρίσω. [...] Στο σπίτι μου θα μείνης που θα νάναι πια το σπίτι σου.

ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ

Στο σπίτι σου, Πέτρο Φλώρη; Στο σπίτι σου! Αγνάντια του πατέρα μου το σπίτι, που θα χύνετ' απ' τους τοίχους του και θα βουίζη μέσ' στ' αυτιά μου, κάθε ώρα και στιγμή, η κατάρα του. Και με τον κόσμο γύρω μου, το χαροκόπο⁹ κόσμο και τον καταλαλητή¹⁰ [...] Κρίμα στα φτερά που ωνειρεύτηκα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια χαρακτηριστικά αποδίδει στον έρωτα ο συγγραφέας στις τρεις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 (*Είναι ο μοναδικός θεός...η πηγή της ζωής*); (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

⁸ Που έχει βαθιές ρίζες

⁹ Που ζει μια ζωή γεμάτη διασκεδάσεις, φαγοπότια, ξενύχτια κ.λπ.

¹⁰ Κακολόγος, που του αρέσει να δυσφημεί

14804

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 πετυχαίνει τη συνοχή του λόγου ανάμεσα στα νοήματα των περιόδων (μονάδες 5) και να εξηγήσεις τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής (μονάδες 5).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας εναλλάσσει το β' ενικό και ά πληθυντικό πρόσωπο. Τι πετυχαίνει, κατά τη γνώμη σου, με κάθε ρηματικό πρόσωπο (μονάδες 6); Να μετατρέψεις τα δύο αυτά πρόσωπα σε γ' ενικό ξεκινώντας την παράγραφο με υποκείμενο «Ο άνθρωπος» (μονάδες 4). Ποια αλλαγή παρατηρείς στο ύφος του κειμένου; (μονάδες 5)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

«Όποιος δεν συναντήσει τον έρωτα, δεν έχει ζήσει τη ζωή του»: Χρησιμοποιώντας την παραπάνω φράση του Κειμένου 1 ως τίτλο, να γράψεις στο προσωπικό σου ιστολόγιο ένα άρθρο 350-400 λέξεων σχετικά με τα οφέλη που αποκομίζει ο άνθρωπος από τον έρωτα στη διάρκεια του βίου του.

Μονάδες 30

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Στο απόσπασμα «Να τρέξω θέλω στο πλευρό σου,δε θα τα είμαι στο πλευρό σου, Πέτρο Φλώρη;» του Κειμένου 2 η Τρισεύγενη χρησιμοποιεί πολλές ερωτήσεις. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, ο θεατρογράφος κάνει τη συγκεκριμένη επιλογή και τι προσφέρει αυτή στο ύφος του κειμένου;

Μονάδες 20

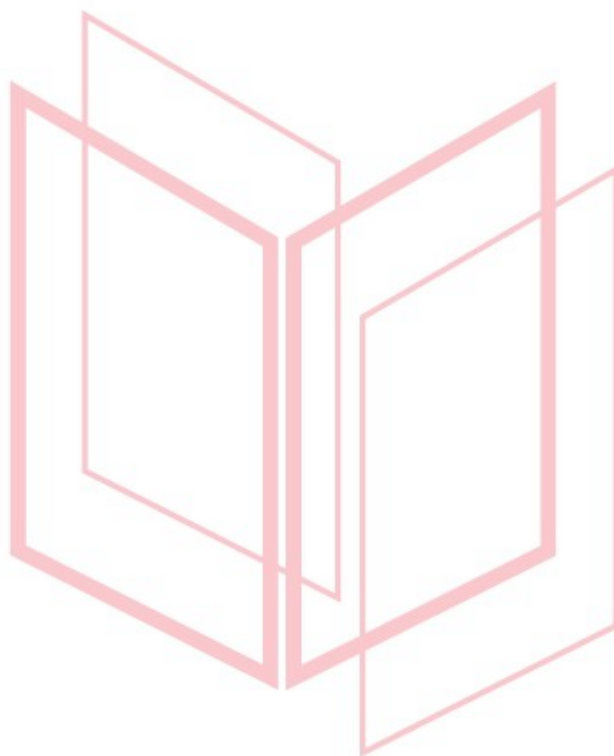
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 δυο ερωτευμένοι νέοι του 19^{ου} αιώνα συνομιλούν για τον γάμο τους εκφράζοντας αντίθετες απόψεις. Ποιες είναι αυτές; Να προσπαθήσεις να τις ερμηνεύσεις λαμβάνοντας υπόψη τα πρόσωπα που μιλούν και το κοινωνικό πλαίσιο της εποχής, και

14804

τεκμηριώνοντας τις απόψεις σου με αναφορές στο κείμενο. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αξιμολόγησης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14804-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Χαρακτηριστικά τού έρωτα στις τρεις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1:

- έχει θεϊκές ιδιότητες , αφού συνενώνει λαούς, χρονικές περιόδους, τη φαντασία με την πραγματικότητα
- αναστατώνει τα συναισθήματα, συνδυάζει φως και σκοτάδι, χαρά και δυστυχία
- στον «βωμό» του θυσιάζονται όνειρα, συναισθήματα, ακόμη και ανθρώπινες ζωές, ενώ η βίωσή του προκαλεί πολλές φορές αβάσταχτο ψυχικό πόνο
- είναι πηγή της ζωής και αντίπαλος του θανάτου, όμως παραμένει ασταθής και αναξιόπιστος.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 εξασφαλίζει τη συνοχή του λόγου του με την επανάληψη της λέξης «θεός» με την οποία χαρακτηρίζει – παραλληλίζει τον έρωτα. Ενδεικτικά: «Είναι ο μοναδικός θεός...», «ο απόλυτα διαχρονικά θεός», «Είναι ο μόνος θεός...».

Με αυτή την επιλογή επιχειρεί να αναδείξει τη σημασία του έρωτα αποδίδοντάς του θεϊκή διάσταση. Επίσης, ξεκινά το κείμενό του απαντώντας στην ερώτηση που περιέχει ο τίτλος «Τι θεός είναι ο έρωτας;». Ο πρόλογος του κειμένου αποκτά πρωτότυπη χροιά, με

14804-Λύση

αποτέλεσμα ο αναγνώστης να εντάσσεται στο θέμα με τρόπο που να διεγείρεται το ενδιαφέρον του.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το β' ενικό (*Προσφέρεις, προσφερθείς, να γευθείς*) και το α' πληθυντικό πρόσωπο (*δεν έχουμε, η ζωή μας*), τα οποία προσδίδουν στο κείμενο:

- β' ενικό πρόσωπο: αμεσότητα, θεατρικότητα, οικειότητα, διάθεση για πρόκληση συναισθημάτων, επικοινωνία, διαλογική προσέγγιση του συνανθρώπου που είναι σκλάβος και ταυτόχρονα προνομιούχος γιατί ζει τον έρωτα
- α' πληθυντικό πρόσωπο: οικειότητα, το αίσθημα της ομάδας, στην οποία ανήκει και ο συγγραφέας, και είναι αδύναμη μπροστά στην παντοδυναμία του έρωτα.

Με τον συνδυασμό των ρηματικών προσώπων ο λόγος αποκτά ποικιλία, ένταση, ενδιαφέρον και αγγίζει διανοητικά και συναισθηματικά τον αναγνώστη σε σχέση με ένα θέμα που ενδιαφέρει όλους.

Μετατροπή σε γ' ενικό πρόσωπο: Ο άνθρωπος προσφέρει τον εαυτό του χωρίς υπολογισμούς και σχεδιασμούς, χωρίς ανταλλάγματα και υστεροβουλίες. Γιατί όποιος δεν συναντήσει τον έρωτα, δεν έχει ζήσει τη ζωή του! Αν δεν προσφερθεί ολοκληρωτικά σ' αυτόν, δεν μπορεί να γευθεί την Ομορφιά του κόσμου και της ζωής. Αλλά δεν έχει άλλη επιλογή. Η ζωή του είναι ταξίδι για την αναζήτηση της ομορφιάς. Και είναι μόνο ο θεός έρωτας που ξέρει τα χαοτικά μονοπάτια της...

Η μετατροπή σε γ' ενικό πρόσωπο εκφράζει αμερόληπτη και αντικειμενική αντιμετώπιση του θέματος, καθολική ισχύ των γραφομένων, αποστασιοποίηση.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται:

14804-Λύση

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/-τρια επικεντρώνεται στο ακριβές ζητούμενο, η εστίαση σε περιπτώσεις, καθώς δεν έχει σημασία η ποσότητα αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία. Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας γίνεται αποδεικτική και βιωματική αναφορά στα διά βίου οφέλη του έρωτα για τον άνθρωπο.
- Η χρήση κυρίως ουδέτερου, πληροφοριακού ύφους, το οποίο, λόγω του θέματος, μπορεί να συνδυαστεί με πιο προσωπικές και συναισθηματικές αναφορές, με φειδώ πάντα.
- Η παρουσία του δοθέντος τίτλου.
- Η «συνομιλία» του τίτλου με το κείμενο που θα παραχθεί.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η εστίαση σε πολύ εξειδικευμένες περιπτώσεις που καταλήγουν να είναι παραδείγματα.
- Η χρήση του α' προσώπου.
- Γενικολογίες και συναισθηματισμοί.
- Η απουσία του δοθέντος τίτλου.

Ενδεικτικές περιπτώσεις:

Αφόρμηση για τους μαθητές/-τριες θα αποτελέσει η ανάγνωση του Κειμένου 1 και ο συνακόλουθος της προβληματισμός για τον έρωτα. Μέσω του έρωτα ο άνθρωπος:

- αποκτά νόημα, ουσία και ομορφιά στη ζωή του.
- αποφεύγει τον εγωκεντρισμό, καθώς μοιράζεται συναισθήματα και εμπειρίες.
- τονώνει την αυτοπεποίθησή του, γιατί νιώθει αποδεκτός.
- γίνεται πιο δημιουργικός σε κάθε ενασχόλησή του.
- ισχυροποιεί το αίσθημα της προσφοράς και της δοτικότητας.
- εκφράζει τον εαυτό του, αυτοπραγματώνεται και ολοκληρώνεται.

14804-Λύση

- αποκτά σωματική και ψυχική επαφή με τον άλλον, γνήσια επικοινωνία.
- χαίρεται και απολαμβάνει την ομορφιά του κόσμου και της ζωής.
- έχει την αίσθηση ότι «ζει πραγματικά τη ζωή του» γιατί γνωρίζοντας την ομορφιά, τον πόνο, την πληρότητα του έρωτα, βιώνει την ουσία της ζωής καθαυτής.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Οι συνεχείς ερωτήσεις της Τρισεύγενης στο συγκεκριμένο απόσπασμα του Κειμένου 2:

- αποτελούν καταιγιστική εξομολόγηση και ταυτόχρονα αυτοχαρακτηρισμό της ηρώιδας
- προβάλλουν τον συναισθηματικό κόσμο της ηρώιδας (να ξενυχτάω κάτω από τ' άστρα, να πλάθω πανηγύρια, χορούς να πλέκω, να χαίρουμαι τις χαρές του ήλιου, να γιορτάζω του αέρα τις γιορτές;)
- απευθύνονται ταυτόχρονα στον Πέτρο Φλώρη και στον εαυτό της και είναι στην πραγματικότητα ρητορικές
- προσδίδουν ένταση στον «θεατρικό» διάλογο
- καθιστούν το ύφος του κειμένου άμεσο, παραστατικό, γλαφυρό, οικείο.

(Οι μαθητές/τριες μπορούν να προσθέσουν ότι η λειτουργία των ερωτήσεων ενισχύεται από το ασύνδετο σχήμα, τις αρνήσεις και το πλήθος των βουλητικών προτάσεων.)

Επισημάνση: Απάντηση στην οποία δεν επιχειρείται σύνδεση της λειτουργίας των γλωσσικών επιλογών με το συγκεκριμένο απόσπασμα θεωρείται ημιτελής.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

14804-Λύση

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να παραθέσει με σαφήνεια τις δύο αντιτιθέμενες απόψεις και στη συνέχεια να τις ερμηνεύσει τεκμηριωμένα.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Η Τρισεύγενη:

- Εκφράζει την ανάγκη της νεαρής γυναίκας να ζήσει ελεύθερα, να χαρεί τη ζωή, να αποδεσμευθεί από τον περιορισμό και τις μικρότητες της κοινωνίας του χωριού, να γνωρίσει τον κόσμο και τον έρωτα, να σταθεί ίση δίπλα στον άνδρα που αγαπά, να εξουσιάσει τη ζωή της, να «πετάξει» μακριά.

Ο Πέτρος Φλώρης:

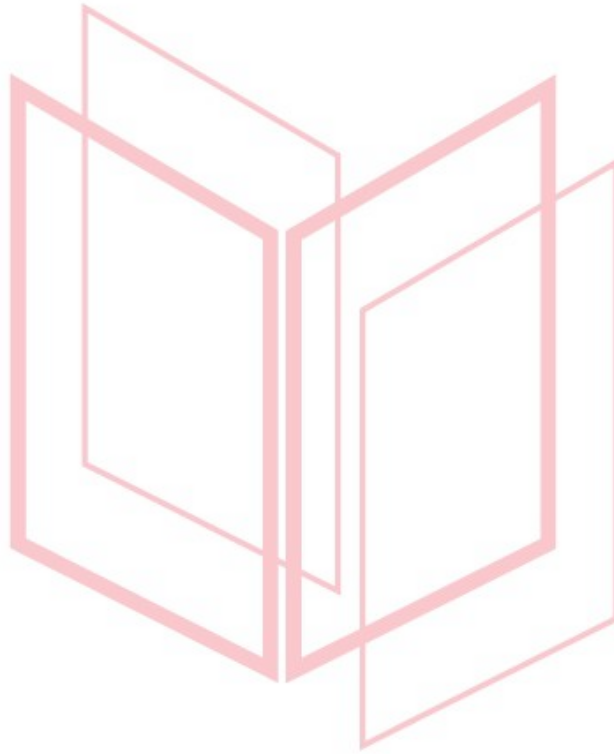
- Εκφράζει την άποψη του άνδρα της εποχής ότι η γυναίκα είναι η ρίζα του σπιτιού στον παραδοσιακό ρόλο της «δέσποινας και νοικοκυράς». Είναι το σταθερό σημείο όπου επιστρέφει ο άνδρας (και μάλιστα ο ναυτικός), για να βρει παρηγοριά και ξεκούραση από τις περιπέτειές του, στις οποίες η σύζυγος δεν επιτρέπεται να τον ακολουθήσει γιατί είναι «η αγάπη», «η γυναίκα», «η ζωή», που έτσι θεωρεί ότι την προστατεύει, για να την προφυλάξει από τους κινδύνους της θάλασσας. (πώς θέλεις να σ' εμπιστευτώ στα κύματα;)

Η στάση των δύο προσώπων ερμηνεύεται επειδή:

- η Τρισεύγενη είναι χαρακτηριστικά μια σπάνια για τα δεδομένα της εποχής, ασυμβίβαστη γυναίκα που αγαπά την ελευθερία της και θυσιάζει τη σχέση της με τον πατέρα της για τον έρωτά της, ενώ ο Πέτρος Φλώρης είναι ο νέος άνδρας που θέλει να προστατεύσει την αγαπημένη του, να την αποτρέψει από το κακό.
- η Τρισεύγενη έχει, επιπλέον, να αντιμετωπίσει την κατάρρα του πατέρα της, που τον απαρνήθηκε για τον γιο του εχθρού του, και το κουτσομπολιό του χωριού (*Αγνάντια του πατέρα μου το σπίτι, που θα χύνετ' απ' τους τοίχους του και θα βουίζη μέσ' στ' αυτιά μου, κάθε ώρα και στιγμή, η κατάρρα του. Και με τον κόσμο γύρω μου, το χαροκόπο κόσμο και τον καταλαλητή!*).

14804-Λύση

- το έργο διαδραματίζεται στην Ρούμελη τη δεκαετία του 1860.
- το κοινωνικό πλαίσιο του χωριού της εποχής είναι στενό, υπάρχει έντονη κοινωνική κριτική, κυρίως σε βάρος των γυναικών, κάτω από την οποία ασφυκτιούν.

αθημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Η κρυφή δύναμη των ρούχων

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί διασκευασμένο απόσπασμα άρθρου της Τασούλας Επτακοίλη, το οποίο δημοσιεύθηκε στις 22 Μαρτίου του 2015 στην εφημερίδα Η Καθημερινή.

Τι κοινό έχουν η Αιγύπτια βασίλισσα Χατσεψσούτ και η Τζάκι Κένεντι; Η Θεοδώρα του Βυζαντίου και η Άγκελα Μέρκελ; Η Ιωάννα της Λωρραίνης και η Μισέλ Ομπάμα; Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους για να ορίσουν αλλά και να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στον κόσμο ή για να επιβεβαιώσουν την ισχύ τους. Τουλάχιστον, αυτή είναι η «ανάγνωση» των στυλιστικών τους επιλογών την οποία επιχειρεί η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum – «η πιο πολύπλοκη και φιλόδοξη που έχει γίνει ποτέ στο μουσείο μας», όπως τονίζουν η επιμελήτριά της Donna Loveday και η συνεργάτιδά της, ιστορικός μόδας Colin McDowell. «Τα ρούχα είναι γλώσσα», λένε. «Σου επιτρέπουν να χαθείς μέσα στο πλήθος, αλλά και να ξεχωρίσεις απ' αυτό».

Η έκθεση ξεδιπλώνεται σε ένα χώρο 600 τ.μ. και αφηγείται συναρπαστικές ιστορίες σχεδόν δύο αιώνων μέσα από ρούχα, αξεσουάρ, φωτογραφίες, βίντεο και πλούσιο έντυπο υλικό. Στην αρχή της θα δει κανείς τους ασφυκτικά στενούς βικτωριανούς κορσέδες, πριν να περάσει στα πρώτα παντελόνια και στα ειδικά προστατευτικά καπέλα και γάντια των πρώτων γυναικών που οδήγησαν αυτοκίνητο στις αρχές του 20ού αιώνα. Έπειτα, θα αντιληφθεί τις αλλαγές που επέφερε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Οι άντρες πήγαν στο μέτωπο, οι γυναίκες πήραν τις θέσεις τους στα εργοστάσια· τα ρούχα τους έπρεπε πλέον να είναι ευκολόφορετα και πρακτικά. Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος θα φέρει πάλι τα πάνω κάτω. Μετά τη λήξη του, οι κατεστραμμένες ευρωπαϊκές οικονομίες δεν επιτρέπουν πολυτέλειες. Τα υφάσματα δίνονται με δελτίο και οι νοικοκυρές ανακαλύπτουν την «ανακύκλωση»: φορούν τα μέσα έξω, χρησιμοποιούν διαφορετικά υφάσματα για να μακρύνουν τις φούστες και τα φορέματά τους.

Τις δεκαετίες που ακολουθούν, οι επαναστάσεις της μόδας είναι απανωτές. Η έκθεση μας θυμίζει το ριζοσπαστικό για την εποχή του γυναικείο κοστουμί, τις εκκεντρικές εμφανίσεις της δεκαετίας του '80 και φτάνει μέχρι την οικολογική μόδα του 21ου αιώνα. Πάντως, οφείλω να αναφέρω ότι περισσότερους επισκέπτες είδα να κοντοστέκονται μπροστά στη βιτρίνα με το ταγέρ που φορούσε η Μάργκαρετ Θάτσερ στις 11 Φεβρουαρίου 1975, τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας...

14814

Κάτω από κάθε έκθεμα, ένα επιμύθιο¹ από την ιδιοκτήτριά του. «Η μόδα βοηθάει τις γυναίκες να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση, αλλά δεν είναι το ντύσιμο που μπορεί να τις κάνει πιο ισχυρές». «Μια και δουλεύω σ' ένα περιβάλλον κατεξοχήν ανδρικό, αποφάσισα ότι δεν θα καταπιέσω τη θηλυκότητά μου προκειμένου να ενσωματωθώ σε αυτό. Η μόδα μπορεί να λειτουργήσει ως μυστικό όπλο με τον ίδιο τρόπο και για γυναίκες και για άνδρες», είναι κάποια σχόλια. Έπειτα από δύο και πλέον ώρες, βγήκα ξανά στον παγωμένο αέρα του Λονδίνου γεμάτη εικόνες, αλλά και σκέψεις. Όμορφη έκθεση, πράγματι. Αλλά μου φαίνεται πως οι γυναίκες θα έχουμε αποκτήσει πραγματική εξουσία, όταν κανείς δεν θα ασχολείται με το τι φοράμε. Πόσο μάλλον μία έκθεση...

Κείμενο 2

Η Γιαννούλα²

Το ποίημα είναι του Γεώργιου Δροσίνη (1859 – 1951), Ειδύλλια, Άπαντα Ποίηση (1888–1902), α' τόμος, επιμ. Γ. Παπακώστας, Αθήνα, Σύλλογος προς διάδοσιν ωφελίμων βιβλίων, 1995

Πού πας, Γιαννούλα, μοναχή τόρα το βράδυ βράδυ;

– Πάω στη βρύσι για νερό τη στάμνα να γεμίσω.

– Γιαννούλα μ', τόρα νύχτωσε και βγήκε Αποσπερίτης,

Δε' σκιάζεσ' από τα στοιχειά κι' απ' της κακαίς νεράιδες,

Να μη σε ιδούν πούσ' όμμορφη κ' ερθούν και σε πειράξουν;

Δε' σκιάζεσαι κι' απ' τα παιδιά κι' απ' τους κακούς λεβένταις,

Μη σε 'πιτύχουν μοναχή κ' ερθούν και σε φιλήσουν;

Γιαννούλα μ', θες ναρθώ κ' εγώ να μ' έχης συντροφιά σου;

– Δήμο μου, σύρε στο καλό, και κάλλιο πάω μονάχη.

Δε' σκιάζομ' από τα στοιχειά κι' απ' της κακαίς νεράιδες,

Δε' σκιάζομ' από τα παιδιά κι' απ' τους κακούς λεβένταις,

Μον' απ' της γλώσσαις της κακαίς, που θα μ' ιδούν μαζί σου

και θε να ειπούν πως σ' αγαπώ και θα το μάθη ο κόσμος·

¹ φράση στο τέλος μιας διήγησης, ηθικό δίδαγμα

² διατηρείται η ορθογραφία του πρωτοτύπου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με βάση το Κείμενο 1 να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο απαντητικό σου φύλλο δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος.

- α. Η ενδυμασία χρησιμοποιήθηκε διαχρονικά ως μέσον έκφρασης ταυτότητας και υπεροχής ή επιβεβαίωσης δύναμης.
- β. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο υπήρξαν περιορισμοί στην αγορά υφάσματος.
- γ. Η επιλογή των ρούχων δε συνδέεται με τις ιστορικο-κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν.
- δ. Στη συγκεκριμένη έκθεση του λονδρέζικου μουσείου δεν περιλαμβάνονται ενδύματα διάσημων γυναικών.
- ε. Η περιήγηση στην έκθεση κάνει τη συντάκτρια να σκεφτεί διάφορα σχετικά θέματα.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 το σημείο στο οποίο γίνεται χρήση ερωτήσεων και να εξηγήσεις με ποιον τρόπο οι ερωτήσεις αυτές συμβάλλουν στην οργάνωσή του.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Όλες χρησιμοποίησαν – και χρησιμοποιούν – το ντύσιμό τους (παράγραφος 1),

η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum (παράγραφος 1),

τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας... (παράγραφος 3):

Να εξηγήσεις τη λειτουργία των σημείων στίξης στις παραπάνω, υπογραμμισμένες και στο Κείμενο 1, φράσεις.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Στην τελευταία παράγραφο του κειμένου 1, αναφέρονται κάποιες απόψεις σχετικά με τη μόδα. Συμφωνείς ή διαφωνείς με τις απόψεις αυτές; Να υποθέσεις ότι θα αποστείλεις σε ένα περιοδικό

14814

που ασχολείται με θέματα μόδας μία επιστολή που θα εκτείνεται σε 350-400 λέξεις, προκειμένου να εκφράσεις τεκμηριωμένα τη δική σου άποψη για όσα αναφέρονται στην παράγραφο αυτή.

Μονάδες 30

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Το ποίημα (Κείμενο 2) οργανώνεται σε διαλογική μορφή. Τι επιτυγχάνεται με αυτήν την τεχνική, κατά τη γνώμη σου;

Μονάδες 20

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη στάση της Γιαννούλας απέναντι στον Δήμο με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 και τα κοινωνικά στερεότυπα της εποχής. Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 -150 λέξεις.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14814-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Σωστό
- β. Σωστό
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος
- ε. Σωστό

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Εντοπίζεται χρήση ερωτήσεων στις τρεις πρώτες περιόδους της πρώτης παραγράφου του κειμένου 1 («Τι κοινό έχουν η Αιγύπτια βασίλισσα Χατσεψούτ και η Τζάκι Κένεντι; Η Θεοδώρα του Βυζαντίου και η Άγκελα Μέρκελ; Η Ιωάννα της Λωρραίνης και η Μισέλ Ομπάμα;»).

Μέσα από την αρχική αινιγματική διατύπωση, η οποία στη συνέχεια ακολουθείται από απάντηση, επιτυγχάνεται η εισαγωγή στο κύριο θέμα του αναγνώσματος με τρόπο που προκαλεί εξ αρχής την προσοχή και το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους (παράγραφος 1): διπλή παύλα - φράση που έχει παρενθετικό νόημα, καθώς και επεξηγηματικό / εμφατικό χαρακτήρα

η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum (παράγραφος 1): εισαγωγικά – τίτλος

14814-Λύση

τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας...

(παράγραφος 3): αποσιωπητικά - παράλειψη λόγου / υπαινιγμός

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

- Η γυναίκα, όταν εργάζεται σ' ένα περιβάλλον κατεχοχόν ανδρικό, δεν είναι σωστό να καταπιέζει τη θηλυκότητά της ούτε και να χάνει τη γυναικεία ταυτότητά της
- Η μόδα μπορεί να λειτουργήσει ως μυστικό όπλο με τον ίδιο τρόπο τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες
- Η γυναίκα θα αποκτήσει πραγματική εξουσία, όταν:
 - κανείς δε θα ασχολείται με το τι αυτή φορά
 - δε θα χρειάζεται να διοργανώνονται εκθέσεις με θέμα τις στιλιστικές της επιλογές.

Επισήμανση: Η παραγωγή γραπτού λόγου, εκτός από τις απόψεις του/της μαθητή/μαθήτριας για τα προαναφερθέντα θέματα/τις προαναφερθείσες απόψεις, θα πρέπει να παρουσιάζει και τα χαρακτηριστικά του κειμενικού είδους της επιστολής/του επιστολικού λόγου, όπως τους κατάλληλους για την επικοινωνιακή περίπτωση προσδιορισμούς, καθώς και τις συναρτήσεις του ύφους του επιστολικού κειμένου με το επικοινωνιακό πλαίσιο, την απόδοση γλωσσικά του χαρακτήρα του κειμενικού είδους κ.ά.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

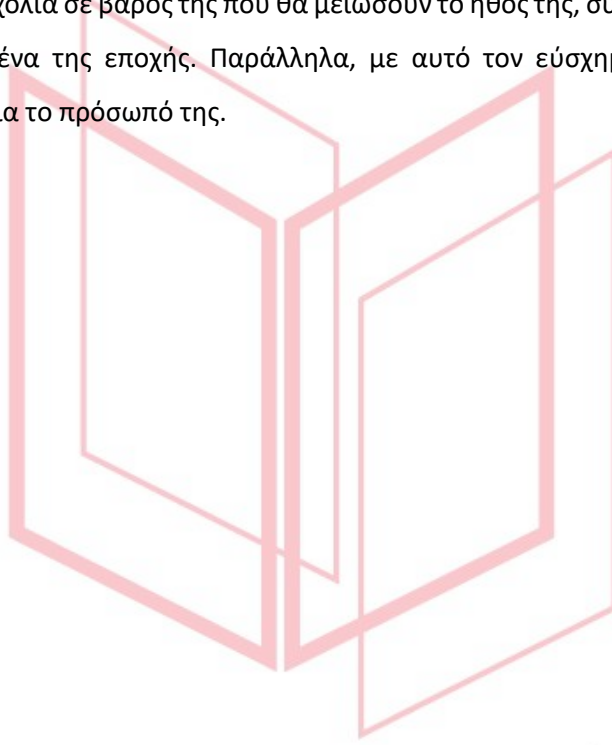
Το ποίημα είναι γραμμένο σε διαλογική μορφή, καθώς σε αυτό συνομιλεί η Γιαννούλα με τον Δήμο. Με αυτή την τεχνική δημιουργείται θεατρικότητα και τονώνεται η διάθεση για ανάγνωση, καθώς η αφήγηση της ιστορίας που εκτυλίσσεται γίνεται με ταχύτητα. Με τον διάλογο αναδεικνύεται πιο άμεσα το ενδιαφέρον του Δήμου για τη Γιαννούλα (αποτυπώνεται με τις ερωτήσεις που κάνει, ειδικά με την τελευταία που συνιστά πρόταση να τη συνοδεύσει). Επίσης, με τον διάλογο αναδύεται η σεμνότητα της Γιαννούλας, η οποία απορρίπτει ευγενικά την πρόταση του Δήμου, διότι θα σήμαινε αυτόματα τη δέσμευσή της στα αισθήματα και στο ενδιαφέρον του και έκθεσή της στην τοπική κοινωνία, όπου φαίνεται να εκτυλίσσεται η υπόθεση, το σκηνικό που στήνεται.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Γιαννούλα στο Κείμενο 2 πηγαίνει στη βρύση του χωριού, για να γεμίσει τη στάμνα με νερό. Ο Δήμος επικαλείται την ώρα (νύχτα) και τους κινδύνους (στοιχειά, νεράιδες, παιδιά, κακοί λεβέντες), για να της προκαλέσει το συναίσθημα του φόβου (επανάληψη της φράσης «Δε' σκιάζεσαι») και να τη συνοδεύσει. Είναι φανερό το ενδιαφέρον του για αυτήν (Να μη σε ιδούν πούσ' όμορφη). Η απάντηση

14814-Λύση

της Γιαννούλας στην πρόταση του Δήμου είναι αρνητική (Δήμο μου, σύρε στο καλό, και κάλλιο πάω μονάχη), διότι εκείνο που τη φοβίζει περισσότερο είναι η κοινωνική κριτική, καθώς στην περίπτωση που τη συνοδεύσει θα σχολιαστεί το γεγονός ως ένδειξη αγάπης των δύο νέων (Μον' απ' της γλώσσας της κακαίς, που θα μ' ιδούν μαζί σου, και θε να ειπούν πως σ' αγαπώ και θα το μάθθ ο κόσμος). Είναι προφανές ότι η Γιαννούλα προσέχει την κοινωνική της εικόνα και θέλει να αποφύγει τις «κακές γλώσσες», τα αρνητικά σχόλια σε βάρος της που θα μειώσουν το ήθος της, σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τα κοινωνικά δεδομένα της εποχής. Παράλληλα, με αυτό τον εύσχημο τρόπο απορρίπτει το ενδιαφέρον του Δήμου για το πρόσωπό της.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Οι έφηβοι εγκαταλείπουν το σχολείο

Το παρακάτω διασκευασμένο άρθρο υπογράφεται από τη Βίκυ Κατεχάκη και έχει δημοσιευθεί στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 28 Ιουλίου 2017. Αναφέρεται στους λόγους που οδηγούν τους μαθητές να εγκαταλείπουν το σχολείο, έστω και για μικρό χρονικό διάστημα.

«Ένα πρωί ξεκίνησα να πάω στο σχολείο και, όσο πλησίαζα, ένιωθα τα πόδια μου να τρέμουν και την καρδιά μου να χτυπά δυνατά. Ήθελα να βάλω τα κλάματα. Δεν ήταν ότι ήμουν αδιάβαστος. Αυτό που φοβόμουν ήταν η ώρα του διαλείμματος. Εκείνη την ώρα υπάρχει πάντα ο χρόνος να συγκρίνω τον εαυτό μου με άλλους εφήβους και την οικογένειά μου με άλλες οικογένειες. Δεν άντεχα να το ζω άλλο αυτό κάθε μέρα. Με έπνιγε».

Ο 17χρονος Δημήτρης αποφάσισε να καλέσει τη Γραμμή της Μονάδας Εφηβικής Υγείας, αναζητώντας βοήθεια από τους ειδικούς. Λίγο μετά, αφότου έληξε η σχολική περίοδος, σκέφθηκε ότι θα του ήταν πιο εύκολο να μιλήσει για το πρόβλημα που αντιμετώπιζε τους τελευταίους μήνες να αρνείται το σχολείο. Η περίπτωση του, ωστόσο, δεν είναι η μοναδική, αφού σύμφωνα με τα στοιχεία της Μονάδας Εφηβικής Υγείας της Β΄ Παιδιατρικής Κλινικής ΕΚΠΑ του Νοσοκομείου Παιδών ένα ποσοστό περίπου 10% των Ελλήνων μαθητών αποφασίζει, έστω και για κάποια περίοδο, να εγκαταλείψει το σχολείο.

«Η απόφαση αυτή συνήθως έρχεται σταδιακά. Πολύ συχνά συνδέεται με την υπερβολική ενασχόληση του μαθητή με τον υπολογιστή και το Διαδίκτυο, ενώ άλλες φορές έχει να κάνει με τον εκφοβισμό που υφίσταται στο σχολείο», αναφέρει η επιστημονική υπεύθυνη της μονάδας, τονίζοντας πως στις περισσότερες περιπτώσεις η άρνηση συνδέεται και με το οικογενειακό περιβάλλον. «Η μαθησιακή διαδικασία είναι μια συναισθηματική διαδικασία, οπότε ένα παιδί που αντιμετωπίζει έντονα προβλήματα στο σπίτι έχει το μυαλό του συνεχώς εκεί».[...]

«Η σχολική άρνηση ξεκινάει συνήθως από το Γυμνάσιο, ωστόσο τα περισσότερα περιστατικά που φθάνουν εδώ αφορούν κυρίως μαθητές Λυκείου», αναφέρει ψυχολόγος που συνεργάζεται με τη μονάδα. «Συνήθως η πρώτη απάντηση στο γιατί το κάνουν είναι «βαριέμαι». Οι έφηβοι χρησιμοποιούν συχνά αυτό το ρήμα, γιατί σε αυτό συγκεντρώνουν όλα τα συναισθήματά τους. Και η θλίψη είναι «βαριέμαι» και ο θυμός είναι «βαριέμαι». Με το πέρασμα του χρόνου, συζητώντας μαζί τους, αναδεικνύονται οι πραγματικοί λόγοι για τους οποίους αρνούνται τη σχολική διαδικασία».

Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της μονάδας, το 60,9% των περιστατικών αφορά αγόρια. Η μέση ηλικία είναι τα 15,1 έτη, ενώ ως προς το προφίλ των γονέων το 50,8% έχει λάβει ανώτατη εκπαίδευση.[...]

Προληπτικές παρεμβάσεις

Η σχολική άρνηση, εκτιμούν οι επιστήμονες της Μονάδας Εφηβικής Υγείας του Παίδων, αυξάνει τον κίνδυνο οριστικής διακοπής της φοίτησης. Γι' αυτό τονίζουν πως το «κλειδί» είναι να δοθούν κίνητρα δημιουργικότητας μέσα από την εκπαίδευση. Είναι σημαντική η ανάγκη σχεδιασμού προληπτικών παρεμβάσεων τόσο στο περιβάλλον του σχολείου όσο και σε ατομικό και οικογενειακό επίπεδο, με έμφαση στην ενδυνάμωση των γονέων στη χώρα μας.

Κείμενο 2

Οι Επισκέπτες

Το κείμενο προέρχεται από το μυθιστόρημα της Διδώς Σωτηρίου(1909-2004) «Οι Επισκέπτες»: Εκδόσεις Κέδρος, 1979.

Από μικρό παιδί ένιωθα μια φλόγα να με καίει. Ήθελα να εκφραστώ, να γράψω. Πώς όμως; Γράμματα δεν ήξερα. Ως τα οχτώ μου χρόνια, όπως σου είπα, αγνοούσα και αυτό το αλφάβητο. Κανείς απ' τους υπεύθυνους για την αγωγή μου δεν είχε διάθεση να ικανοποιήσει τη λαχτάρα που ένιωθα για τα γράμματα. Παρακάλεσα κάποτε την άλλη φυλακισμένη, τη μητέρα μου, να μου δείξει αυτή τα λίγα γραμματάκια που ήξερε. Η καημενούλα έκανε προσπάθεια ν' ανταποκριθεί. Άρχισε από το «Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός ... ». Αυτό το ελάχιστο που μπόρεσε να μου δώσει το άρπαξα και από τότε μόνη μου επιδόθηκα με το ζήλο εφευρέτη, γιατί πραγματικά εφεύρισκα όσα εκείνη δεν ήξερε να μου εξηγήσει. Αυτό ήταν το πρώτο μου ξεκίνημα, μια και ο πατέρας μου και ο αδελφός μου που είχαν φοιτήσει στα μεγαλύτερα Κολέγια και Πανεπιστήμια της Ευρώπης, ούτε ήθελαν ούτε καταδέχονταν να ασχοληθούν με τη μόρφωση ενός κοριτσιού. Τους φαινόταν ανήκουστο και επιζήμιο να γυρεύει γράμματα ένα κορίτσι!

Ωστόσο, μια φορά που ζήσαμε για λίγες μέρες με τον πατέρα μου στην εξοχή και δεν είχε πώς να περάσει την ώρα του, το βρήκε διασκεδαστικό να μου δείξει να διαβάζω ιταλικά. Ήταν σίγουρος πως δε θα καταλάβαινα και πολλά πράγματα. Εγώ όμως άνοιξα μάτια και αυτιά και όλα τα πορτοπαράθυρα του μυαλού μου και ρούφηξα τη διδαχή του όπως το ξερό σφουγγάρι το νερό. Από κει και πέρα τη γλώσσα την έμαθα με τη βοήθεια μιας «Μεθόδου εκμαθήσεως της Ιταλικής γλώσσας», που την ανακάλυψα στη βιβλιοθήκη. Από τη μια σελίδα είχε το ιταλικό κείμενο και από την άλλη την ελληνική εξήγησή του.

14831

Ανασκουμπώθηκα λοιπόν και άρχισα το επίμονο και τόσο απολαυστικό έργο της αυτομόρφωσης. Η χαρά και η ικανοποίησή μου ήταν τόση, θαρρείς και είχα ανακαλύψει χρυσωρυχείο ...

Αυτή η τόσο θερμή προσήλωσή μου στο διάβασμα φυσικό ήταν να με κάνει να παραμελώ το μισητό εργόχειρο, πράγμα που δυσαρέστησε τη μητέρα και τη γιαγιά μου. Πού ακούστηκε κορίτσι να παρατάει το εργόχειρο για διαβάσματα! [...] Έτσι τα διαβάσματα γίνονταν κρυφά σαν να έκανα κάποια κακή πράξη. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να απαντήσεις με την ένδειξη Σωστό (Σ) ή Λάθος (Λ) στις παρακάτω προτάσεις που αναφέρονται σε θέσεις της συντάκτριας του κειμένου:

- α. Στο κείμενο παρουσιάζονται οι απόψεις δύο εφήβων που θέλουν να εγκαταλείψουν το σχολείο.
- β. Σύμφωνα με στοιχεία της Μονάδας Εφηβικής Υγείας του Νοσοκομείου Παιδών το οικογενειακό περιβάλλον σε ποσοστό 10% στηρίζει την απόφαση των εφήβων να εγκαταλείψουν το σχολείο.
- γ. Η σχολική άρνηση αφορά αποκλειστικά μαθητές γυμνασίου.
- δ. Η αρθρογράφος προβληματίζεται για τα ποσοστά της σχολικής διαρροής και θεωρεί αναγκαίες τις παρεμβάσεις τόσο στο σχολικό όσο και στο οικογενειακό περιβάλλον.
- ε. Το ρήμα «βαριέμαι» έχει συναισθηματική απόχρωση σύμφωνα με την αρθρογράφο.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αρθρογράφος επιλέγει να ξεκινήσει το κείμενο με την προσωπική μαρτυρία ενός 17χρονου. Πώς κρίνεις αυτή της την επιλογή με άξονες το κύριο θέμα προβληματισμού του κειμένου και το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που δημιουργεί στον αναγνώστη;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14831

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 (Η σχολική άρνηση...στη χώρα μας.)να μετασχηματίσεις συντακτικά τα υπογραμμισμένα ονοματικά σύνολα του κειμένου σε ρηματικά (μονάδες 9). Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου; (μονάδες 6)

- α) τον κίνδυνο οριστικής διακοπής της φοίτησης
- β) κίνητρα δημιουργικότητας
- γ) η ανάγκη σχεδιασμού προληπτικών παρεμβάσεων

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Στο κείμενο προβάλλονται ως αιτίες που οδηγούν τους εφήβους να εγκαταλείπουν το σχολείο η εξάρτηση από το διαδίκτυο και ο σχολικός εκφοβισμός. Να γράψεις ένα άρθρο 350 – 400 λέξεων που θα δημοσιευθεί στη σχολική εφημερίδα στο οποίο θα επιχειρηματολογήσεις για την παραπάνω θέση αξιοποιώντας και παραδείγματα από περιστατικά που έχουν υποπέσει στην αντίληψή σου. Με ποιες δράσεις η σχολική κοινότητα θα μπορούσε να αντιμετωπίσει ανάλογες συμπεριφορές;

Μονάδες 30

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Να εντοπίσεις στο παρακάτω χωρίο του Κειμένου 2 δύο σχήματα λόγου που αποτυπώνουν την ανάγκη της ηρωίδας για γράμματα και να σχολιάσεις τη λειτουργία τους.

«Εγώ όμως άνοιξα μάτια και αυτιά και όλα τα πορτοπαράθυρα του μυαλού μου και ρούφηξα τη διδαχή του όπως το ξερό σφουγγάρι το νερό. Από κει και πέρα τη γλώσσα την έμαθα με τη βοήθεια μιας «Μεθόδου εκμάθησής της Ιταλικής γλώσσας», που την ανακάλυψα στη βιβλιοθήκη. Από τη μια σελίδα είχε το ιταλικό κείμενο και από την άλλη την ελληνική εξήγησή του. Ανασκουμπώθηκα λοιπόν και άρχισα το επίμονο και τόσο απολαυστικό έργο της αυτομόρφωσης. Η χαρά και η ικανοποίησή μου ήταν τόση, θαρρείς και είχα ανακαλύψει χρυσωρυχείο ...»

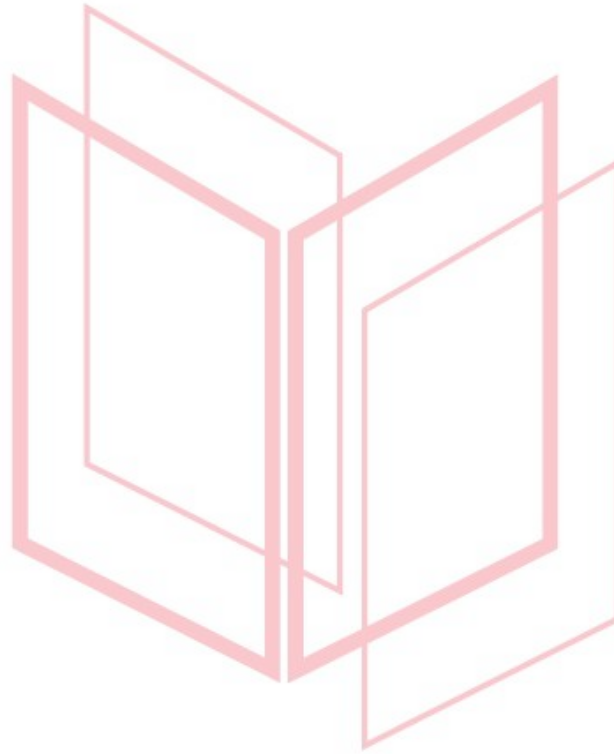
Μονάδες 20

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

14831

Σε 100-150 περίπου λέξεις να ερμηνεύσεις σύμφωνα με τα νοήματα του Κειμένου 2 τη στάση του πατέρα στο ζήτημα της εκπαίδευσης της κόρης του (μονάδες 10) και να διατυπώσεις την κρίση σου για τον τρόπο με τον οποίο απευθύνεται στην κόρη του. (μονάδες 5).

Μονάδες 15

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14831-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Λάθος
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Σωστό
- ε. Σωστό

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αρθρογράφος ξεκινώντας το κείμενό της με την προσωπική μαρτυρία του 17χρονου πετυχαίνει να αποδώσει με άμεσο και ελκυστικό τρόπο το κύριο θέμα προβληματισμού που είναι η πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου επιστρατεύοντας το βιωματικό στοιχείο. Επιπλέον, στην προλογική παράγραφο καταφέρνει να δημιουργήσει πρωτοτυπία αποφεύγοντας κοινότοπες εισαγωγές με γενικές αναφορές στην εποχή μας και τα προβλήματα που εμφανίζονται σε αυτήν. Αιφνιδιάζει τον αναγνώστη, δημιουργεί περιέργεια, επικοινωνεί άμεσα, αποκαλύπτει άμεσα την εσωτερική κατάσταση του μαθητή, που τον οδηγεί στην πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- α) τον κίνδυνο να διακόψουν οριστικά τη φοίτηση / τον κίνδυνο να διακοπεί οριστικά η φοίτηση
- β) κίνητρα για να δημιουργήσουν
- γ) η ανάγκη να σχεδιάσουν προληπτικές παρεμβάσεις

14831-Λύση

Πριν τη μετατροπή με τις ονομαστικές φράσεις το ύφος του λόγου είναι επίσημο, σοβαρό, σύνθετο και πυκνό. Με τη μετατροπή σε ρηματικές φράσεις το ύφος του λόγου γίνεται πιο απλό έτσι το κείμενο γίνεται πιο κατανοητό και εύληπτο, διότι με τα ρήματα τα νοήματα αποδίδονται πιο αναλυτικά και με πιο σαφή τρόπο.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: άρθρο (350-400 λ.) στη σχολική εφημερίδα

Χαρακτήρας: επικαιρικός

Σκοπός: να πληροφορήσει – να ερμηνεύσει - να σχολιάσει

Τίτλος: σύντομος και περιεκτικός

Γλώσσα: αναφορική

Ύφος λόγου: σχολικό έντυπο => απλό- οικείο

Θετικά αξιολογούνται:

- Η αφόρμηση από την επικαιρότητα.
- Ο βαθμός στον οποίο ο /η μαθητής /-τρια επικεντρώνεται στα ακριβή ζητούμενα.
- Η ποιότητα των ιδεών και όχι η ποσότητα.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η χρήση παραδειγμάτων, χωρίς να συνδέονται με τα ζητούμενα της παραγωγής λόγου.
- Η αποκλειστική χρήση του α' ή του β' ρηματικού προσώπου.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικοί άξονες ανάλυσης:

α) Οι μαθητές/τριες τοποθετούνται για συγκεκριμένο αίτιο με την αποδοχή ή την απόρριψή του.

14831-Λύση

- εξάρτηση από το διαδίκτυο: τάση για απομόνωση, παθητικότητα, αδιαφορία για τη σχολική επίδοση που ενδεχομένως να οδηγεί σε σταδιακή απομάκρυνση από το σχολικό περιβάλλον. Οι έρευνες δείχνουν ότι δυσκολεύει την παρακολούθηση μαθημάτων.
- σχολικός εκφοβισμός: φόβος του εφήβου να προσέλθει στο σχολείο, άγχος, ψυχικός πόνος που προκαλεί αναστάτωση, χαμηλή αυτοεκτίμηση, συναισθήματα κατωτερότητας, με αποτέλεσμα να αποσύρεται από την ενεργό σχολική ζωή.

Οι μαθητές/τριες μπορούν να επιχειρηματολογήσουν αναφέροντας παραδείγματα από την εμπειρία τους για τον τρόπο που οι παραπάνω λόγοι αποθαρρύνουν τους εφήβους από τη συνέχιση των σπουδών, επηρεάζουν τη σχολική επίδοση, δημιουργούν προβλήματα συμπεριφοράς και πειθαρχίας.

Σε περίπτωση μη αποδοχής των συγκεκριμένων αιτιών οφείλουν να τεκμηριώσουν με κατάλληλη επιχειρηματολογία, όπως δυσλειτουργία οικογένειας, χαμηλή κοινωνική και οικονομική κατάσταση, μειωμένες προσδοκίες γονέων κ.ά.

β) Δράσεις σχολικής κοινότητας:

- Σύλλογος Διδασκόντων: κίνητρα για εμπλοκή των μαθητών/τριών στη σχολική ζωή, προσπάθεια για να γίνει πιο «παιγνιώδες» το μάθημα, ενεργοποίηση του Συμβούλου σχολικής ζωής, συμβουλευτική (σε σταθερή ή περιστασιακή βάση), ανοιχτός δίαυλος επικοινωνίας με τους / τις μαθητές / τριες, αίσθηση «ανήκειν», μέριμνα για επαφή με κοινωνικές υπηρεσίες.
- Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων: συνεργασία με τη διοίκηση και τους εκπαιδευτικούς του σχολείου, πρόσβαση σε υπηρεσίες κοινωνικής στήριξης για γονείς και μαθητές.
- Μαθητικά Συμβούλια: άμεση αναφορά ανάλογων περιπτώσεων, συμμετοχή στη σχολική διαδικασία λήψης αποφάσεων (π.χ. πρόγραμμα σχολικής διαμεσολάβησης, ομάδες φιλίας), να ζητείται μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τους εκπαιδευτικούς για ανάλογα ζητήματα.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

14831-Λύση

«όλα τα πορτοπαράθυρα του μυαλού μου»: η μεταφορά αποδίδει με γλαφυρό και παραστατικό τρόπο την έντονη επιθυμία της ηρωίδας για μάθηση και δείχνει ότι είναι έτοιμη να δεχτεί τον νέο κόσμο που ανοίγεται μπροστά της.

«ρούφηξα τη διδαχή του όπως το ξερό σφουγγάρι το νερό»: η παρομοίωση αποτυπώνει τον ζήλο της ηρωίδας για γνώση που συνιστά για την ύπαρξή της πηγή ζωής.

(Η επιλογή των σχημάτων λόγου είναι ενδεικτική. Ο / Η μαθητής / τρια μπορεί να κάνει διαφορετικές επιλογές).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο πατέρας αρνείται τη μόρφωση της κόρης του («ούτε ήθελαν ούτε καταδέχονταν να ασχοληθούν με τη μόρφωση ενός κοριτσιού»), στάση αντιφατική και υποκριτική, αφού ο ίδιος και ο γιος του είχαν εξαιρετική μόρφωση. Ενώ, λοιπόν, το αναμενόμενο θα ήταν να είναι ένας άνθρωπος ανοιχτόμυαλος, προοδευτικός που θα έχει απορρίψει αναχρονιστικές απόψεις και θα έχει ενστερνιστεί και υιοθετήσει ιδέες που προσιδιάζουν σε ένα καλλιεργημένο άτομο, εντούτοις προβαίνει σε διακρίσεις ανάμεσα στα δυο παιδιά του και αναπαράγει στερεότυπα της εποχής για την κατωτερότητα της γυναίκας («Τους φαινόταν ανήκουστο και επιζήμιο να γυρεύει γράμματα ένα κορίτσι!»).

Ο τρόπος με τον οποίο στην αφήγηση ο πατέρας απευθύνεται στην κόρη του, για να τη μάθει να διαβάζει ιταλικά, είναι ενδεικτικός της άποψής του για τη μόρφωση της κόρης του και της απαξίωσης γενικά που είχε για το προνόμιο μιας γυναίκας να μάθει γράμματα. Στη χαλαρή ατμόσφαιρα της εξοχής αντιμετωπίζει με παιγνιώδη τρόπο («δεν είχε πώς να περάσει την ώρα του, το βρήκε διασκεδαστικό») την εκπαίδευση της κόρης του και φαίνεται να μην έχει πραγματικό ενδιαφέρον για αυτή, καθώς είναι σίγουρος για την αποτυχία του εγχειρήματος («Ήταν σίγουρος πως δε θα καταλάβαινα και πολλά πράγματα»).

Κείμενο 1

Η «Πρόεδρος», η «ολυμπιονίκης» και ο γλωσσικός σεξισμός

Το κείμενο που ακολουθεί είναι άρθρο (διασκευή) του Τάσου Καπλάνη, επίκουρου καθηγητή στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ.

Προφανώς δεν εκπλήσσομαι για το γεγονός ότι ο κοινωνικός σεξισμός υπάρχει διάχυτος γύρω μας: υπάρχουν άνθρωποι που υποτιμούν τις γυναίκες, τις θεωρούν κατώτερο φύλο, τις αμείβουν λιγότερο από τους άντρες, δεν τις προσλαμβάνουν στις δουλειές τους, για να μην έχουν τη «χασούρα» της εγκυμοσύνης, δεν τις θεωρούν άξιες, τις εμποδίζουν να ανέλθουν σε ανώτερα αξιώματα και άλλα πολλά.

Εκείνο όμως που με βάζει σε πολλές σκέψεις είναι ο συνεχιζόμενος «γλωσσικός» σεξισμός, που διαιωνίζεται ακόμη και από ανθρώπους που γενικά είναι σαφώς εναντίον του σεξισμού και προσπαθούν να τον καταπολεμήσουν. Η ελληνική πολιτεία, αργά αλλά σταθερά, προσπαθεί να εκσυγχρονιστεί και να καταπολεμήσει το φαινόμενο. Συναντάει όμως τη σθεναρή αντίσταση διαφόρων, μεταξύ των οποίων και των ανθρώπων της δημοσιογραφίας.

Στο πρόσφατα δημοσιευμένο άρθρο μου με τίτλο «Πώς θα προσφωνούμε τη γυναίκα Πρόεδρο;» πρότεινα να αποκαλούμε την κ. Σακελλαροπούλου όχι με τον αρσενικό τύπο Πρόεδρος, αλλά είτε Προεδρίνα (καθιερωμένο θηλυκό του Πρόεδρος) είτε Πρόεδρη (κατά το αναλογικό παράδειγμα του φίλος, φίλη κοκ.). Δυστυχώς, οι περισσότερες/-οι εξακολουθούν να μιλούν για την «Πρόεδρο», την «ολυμπιονίκη», αρνούμενες/-οι να επιτρέψουν στις γυναίκες που έφτασαν σε αυτές τις θέσεις και πέτυχαν αυτά τα επιτεύγματα «να υπάρξουν με το φύλο τους» στο συμβολικό – μα τόσο καθοριστικό για τη διαιώνιση των αντιλήψεών μας – επίπεδο της γλώσσας.

Αν η καταπολέμηση του κοινωνικού σεξισμού είναι ο μακρινός μας στόχος που απαιτεί πολλούς και δύσκολους αγώνες ακόμη, καμία ελπίδα δεν έχουμε να τον πετύχουμε, αν πρώτα δεν αλλάξουμε αυτό που εύκολα μπορούμε να ελέγξουμε προσωπικά και είναι δείκτης και των νοοτροπιών και της ιδεολογίας μας, τη γλώσσα μας δηλαδή. Κατανοώ ότι οι «νεολογισμοί¹» μάς ξενίζουν και ενοχλούν την «αισθητική» μας. Πριν όμως αποφασίσουμε να διαιωνίζουμε για λόγους «αισθητικής» τον γλωσσικό σεξισμό, μήπως θα άξιζε τον κόπο να σκεφτούμε αν πίσω από την «αισθητική» αυτή βρίσκονται βαθιά ριζωμένες πατριαρχικές αντιλήψεις που τις έχουμε αποδεχτεί ως «φυσικές» και «αυτονόητες», ενώ δεν είναι;

¹ λέξεις ή φράσεις που δημιουργήθηκαν πρόσφατα

Κοντολογίς, όσο η Προεδρίνα παραμένει Πρόεδρος και η ολυμπιονίκισσα ολυμπιονίκης, τίποτε καλό δεν προμηνύεται για την καταπολέμηση του σεξισμού, τη θέση των γυναικών και την κοινωνία μας.

Κείμενο 2

Ισίδωρος Ζουργός (1964 –)

Ανεμώλια²

Το μυθιστόρημα «Ανεμώλια» (εκδ. Πατάκη, 2011) του Ισίδωρου Ζουργού τιμήθηκε με το Βραβείο Αναγνωστών 2011 του Ε.ΚΕ.ΒΙ. Ακολουθεί απόσπασμα από το κεφάλαιο «ξ – γάμος».

Σχαινόμουν πάντα να έχω στο σπίτι μου εκτεθειμένες τις φωτογραφίες του γάμου. Ο Στάθης, μέχρι να χωρίσει, τις φωτογραφίες τις είχαν στο σκρίνιο ξεσκονισμένες απ' το χέρι της Βίκυς. Η Ντόρα είχαν, θυμάμαι, μία στην κρεβατοκάμαρα. Ο Χρήστος και η Αντιγόνη εκεί κι αυτοί, δίπλα στο κομοδίνο, κι αργότερα όπου την έβαζαν τα χέρια της γυναίκας απ' τη Γεωργία που είχαν στο σπίτι τους και τους νοικοκύρευε. Ένας Χρήστος με σοβαρό μαύρο κουστούμι και μια Αντιγόνη να γέρνει το κεφάλι της στον ώμο του μετακόμιζαν τότε στα ράφια της βιβλιοθήκης του σπιτιού, τότε στο έπιπλο μπαίνοντας, τότε οπουδήποτε. Ο Χρήστος ποτέ δεν ήταν παρατηρητικός σ' αυτά και η Αντιγόνη συνήθως έλειπε.

Εκείνο που ενδιαφέρει έναν ποιητή σ' αυτές τις φωτογραφίες είναι πιο πολύ τα βλέμματα των γυναικών. Πίσω απ' την έκδηλη ευχαρίστηση, πίσω από την ικανοποίηση μιας αδημονίας³ γι' αυτήν τη στιγμή την οποία οι περισσότερες περιμένουν, υπάρχει μια υποδόρια⁴ αφέλεια, γιατί δε φαίνεται να υποψιάζονται τι θα ακολουθήσει για τα χρόνια που έρχονται. Κι όμως, δε θα 'πρεπε έζησαν τις μάνες τους και τις γιαγιάδες τους.

Η Βίκυ έπλενε πολλές φορές τα ρούχα του σφίγγοντας τα δόντια της με λύσσα, γιατί στα πουκάμισα έβρισκε ίχνη από κραγιόν. Η Γλυκερία στόμωσε από στιγμές τής κάθε μέρας, όταν ο Νικηφόρος αδιαφορούσε, αν και μηχανικός, για τα στατικά της ψυχής της. Η Ντόρα, η τραγική πριγκίπισσα πια, έθαψε το μοναχοπαίδι της σκοτωμένο απ' τον ίδιο του τον πατέρα. Η Αντιγόνη ένιωσε πολλές φορές τον Χρήστο να είναι λίγος δίπλα της – τον σύστησε σε τόσα σημαντικά πρόσωπα κι αυτός δε μάγεψε κανέναν· ένας Χρήστος καθημερινός, χωρίς την αύρα της φιλοδοξίας και της διάκρισης.

Η Μαργαρίτα, καθώς ο καιρός περνούσε, έχανε κάθε ελπίδα πως θα μπορούσα κάποτε να

² στη γλώσσα του Ομήρου σημαίνει τα λόγια του ανέμου, τα μάτια, τα ανώφελα

³ μεγάλη ανυπομονησία

⁴ που βρίσκεται κάτω από το δέρμα

14936

εκστασιαστώ από αυτό που ήταν, πως θα έτρεχα μια ώρα με λύσσα να διεκδικήσω το βλέμμα και το κορμί της. Δεν της το έκρυψα ποτέ αυτό. Εγώ, ένας λόγιος χοντράνθρωπος, της στέρησα κάθε ελπίδα πως μαζί της θα ζούσα έστω και για λίγο αυτό που θα ξεπερνούσε τα σύνορα της κάθε μέρας. Κι όμως αυτή, θυμάμαι, κάποια βράδια έκανε πως φοβάται να μείνει μόνη της, έψαχνε τάχα δίπλα μου ασφάλεια. Ψέματα. Η Μαργαρίτα δεν είχε ποτέ τέτοιους φόβους, ήταν μια από τις ελεημοσύνες της, για να με κάνει να νιώθω ολοκληρωμένος άντρας, να ευχαριστιέμαι στο βίωμα του ρόλου μου. Μια πραγματική γυναίκα οφείλει κάποια βράδια να κάνει πως φοβάται.

Υπάρχει και κάτι τελευταίο: κάθε φορά που κοιτάζα τις δικές μας γαμήλιες φωτογραφίες, αυτές τις κρυμμένες στα συρτάρια, το ήρεμο βλέμμα της, δε γελιέμαι, ήταν ανεξερεύνητο.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς, σύμφωνα με τον συντάκτη του Κειμένου 1, η εμμονή μας σε γλωσσικές επιλογές που παραπέμπουν σε στερεοτυπικές αντιλήψεις εκτρέφει τον κοινωνικό σεξισμό (50 – 70 λέξεις);

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι ο βασικός ισχυρισμός του συντάκτη στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Πώς ο τρόπος που επιλέγει να αναπτύξει τη συγκεκριμένη παράγραφο συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η τέταρτη παράγραφος του Κειμένου 1 αρχίζει με διατύπωση που δηλώνει υπόθεση και τελειώνει με ρητορική ερώτηση. Να εντοπίσεις τις διατυπώσεις αυτές (μονάδες 6) και να δικαιολογήσεις την επιλογή τους με κριτήριο το νόημα που τονίζεται με αυτές τις γλωσσικές επιλογές (μονάδες 4) και τον σκοπό συγγραφής του συγκεκριμένου άρθρου (μονάδες 5).

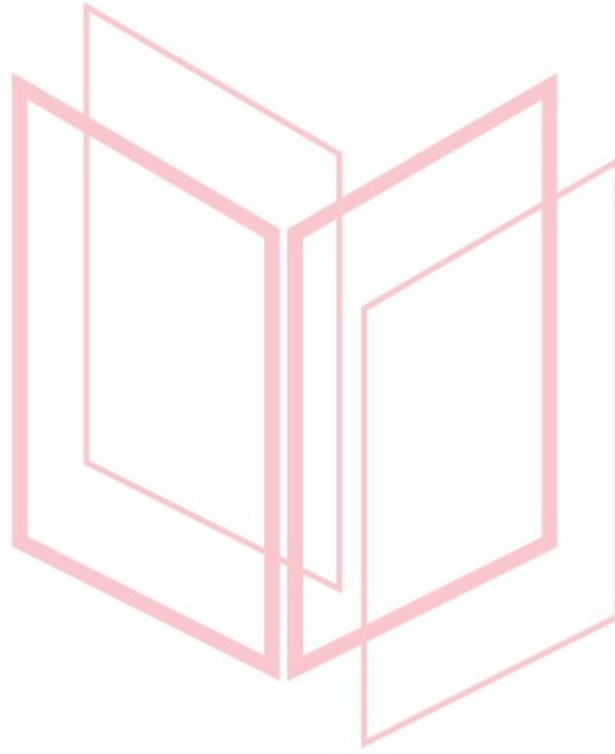
Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 παρελαύνουν πέντε γυναικείες μορφές – σύζυγοι. Ποια από αυτές ανταποκρίνεται περισσότερο, κατά τη γνώμη σου, στο παραδοσιακό στερεότυπο του φύλου και του ρόλου της; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με στοιχεία του κειμένου και να γράψεις την προσωπική σου τοποθέτηση στο θέμα. Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

14936

Μονάδες 15

αθλημπινίσια

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14936-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο/η μαθητής/-τρια καλείται να αντλήσει στοιχεία από τις τρεις τελευταίες παραγράφους του Κειμένου 1, όπου διαφαίνεται ότι η καταπολέμηση του κοινωνικού σεξισμού προϋποθέτει την απόρριψη γλωσσικών επιλογών οι οποίες παραπέμπουν σε στερεοτυπικές αντιλήψεις, καθώς η γλώσσα είναι δείκτης ιδεολογίας και νοοτροπιών (πχ. «πρόεδρος» και «ολυμπιονίκης» αντί «προεδρίνα, πρόεδρη» και «ολυμπιονίκισσα» ακόμα και όταν αυτοί οι τίτλοι αφορούν γυναίκες).

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Βασικός ισχυρισμός – θεματική περίοδος: ο κοινωνικός σεξισμός υπάρχει διάχυτος γύρω μας

Τρόπος ανάπτυξης: αιτιολόγηση

Ενίσχυση ισχυρισμού: στα σχόλια της παραγράφου παρουσιάζονται επαρκή πειστικά επιχειρήματα («υπάρχουν άνθρωποι που υποτιμούν τις γυναίκες ... να ανέλθουν σε ανώτερα αξιώματα και άλλα πολλά»), τα οποία τεκμηριώνουν τον βασικό ισχυρισμό της θεματικής περιόδου

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Υπόθεση: «Αν η καταπολέμηση του κοινωνικού σεξισμού ... δύσκολους αγώνες ακόμη»

Ρητορική ερώτηση: «μήπως θα άξιζε τον κόπο ... ενώ δεν είναι;»

Η υπόθεση επιλέγεται για να τονιστεί το γεγονός ότι η καταπολέμηση του κοινωνικού σεξισμού αποτελεί ακόμα μακρινό στόχο – και όχι πραγματικότητα – που δεν έχει καμία πιθανότητα να επιτευχθεί χωρίς κάποιες προϋποθέσεις.

Η ρητορική ερώτηση επιλέγεται

- για υφολογικούς λόγους, ως τέχνασμα του λόγου
- για να εκφράσει ο συγγραφέας τη γνώμη του
- ως ισχυρό επικοινωνιακό μέσο, το οποίο διεγείρει και προσελκύει το ενδιαφέρον του/της αναγνώστη/-στριας
- για ενδυνάμωση της επιχειρηματολογίας του συντάκτη

14936-Λύση

Τελικός επικοινωνιακός στόχος η αποδοχή της άποψης του συντάκτη από τον/την αναγνώστη/-στρια.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες)

Ο/η μαθητής/-τρια καλείται να ανακαλύψει τις πέντε γυναικείες μορφές που παρελαύνουν στο απόσπασμα. Πρόκειται για τη Βίκυ, τη Γλυκερία, την Ντόρα, την Αντιγόνη και τη Μαργαρίτα, οι οποίες «φωτογραφίζονται» με ρεαλιστικό τρόπο από τον Ζουργό.

- Η Βίκυ είναι η γυναίκα – θύμα, η οποία ζει με έναν σύζυγο που γνωρίζει ότι την απατά, γεγονός που προκαλεί την οργή της.
- Η Γλυκερία βιώνει έναν συναισθηματικό θάνατο, στον οποίο οδηγείται εξαιτίας της αδιαφορίας του άντρα της.
- Η Ντόρα είναι μια τραγική μορφή μάνας που έχει χάσει το μοναχοπαίδι της με υπαιτιότητα του συζύγου της.
- Η απαξίωση της Αντιγόνης για τον Χρήστο πηγάζει από το γεγονός ότι στάθηκε ανίκανος να εκμεταλλευθεί τις γνωριμίες που έκανε με τη δική της μεσολάβηση.
- Η Μαργαρίτα έχει κι αυτή έναν αδιάφορο γάμο, το κλίμα του οποίου προσπαθεί ενίοτε να αναθερμάνει υποδουόμενη πως φοβάται και ζητώντας την προστασία του συζύγου της.

Ο/η μαθητής/-τρια πρέπει να επιλέξει μια από τις παραπάνω μορφές που – κατά τη γνώμη του – ανταποκρίνεται περισσότερο στο στερεότυπο του φύλου και του ρόλου που υπηρετεί.

Ενδεικτικά, η Μαργαρίτα είναι μια επιλογή που εύκολα μπορεί να αιτιολογηθεί:

- «... έκανε πως φοβάται να μείνει μόνη της, έψαχνε τάχα δίπλα μου ασφάλεια»
- «... ήταν μια από τις ελεημοσύνες της, για να με κάνει να νιώθω ολοκληρωμένος άντρας, να ευχαριστιέμαι στο βίωμα του ρόλου μου»
- «Μια πραγματική γυναίκα οφείλει κάποια βράδια να κάνει πως φοβάται»

Πρόκειται για το στερεότυπο της γυναίκας που ετεροπροσδιορίζεται από έναν άντρα και η οποία «παίζει» τον ρόλο του αδύναμου μέλους της σχέσης ζητώντας την προστασία του ισχυρού, για να ενισχύσει με αυτόν τον τρόπο την αυτοπεποίθησή του.

Η προσωπική τοποθέτηση του/της μαθητή/-τριας μπορεί να κινείται στο πνεύμα της αντίρρησης απέναντι στην αναπαραγωγή τέτοιων νοοτροπιών.

Κείμενο 1**Η σημασία της γλώσσας**

Το κείμενο (διασκευή) είναι απόσπασμα από το βιβλίο του M.W. Eysenck, «Βασικές Αρχές Γνωστικής Ψυχολογίας», (Μετάφραση Μ. Κουλεντιανού, σσ. 309-310, εκδ. Gutenberg, 2010).

Αν κάποιος αμφιβάλλει για τη σημασία της γλώσσας στη ζωή του, αρκεί να σκεφτεί για μια στιγμή πόσο απίστευτα περιορισμένος θα ήταν χωρίς τη γλώσσα. Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις με φίλους και γνωστούς εξαρτώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη γλώσσα. Εξάλλου, οι άνθρωποι σήμερα γνωρίζουν πολύ περισσότερα πράγματα από τους ανθρώπους των προηγούμενων γενεών. Αυτό συμβαίνει γιατί η γλώσσα βοήθησε το μεγαλύτερο μέρος της γνώσης να περάσει από τη μια γενιά στην άλλη. Επομένως, το να γνωρίζει κανείς καλά τη γλώσσα είναι απολύτως απαραίτητο.

Τι είναι, όμως, η γλώσσα; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα συμβατικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών συμβόλων». Σ' αυτόν τον ορισμό η κρίσιμη λέξη είναι το επίθετο «επικοινωνιακών», επειδή η πρωταρχική λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία. Βέβαια, με τη γλώσσα επιτελούνται και άλλες λειτουργίες. Για παράδειγμα, οι άνθρωποι χρησιμοποιούμε τη γλώσσα, για να σκεφτόμαστε, να καταγράφουμε πληροφορίες, να συνειδητοποιούμε και να εκφράζουμε συναισθήματα, να εκφράζουμε την ταύτισή μας με μια ομάδα κ.λπ.

Αναμφίβολα, η γλώσσα είναι ένα εντυπωσιακό επίτευμα¹ των ανθρώπων. Υπάρχουν όμως άλλα είδη που κάνουν χρήση της γλώσσας; Ίσως κάποιος να έδινε καταφατική απάντηση σκεπτόμενος για παράδειγμα τους παπαγάλους που λένε μερικές λέξεις. Ωστόσο, οι παπαγάλοι, ακόμα και αν προσπαθούν να επικοινωνήσουν, δεν χρησιμοποιούν γλώσσα με την πλήρη σημασία της έννοιας, επειδή δεν ακολουθούν κανόνες ούτε δείχνουν την ευελιξία στη χρήση της γλώσσας που δείχνουν οι άνθρωποι.

Στην καθημερινή μας ζωή οι περισσότεροι από εμάς κάνουμε εκτεταμένη χρήση τεσσάρων βασικών γλωσσικών δεξιοτήτων. Αυτές είναι οι ακόλουθες: ακούμε την ομιλία, διαβάζουμε, μιλάμε και γράφουμε. Είναι ίσως φυσικό να υποθέσουμε πως οι τέσσερις κεντρικές γλωσσικές δεξιότητες κάθε ανθρώπου μπορούν να είναι συνολικά ισχυρές ή αδύναμες. Αυτό το συμπέρασμα μπορεί συχνά, αλλά όχι πάντα, να είναι σωστό σε σχέση με την εκμάθηση της μητρικής γλώσσας.

Κείμενο 2

¹ επιτυχία, κατόρθωμα

Το χριστόψωμο (απόσπασμα)

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, το οποίο πρωτοδημοσιεύτηκε στην «Εφημερίδα» το 1887.

Μεταξύ των πολλών δημωδών τύπων, τους οποίους θα έχωσι να εκμεταλλευθώσιν οι μέλλοντες διηγηματογράφοι μας, διαπρεπή κατέχει θέσιν η κακή πενθερά, ως και η κακή μητριά. [...] Περί μιας κακής πενθεράς σήμερον ο λόγος.

Εις τι έπταιεν η ατυχής νέα Διαλεχτή, ούτως ωνομάζετο, θυγάτηρ του Κασσανδρέως μπάρμπα Μανώλη, μεταναστεύσαντος κατά την Ελληνικήν Επανάστασιν εις μίαν των νήσων του Αιγαίου, εις τι έπταιεν αν ήτο στείρα και άτεκνος; Είχε νυμφευθή προ επταετίας, έκτοτε δις μετέβη εις τα λουτρά της Αιδηψού, πεντάκις της έδωκαν να πίνη διάφορα τελεσιουργά² βότανα, εις μάτην, η γη έμενεν άγονος. Δύο ή τρεις γύφτισσαι της έδωκαν να φορέση περιάπτα³ θαυματουργά περί τας μασχάλας, ειπούσαι αυτή ότι τούτο ήτο το μόνον μέσον, όπως γεννήση, και μάλιστα υιόν. Τέλος καλόγηρός τις Σιναΐτης τη εδώρησεν ηγιασμένον κομβολόγιον, ειπών αυτή να το βαπτίζει και να πίνη το ύδωρ. Τα πάντα μάταια.

Επί τέλους με την απελπισίαν ήλθε και η ανάπαυσις της συνειδήσεως, και δεν ενόμιζεν εαυτήν ένοχον. Το αυτό⁴ όμως δεν εφρόνει και η γραία Καντάκαινα, η πενθερά της, ήτις επέρριπτεν εις την νύμφην αυτής το σφάλμα της μη αποκτήσεως εγγόνου διά το γήρας της. Είναι αληθές ότι ο σύζυγος της Διαλεχτής ήτο το μόνον τέκνον της γραίας ταύτης, και ούτος δε συνεμερίζετο⁵ την πρόληψιν της μητρός του εναντίον της συμβίας⁶ αυτού. Αν δεν τω εγέννα η σύζυγός του, η γενεά εχάνετο. Περίεργον δε, ότι πας Έλλην της εποχής μας ιερώτατον θεωρεί χρέος και υπερτάτην ανάγκην την διαιώνισιν του γένους του.

Εκάστοτε, οσάκις⁷ ο υιός της επέστρεφεν εκ του ταξιδίου του, διότι είχε βρατσέραν⁸, και ήτο τολμηρότατος εις την ακτοπλοΐαν, η γραία Καντάκαινα ήρχετο εις προϋπάντησιν αυτού, τον ωδήγει εις τον οικίσκον της, τον εδιάβαζε, τον εκατήχει, του έβαζε μαναφούκια⁹, και ούτω τον προέπεμπε

² αποτελεσματικά

³ αντικείμενο που θεωρείται ότι έχει τη μαγική ικανότητα να αποτρέπει ή και να απομακρύνει το κακό, φυλακτό

⁴ το ίδιο

⁵ δε συμεμερίζεταν (δε συμφωνούσε)

⁶ της συζύγου

⁷ κάθε φορά που

⁸ μικρό ιστιοφόρο

⁹ συκοφαντίες

παρά τη γυναικί αυτού. Και δεν έλεγε μόνα τα ελαττώματά της, αλλά τα αυγάτιζε¹⁰ δεν ήτο μόνον «μαρμάρα», τουτέστι σείρα, η νύμφη της, τούτο δεν ήρκει, αλλ' ήτο άπαστρη¹⁰, απασσάλωτη¹¹, ξεσίωπη κλπ. Όλα τα είχε, «η ποίσα, η δείξα, η άκληρη».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιες λειτουργίες επιτελεί η γλώσσα, σύμφωνα με το Κείμενο 1, και ποιες οι κύριες γλωσσικές ικανότητες που έχουν οι άνθρωποι (40 – 50 λέξεις);

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον λόγο για τον οποίο ο συγγραφέας στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί το παράδειγμα των παπαγάλων.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Τι είναι, όμως, η γλώσσα; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα συμβατικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών συμβόλων». Σ' αυτόν τον ορισμό η κρίσιμη λέξη είναι το επίθετο «επικοινωνιακών», επειδή η πρωταρχική λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία. Βέβαια, με τη γλώσσα επιτελούνται και άλλες λειτουργίες.»: Να ξαναγράψεις το παραπάνω τμήμα της 2^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1 αντικαθιστώντας κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια νοηματικά ισοδύναμή της.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Σε ποιο βαθμό, σύμφωνα με το Κείμενο 2, οι κοινωνικές αντιλήψεις της εποχής προσδιορίζουν τη στάση της πεθεράς προς τη νύφη της; Ποια συναισθήματα σου προκάλεσε η ανάγνωση; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

¹⁰ βρώμικη

¹¹ ακατάστατη

14937-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η επικοινωνία αποτελεί την κορυφαία λειτουργία της γλώσσας. Παράλληλα, με τη γλώσσα επιτελούνται και άλλες – εξίσου σημαντικές – λειτουργίες, όπως της σκέψης και της καταγραφής πληροφοριών. Επίσης, χρησιμοποιούμε τη γλώσσα για να συνειδητοποιούμε και να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας, να εκφράζουμε την ταύτισή μας με μια ομάδα κλπ. Οι κύριες γλωσσικές ικανότητες των ανθρώπων στην καθημερινή ζωή τους είναι η ακρόαση, η ανάγνωση, η ομιλία και η γραφή.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το παράδειγμα των παπαγάλων χρησιμοποιείται από τον συγγραφέα του Κειμένου 1 ως τρόπος ανάπτυξης της 3^{ης} παραγράφου. Συγκεκριμένα, επιλέγεται ένα αντιπροσωπευτικό και οικείο για τον/την ανγνώστη/-στρια παράδειγμα, προκειμένου να ισχυροποιήσει και να τεκμηριώσει τη βασική θέση του συγγραφέα, όπως αυτή παρατίθεται στη θεματική περίοδο της παραγράφου, παρουσιάζοντας τη γλώσσα ως εντυπωσιακό – και αποκλειστικά – ανθρώπινο επίτευγμα με την πλήρη σημασία του όρου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Τι είναι, όμως, η γλώσσα; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα τυπικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών σημείων». Σ' αυτόν τον ορισμό η καθοριστική λέξη είναι το επίθετο «επικοινωνιακών», επειδή η θεμελιώδης λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία. Βέβαια, με τη γλώσσα επιτυγχάνονται (πραγματοποιούνται) και άλλες λειτουργίες.»

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

14937-Λύση

Κοινωνικές αντιλήψεις εποχής: η διαιώνιση του είδους αποτελεί χρέος και υπέρτατη ανάγκη, σκοπός του γάμου είναι η απόκτηση παιδιού, η γυναίκα οφείλει να τεκνοποιήσει αγόρι, εάν δεν τα καταφέρει, αυτό οφείλεται κατά αποκλειστικότητα σε εκείνη.

Αυτές οι αντιλήψεις «ερμηνεύουν» την εχθρική στάση της πεθεράς απέναντι στη Διαλεχτή. Τη θεωρεί υπεύθυνη για ό,τι συμβαίνει και ενδεχομένως αισθάνεται ντροπή, αφού ο γάμος του γιου της δεν ανταποκρίνεται στη στερεοτυπική εικόνα της εποχής για τον «σκοπό» του, δηλαδή τη διαιώνιση της γενιάς. Φτάνει, μάλιστα, στο σημείο να συκοφαντεί τη Διαλεχτή στον γιο της.

Ο/Η μαθητής/-τρια εκφράζει τα συναισθήματα που δημιούργησε η ανάγνωση ανάλογα με τον βαθμό προσωπικής ανταπόκρισης.

Ενδεικτικά:

Νιώθω έκπληξη για τους «τρόπους» με τους οποίους επιχειρήθηκε να μείνει έγκυος η Διαλεχτή (λουτρά, βότανα, φυλαχτά, κομπολόι). Αισθάνομαι απογοήτευση που, ενώ σήμερα η επιστήμη έχει προχωρήσει, κάποιοι εξακολουθούν να χρησιμοποιούν αντίστοιχες μεθόδους για την αντιμετώπιση ιατρικών προβλημάτων. Τέλος, ενώ έχουν γίνει βήματα για την κατάρριψη των κοινωνικών στερεοτύπων, σε αρκετές περιπτώσεις – ειδικά στην ελληνική επαρχία – τα στερεότυπα αυτά επιβιώνουν και καθορίζουν ανθρώπινες συμπεριφορές.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Η Συνομιλία**

Το κείμενο είναι του Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου, 1996. Ο Σύγχρονος Άνθρωπος. Αθήνα: Εκδόσεις των φίλων, 419-423 (διασκευή)

Εκείνο που έχει σήμερα χαθεί είναι η χαρά της συνομιλίας. Μπορεί να εξακολουθούμε να συζητούμε, να κουβεντιάζουμε, αλλά έχουμε ξεμάθει να συνομιλούμε. Η συνομιλία είναι μια φυσική οργάνωση του λόγου. Ξετυλίγεται με κάποιο ρυθμό, με κάποια προσοχή, χωρίς αυθάδεις διακοπές, χωρίς αποκλίσεις.

Ωστόσο, σήμερα συνηθίζουμε να μιλούμε όλοι μαζί, χωρίς ο ένας να προσέχει τον άλλο. Οι απαντήσεις μας δεν έχουν συνέπεια και ενότητα. Έτσι, η συνομιλία πολύ σύντομα καταλήγει στην οχλαγωγία, όπου ο καθένας ζητεί να επιβάλλει τη γνώμη του με τη δύναμη της φωνής του και όχι με την ισχύ των επιχειρημάτων του και την εγκυρότητα των απόψεών του. Πρόκειται για ένα χυδαίο αγώνισμα χωρίς χάρη, χωρίς ευγένεια και χωρίς επιείκεια!

Έτσι, λαοί ολόκληροι δεν έχουν το δικαίωμα της συνομιλίας, ενώ άλλοι λαοί θεωρούν απαραίτητο να συνομιλούν. Χρησιμοποιούν τον έναρθρο λόγο, αυτήν τη μεγάλη δόξα της φυλής των ανθρώπων, όσο χρειάζεται, για να υπάρξει μια στοιχειώδης συνεννόηση και για να εκπληρωθούν οι καθημερινές ανάγκες της ζωής. Οι καιροί δεν αφήνουν την καρδιά να φτάσει στα χείλη, το αίσθημα, την ιδέα, να γίνουν «άνθη του λόγου». Το σύγχρονο λεξιλόγιο πλουτίζεται μόνο με κάποιους ψυχρούς τεχνικούς όρους και όλο και πιο πολύ φτωχαίνει.

Κείμενο 2**Οι γυναίκες είναι τυχερές (απόσπασμα)**

Το διήγημα του Αντόν Πάβλοβιτς Τσέχωφ (1860-1904), ο οποίος ήταν Ρώσος θεατρικός συγγραφέας και ένας από τους μεγαλύτερους διηγηματογράφους της παγκόσμιας λογοτεχνίας, βρίσκεται στο βιβλίο «Διηγήματα» (μετάφραση Κυριάκος Σιμόπουλος, Αθήνα, Θεμέλιο, 2000).

Ήταν στην κηδεία του στρατηγού Σπυράκη. Από όλες τις μεριές μαζευόταν κόσμος στο σπίτι του νεκρού, η μπάντα έπαιζε στην αυλή πένθιμα εμβατήρια, στρατιωτικά παραγγέλματα αντηχούσαν. Μέσα στο μπουλούκι που κατηφόριζε βιαστικά να προλάβει τη νεκρική πομπή βρέθηκαν και οι δημόσιοι υπάλληλοι Κολοκυθόπουλος και Καραμούζας με τις γυναίκες τους.

-Απαγορεύεται, κύριοι! Τους σταμάτησε στο σύρμα ο υπαστυνόμος, ένας τύπος με συμπαθητική φυσιογνωμία. Α-πα-γο-ρεύ-εται!...Πιο πίσω, σας παρακαλώ! Έχω διαταγή, κύριοι! Πιο πίσω, παρακαλώ!... Οι κυρίες μπορούν να περάσουν ... παρακαλώ, κυρία μου... εσείς κύριοι ... πιο πίσω, παρακαλώ!

Οι κυρίες Κολοκυθοπούλου και Καραμούζα κατακοκκίνισαν μπροστά στην αναπάντεχη ευγένεια του υπαστυνόμου και προχώρησαν γλιστρώντας ανάμεσα σε δυο χωροφύλακες. [...]

-Τα κατάφεραν να περάσουν! Είπε ο Κολοκυθόπουλος παρακολουθώντας με ζήλια, με μίσος θα 'λεγε κανείς, τις δυο σιλουέτες που απομακρύνονταν στο βάθος του δρόμου. Μα το θεό, έχουν τύχη οι καρακάξες! Οι άντρες δε βλέπουν ποτέ τέτοια προνόμια, όπως η αφεντιά τους. Και τι σπουδαίο έχουν οι δικές μας οι γυναίκες; Εδώ που τα λέμε είναι συνηθισμένα θηλυκά, μυαλά καθυστερημένα. Και μ' όλα αυτά, φίλε μου, τις αφήνουν και περνάνε. Εσύ όμως και γω, Σύμβουλοι της Επικρατείας να γίνουμε δε θα 'χουμε τέτοια τύχη.

[...] Τι, να τα λέμε τώρα; Οι γυναίκες παντού και πάντα τύχη. Ούτε φαντάροι πάνε, ούτε πληρώνουν στους χορούς. Και ο νόμος δεν προβλέπει για δαύτες σωματική τιμωρία. Και όλα αυτά γιατί, πες μου να χαρείς. Ένα κοριτσόπουλο αφήνει να του πέσει το μαντηλάκι και σκύβουμε να το μαζέψουμε. Μπαίνει κάπου και σηκωνόμαστε να του παραχωρήσουμε τη θέση μας. Φεύγει; Χαιρετούρες, ξεπροβοδίσματα. Και έπειτα μου μιλάς για σταδιοδρομία! Για να γίνεις Σύμβουλος της Επικρατείας, να πούμε, πρέπει να δουλέψεις σαν σκύλος μια ολόκληρη ζωή. Και αυτό το κοριτσόπουλο, χραπ! Σε μισή ώρα κουκουλώνει ένα Σύμβουλο Επικρατείας. Και νάτο, σου γίνεται αμέσως προσωπικότητα. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

14942

Σε 50-60 λέξεις να εκθέσεις τα προβλήματα που, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, παρατηρούνται στη συνομιλία των ανθρώπων.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να αποδώσεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να βρεις στο Κείμενο 1 πέντε φράσεις που χρησιμοποιούνται με μεταφορική σημασία (μονάδες 10) και να δικαιολογήσεις την επιλογή του συγγραφέα να επιλέξει αυτή τη λειτουργία της γλώσσας (μονάδες 5)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιες στερεότυπες αντιλήψεις σε βάρος των γυναικών διατυπώνονται στο Κείμενο 2 και ποια συναισθήματα ή σκέψεις σου προκαλούν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 150-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14942-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα προβλήματα που παρατηρούνται στη συνομιλία των ανθρώπων:

- Συνηθίζουμε να μιλούμε όλοι μαζί, χωρίς ο ένας να προσέχει τον άλλο.
- Οι απαντήσεις δεν έχουν συνέπεια και ενότητα.
- Ο καθένας επιβάλλει τη γνώμη του με τη δύναμη της φωνής του και όχι με την ισχύ των επιχειρημάτων.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τρόπος με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση 1^{ης} και 2^{ης} παραγράφου:

Γίνεται αντιθετικά με τη χρήση της συνδετικής λέξης «ωστόσο». Η ιδέα της 1^{ης} παραγράφου ότι η συνομιλία πρέπει να έχει ως χαρακτηριστικό να «Ξετυλίγεται με κάποιο ρυθμό, με κάποια προσοχή, χωρίς αυθάδεις διακοπές, χωρίς αποκλίσεις.» ανατρέπεται στην 2^η παράγραφο με την διαπίστωση ότι «Ωστόσο, σήμερα συνηθίζουμε να μιλούμε όλοι μαζί, χωρίς ο ένας να προσέχει τον άλλο.»

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Πέντε φράσεις που χρησιμοποιούνται με μεταφορική σημασία:

- Ξετυλίγεται με κάποιο ρυθμό (η συνομιλία)
- Οι καιροί δεν αφήνουν την καρδιά να φτάσει στα χείλη
- να γίνουν «άνθη του λόγου»
- κάποιους ψυχρούς τεχνικούς όρους
- (Το σύγχρονο λεξιλόγιο) όλο και πιο πολύ φτωχαίνει

14942-Λύση

Δικαιολόγηση της επιλογής του συγγραφέα: ο μεταφορικός λόγος δημιουργεί παραστατικές εικόνες και απευθύνεται στο συναίσθημα του δέκτη, με αποτέλεσμα να είναι αποτελεσματικότερη η εσωτερίκευση του μηνύματος του κειμένου, ότι δηλαδή την σύγχρονη εποχή η συνομιλία έχει χάσει την αυθεντικότητα και την δυναμική της.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στερεότυπες αντιλήψεις σε βάρος των γυναικών διατυπώνονται στο κείμενο:

- «Οι άντρες δε βλέπουν ποτέ τέτοια προνόμια, όπως η αφεντιά τους. Και τι σπουδαίο έχουν οι δικές μας οι γυναίκες; Εδώ που τα λέμε είναι συνηθισμένα θηλυκά, μυαλά καθυστερημένα.» Είναι γυναίκες άρα δεν έχουν μυαλό - υποτίμηση και υποβάθμιση της γυναικείας νοημοσύνης και οντότητας.
- «Οι γυναίκες παντού και πάντα τύχη. Ούτε φαντάροι πάνε, ούτε πληρώνουν στους χορούς.» «Σε μισή ώρα κουκουλώνει ένα Σύμβουλο Επικρατείας. Και νάτο, σου γίνεται αμέσως προσωπικότητα.» Οι γυναίκες αποκτούν προνόμια και απολαμβάνουν ευνοϊκή μεταχείριση με αθέμιτα μέσα, εξαιτίας της γοητείας τους και της ευαίσθητης γυναικείας φύσης τους - άποψη υποτιμητική και προσβλητική.

Ποια συναισθήματα ή σκέψεις προκαλούν:

- Θλίψη – η κοινωνική συμπίεση των δύο φύλων δεν έχει ισορροπία εξαιτίας των στερεοτύπων.
- Έμφυλες διακρίσεις- κυρίαρχος ο λόγος των ανδρών – διαιώνιση των διακρίσεων – εσωτερίκευση αυτών των διακρίσεων από τις γυναίκες- αρνητική αυτοεικόνα.

Κείμενο 1

Γλώσσα και ομιλία

Το κείμενο είναι απόσπασμα της εισαγωγής του βιβλίου «Ψυχολογία της γλώσσας» (Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα 1998) της Ρίας Πήτα, Επίκουρης καθηγήτριας του τμήματος Ψυχολογίας του ΑΠΘ.

Η ιδιαίτερη ικανότητα του ανθρώπου να παράγει έναρθρο λόγο αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την επικοινωνία του με άλλα άτομα, καθώς και την ανάπτυξη και εξέλιξή του σε σύγκριση με τα υπόλοιπα είδη του ζωικού βασιλείου. Λόγω ανθρωποκεντρικής αλαζονείας ή αντικειμενικά ιδωμένα, θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι η ομιλία θεωρείται θείο δώρο προς τον άνθρωπο ανεξάρτητα από τους θεούς που τύχαινε να λατρεύει.

Η γλώσσα αποτελεί τον συνεκτικό κρίκο ανάμεσα στους ανθρώπους, τη ζωή και τις εμπειρίες τους, προσφέροντας αφενός δυνατότητα πρόσβασης και επικοινωνίας με την κοινωνία των άλλων και επιτρέποντας αφετέρου την ανταλλαγή και κατανόηση των σκέψεων, αναγκών, επιθυμιών μεταξύ των ανθρώπων. Η επικοινωνία είναι τόσο βασική και ουσιαστική για το ανθρώπινο είδος, ώστε η ζωή χωρίς γλώσσα-λόγο δεν θα ήταν δυνατή. Όπως χαρακτηριστικά ορίζει ο Watzlawick (1990), ο άνθρωπος δεν μπορεί παρά να επικοινωνεί.

Ο προφορικός λόγος ως εκφραστική και αντιληπτική διαδικασία καθώς και ο γραπτός λόγος ως γραφή και ανάγνωση θεωρούνται οι κατ' εξοχήν ικανότητες του επικοινωνούντος ανθρώπου, δεξιότητες που του επιτρέπουν την αλληλεπίδραση, συνύπαρξη και προσαρμογή τόσο με το φυσικό περιβάλλον γύρω του όσο και με τους όμοιούς του. [...] Η ικανότητα του ανθρώπου για λόγο άνοιξε το δρόμο για τον ανθρώπινο πολιτισμό. Και ο πολιτισμός με όλες τις κοινωνικές, καλλιτεχνικές, τεχνολογικές και επιστημονικές καινοτομίες που συνεπάγεται, είχε ως αποτέλεσμα να ξεχωρίσει ο έλλογος Homo Sapiens από τα άλλα ζώα. Βοήθησε αυτό το άπτερο¹ και ανήσυχο δίποδο με το μεγάλο εγκέφαλο να κατακτήσει τη γη, να κατανοήσει και, μέσα από την κατανόηση, να

¹ Άπτερο: χωρίς φτερά.

θέσει την ίδια την εξελικτική πορεία του υπό έλεγχο. Άρα, λοιπόν, δεν είναι περίεργο που το δώρο του λόγου έχει θεωρηθεί τόσο συχνά ως τίποτα λιγότερο από θεϊκό θαύμα. [...]

Κείμενο 2

Μέσα στις φλόγες

Το κείμενο είναι απόσπασμα του μυθιστορήματος της Διδώς Σωτηρίου «Μέσα στις φλόγες», εκδόσεις Κέδρος, 2008 (1^η έκδοση 1978), το οποίο παρουσιάζει την ιστορία μιας εύπορης οικογένειας από το Αϊδίνιο της Μικράς Ασίας και την ανέμελη ζωή των Ελλήνων της Σμύρνης πριν από την Μικρασιατική Καταστροφή.

[...] Η μητέρα ήταν κόρη ενός παραγγελιοδόχου απ' τα Δωδεκάνησα. Όταν κάποτε, φτωχή κι άσημη μαθητριά, ήρθε να παραθερίσει σε μια θεία της στη Σμύρνη, γνώρισε τον πατέρα, διάσημο γλεντζέ της εποχής, που τον περιτριγύριζαν πολλές νέες, γιατί ήταν ευχάριστος και είχε τη φήμη πλούσιου γαμπρού. Ο πατέρας θαμπώθηκε απ' την ομορφιά και τη ζωηράδα του κοριτσιού, κι αισθηματικός καθώς ήταν, την ζήτησε αμέσως σε γάμο.

Τ' αδέρφια της μητέρας βρήκαν μοναδική την τύχη. Ήθελαν να ξεφορτωθούν νωρίς τον θηλυκό διάβολο της οικογένειας. Η μικρή έκλαψε, αντιστάθηκε, μα στο τέλος, όταν έπεσαν όλοι οι συγγενείς απάνω της και της εξόγκωσαν την ευτυχία που την περίμενε, δέχτηκε.

Το ζευγάρι έφυγε για το Αϊντίνι. Με τον πρώτο χρόνο γεννήθηκε η Ριρή και ευθύς μετά ακολούθησε ο Στέφος. Μα τα παιδιά φαίνεται πως δεν έφταναν, για να γεμίσουν τη ζωή της μητέρας, που και η ίδια ήταν ακόμη παιδί. Ο πατέρας δεν είχε καταφέρει να της επιβληθεί. Κολάκευε τις πιο εξωφρενικές φαντασίες της, που αναζητούσαν πάντα καινούρια ξεσπάσματα.

Στην αρχή γέμισε το σπίτι με κάθε λογής δασκάλους. Άρχισε να μαθαίνει γαλλικά και ζωγραφική με τον κύριο Φρανσουά, έναν ξεπεσμένο Φραγκολεβαντίνο, που χειμώνα καλοκαίρι φορούσε ένα αξιοδάκρυτο «μπομπέ²». Έπειτα ανακάλυψε ένα νεαρό καθηγητή, τον κύριο Ιππόλυτο, που φορούσε τις πιο παράξενες γραβάτες κι έγραφε ποιήματα. Ο κύριος Ιππόλυτος τής έκανε μαθήματα λογοτεχνίας. Τη γνώρισε με Έλληνες και ξένους ποιητές και η μητέρα αξιοποιούσε όλες αυτές τις γνώσεις στις φιλολογικές συγκεντρώσεις, που γίνονταν στη Λέσχη.

Για ένα φεγγάρι άρχισε πιάνο με το Γερμανό Χανς Βάισμαν, που δούλευε στον στρατιωτικό ασύρματο. Ύστερα παράτησε το πιάνο κι άρχισε κιθάρα με τον Μπρούνο

² Μπομπέ: ημισφαιρικός, κυρτός.

14943

Μαρίνι, έναν Ιταλό μπεκρή, κουρδιστή πιάνων. Τη θεία Ερμιόνη τη σκανδάλιζαν φοβερά οι ασχολίες αυτές της μητέρας.

-Δεν ήταν η Μαίρη η γυναίκα που χρειαζόταν ο Βασιλάκης, έλεγε. Είναι πολύ όμορφη και ανήσυχη κι εκείνος πολύ σπάταλος με αδύνατο χαρακτήρα. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι η σχέση της γλώσσας με τον πολιτισμό, σύμφωνα με το Κείμενο 1 (50-60 λέξεις);

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να βρεις στο Κείμενο 1 μια αναφορά σε άποψη γνωστού προσώπου (π.χ. κάποιου επιστήμονα) και να εξηγήσεις τι εξυπηρετεί αυτή.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Δίνονται παρακάτω κάποιες γλωσσικές επιλογές του Κειμένου 1. Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση από τις προτεινόμενες:

1. Συνώνυμο της λέξης αλαζονεία είναι:
α. έπαρση, β. ευτυχία, γ. στόχευση
2. Η διατύπωση Η γλώσσα αποτελεί τον συνεκτικό κρίκο ανάμεσα στους ανθρώπους είναι: α. παρομοίωση, β. προσωποποίηση, γ. μεταφορά
3. Η γλωσσική διατύπωση κατανόησης των σκέψεων, αναγκών, επιθυμιών είναι:
α. ασύνδετο σχήμα, β. παρατακτική σύνταξη, γ. υποτακτική σύνταξη
4. Η διατύπωση Η ικανότητα του ανθρώπου για λόγο άνοιξε το δρόμο για τον ανθρώπινο πολιτισμό είναι:
α. δυνατότητα, β. βεβαιότητα, γ. αναγκαιότητα
5. Το επίθετο ανήσυχο σημαίνει στο γλωσσικό περιβάλλον όπου βρίσκεται:
α. ασταθές, β. ζωνρό, γ. εξερευνητικό

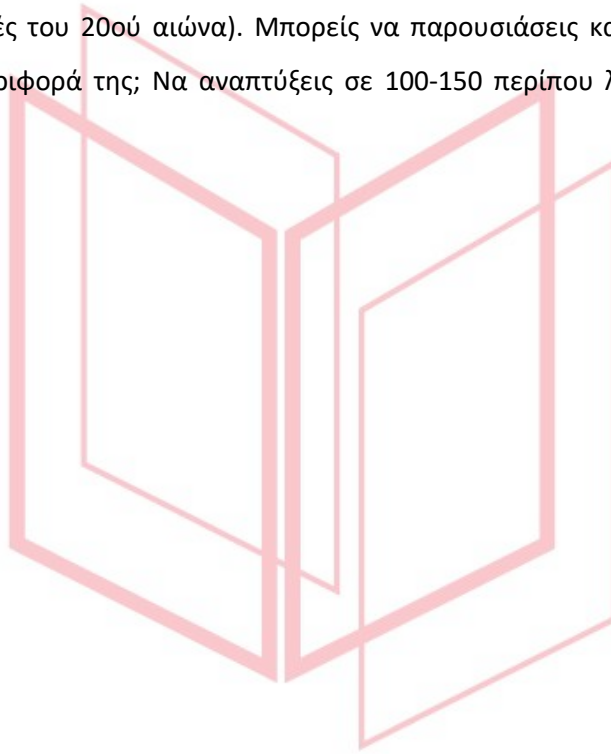
14943

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο απόσπασμα του Κειμένου 2 η μητέρα παρουσιάζεται ως μια ασυμβίβαστη γυναίκα για την εποχή της (αρχές του 20ού αιώνα). Μπορείς να παρουσιάσεις και να σχολιάσεις την ανατρεπτική συμπεριφορά της; Να αναπτύξεις σε 100-150 περίπου λέξεις την απάντησή σου.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14943-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η γλώσσα είναι προϋπόθεση για την επικοινωνία του ανθρώπου με άλλα άτομα.
- Συμβάλλει στην ανταλλαγή και κατανόησης των σκέψεων, αναγκών και επιθυμιών μεταξύ των ανθρώπων.
- Η ικανότητα του ανθρώπου για λόγο άνοιξε το δρόμο για τον ανθρώπινο πολιτισμό.
- Ο άνθρωπος μπόρεσε να θέσει την ίδια την εξελικτική πορεία του υπό έλεγχο

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Όπως χαρακτηριστικά ορίζει ο Watzlawick (1990), ο άνθρωπος δεν μπορεί παρά να επικοινωνεί. Επικαλείται την άποψη ενός γνωστού επιστήμονα, για να τεκμηριώσει και να ενδυναμώσει την άποψή του σχετικά με την αξία της επικοινωνίας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

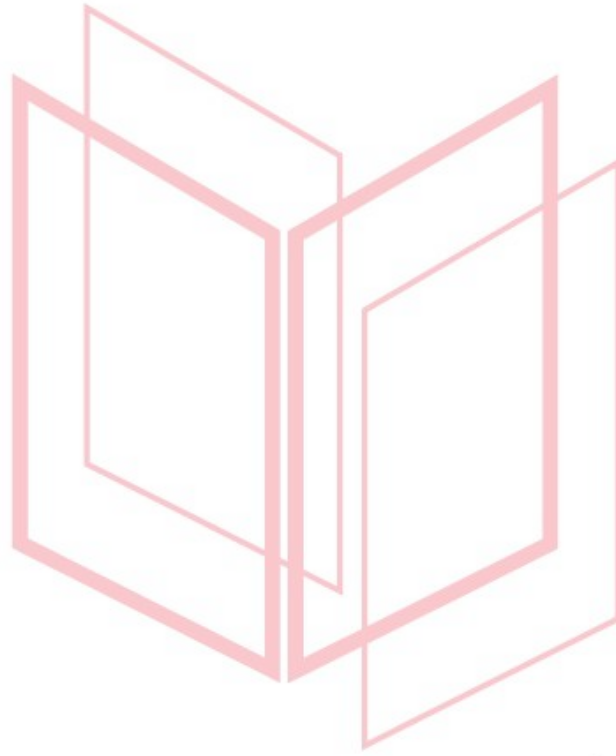
1α, 2 γ, 3α, 4 β, 5 γ.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- τα παιδιά φαίνεται πως δεν έφταναν, για να γεμίσουν τη ζωή της μητέρας
- Άρχισε να μαθαίνει γαλλικά και ζωγραφική με τον κύριο Φρανσουά
- Ο κύριος Ιππόλυτος τής έκανε μαθήματα λογοτεχνίας
- άρχισε πιάνο με το Γερμανό Χανς Βάισμαν
- άρχισε κιθάρα με τον Μπρούνο Μαρίνι

Η μητέρα της αφηγήτριας είναι πνεύμα ανήσυχο και αναζητά την μόρφωση και την αισθητική καλλιέργεια, υπερβαίνοντας τον παραδοσιακό της ρόλο, δηλαδή την αφοσίωση στην οικογένεια και την ανατροφή των παιδιών της. Εξαιρετικά ανατρεπτική συμπεριφορά προκαλεί την αντίδραση, γιατί δεν ανταποκρίνεται στα γυναικεία πρότυπα της εποχής της.

14943-Λύση

αλημπνίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Ο γραπτός λόγος

Το παρακάτω κείμενο (απόσπασμα) του Χρήστου Μαλεβίτση είναι δημοσιευμένο στον 9^ο τόμο των δοκιμίων του με τίτλο «Δοκίμια Ιδεών», εκδόσεις Αρμός, 2010.

Υπάρχει διαφορά ριζική ανάμεσα στον προφορικό και τον γραπτό λόγο. Γι' αυτό όσοι νομίζουν πως πρέπει να γράφουν, όπως μιλάνε, κάνουν λάθος. Και αυτό το λάθος το διέπραξαν πολλοί από τους παλαιούς δημοτικιστές. Βεβαίως, τα δύο αυτά είδη λόγου αλληλοεπηρεάζονται. Αυτό όμως δεν είναι λόγος να συγχέουμε τις δύο διαφορετικές λειτουργίες του καθενός.

Ο προφορικός λόγος κυρίως είναι τρόπος επικοινωνίας ανάμεσα σε δυο ή περισσότερες συνειδήσεις. Αντίθετα, ο γραπτός λόγος είναι κυρίως καταχώρηση και μνημείωση επεξεργασμένων σκέψεων και εμπειριών. Ο γραπτός λόγος είναι κατεχοχίν λόγιος και κατά τούτο υπερβαίνει τον προφορικό λόγο, κατά τη λογιότητά¹ του. Και όταν λέμε «λογιότητα» δεν εννοούμε κανέναν λογισμοκρατισμό, αλλά εννοούμε την περίσκεψη του ανθρώπου, όπως τούτη καταλήγει στην έγγραφη διατύπωση. Γι' αυτό και ο γραπτός λόγος συνιστά το κατεχοχίν τεκμήριο του πολιτισμού. Διότι εκεί μέσα καταχωρίζονται ο «λογισμός» και το «όνειρο» του ανθρώπου, και μεταφέρονται από εποχή σε εποχή.

Το βιβλίο είναι ο κατεχοχίν φορέας του γραπτού λόγου. Σε αυτό μέσα διασώζονται τα πνευματικά επιτεύγματα του ανθρώπου από τη λήθη. Αλλά και από την παραποίηση. Έχει υπολογισθεί πως τα ιστορικά περιστατικά που η μνήμη τους μεταφέρεται προφορικών από γενεά σε γενεά ξεχνιούνται μέσα σε τριακόσια χρόνια. Τι θα γνωρίζαμε για την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία, αν στηριζόμαστε στους σχετικούς θρύλους των ασιατικών λαών; Και τον όνομά του ακόμη θα μα παραδινόταν ως «Ισκεντέρ».

Τα μεγάλα βιβλία που δίδαξαν την ανθρωπότητα δεν θα μπορούσε ποτέ να τα κατασκευάσει ο προφορικός λόγος. Είναι σαν τα μεγάλα έργα της τεχνικής ή της αρχιτεκτονικής. Συνιστούν «επένδυση» μόχθου και εμπειρίας όχι μόνο των άμεσων κατασκευαστών τους, αλλά και του μόχθου των προηγούμενων, που προϋποθέτουν. Ένα μεγάλο έργο τεχνικό ή πνευματικό ποτέ δεν αναδύεται εκ του μηδενός. Έχει πάντοτε μακρά

¹ η ιδιότητα του λόγιου, του πνευματικά καλλιεργημένου.

ιστορία που προηγήθηκε του κατασκευαστή του. Τα έργα που προκύπτουν εκ του μηδενός επιστρέφουν αμέσως στο μηδέν.

Μόνο με τη δημιουργική σύνθεση παρελθόντος και παρόντος κατασκευάζονται τα μεγάλα βιβλία, τα αριστουργήματα του γραπτού λόγου. [...] Αφομοιώνουν δημιουργικά και το έργο των προηγουμένων, ώστε να είναι δυνατή η νέα σύνθεση. Πρόκειται για τη διηλεκτή συνύφανση του παλαιού λόγου με τον νέο. Ο γραπτός λόγος είναι ο αργαλιός του πνεύματος, που στήθηκε από τους πρώτους Σουμέριους γραφείς τώρα κα πέντε χιλιάδες χρόνια. [...]

Κείμενο 2

Στου Χατζηφράγκου

Το μυθιστόρημα «Στου Χατζηφράγκου» του Κοσμά Πολίτη είναι εμπνευσμένο από τη Μικρασιατική Καταστροφή (1922) και δημοσιεύτηκε σε συνέχεις στο περιοδικό Ταχυδρόμος το 1962-3. Εκδόθηκε το 1999 στην Αθήνα από τον εκδοτικό οίκο Βιβλιοπωλείον της Εστίας. Ο τίτλος αναφέρεται σε λαϊκή συνοικία της Σμύρνης όπου διαδραματίζονται τα περισσότερα επεισόδια του μυθιστορήματος.

[...] Πάνω από το σοκάκι που καθότανε ο μπαρμπα-Λάμπρος, αρχινούσανε οι φτωχογειτονιές. Εδώ, όπως και στο Αλάνι, κατοικούσε η εργατιά, μεροκαματιάρηδες, γυρατζήδες², ψαράδες και μανάβηδες, δουλειές του ποδαριού. Τα κορίτσια δουλεύανε ράφτρες, κεντήστρες, ή στη Ρεζή αρμαθιάζανε καπνά. Ωστόσο, είχε κι εδώ την αριστοκρατία του ο μαχαλάς³. Η αριστοκρατία δεν ξεχώριζε ούτε από τα πλούτη -αλλοίμονο- ούτε από την καταγωγή-πάλι αλλοίμονο. Η κυρία Χρύσα, η γεροντοκόρη, με το δίκιο της: είχε σπιτικό σκολειό⁴, και μ' ένα οχταράκι⁵ το μήνα μάθαινε την αλφαβήτα σε καμιά δωδεκαριά μωζιάρικα κουτσούβελα. Έβγαζε το κρέας και το ζαρζαβατικό της.

Με την κώνα⁶ Ερωμφίλη, ήταν άλλο το ζήτημα. Παραδουλεύτρα σε πλουσιόσπιτα, μια από τις κυράδες της είχε βαφτίσει το γιο της, τον Κίμωνα. Το έντυνε με τα καλά του Πάσχα και Πρωτοχρονιά, και τον πήγαινε στις νουνάς του, της «Πριγκηπέσσας», δηλαδή της χήρας κάποιου Εφτανησιώτη «Δε Τάδε», που είχε εγκατασταθεί γιατρός σ' αυτή την πολιτεία. Κι όλη την ώρα, η κώνα Ερωμφίλη: «Ήμουν στην πριγκηπέσσας», «η κουμπάρα μου η πριγκηπέσσα».

² Γυρατζήδες: περιφερόμενοι μικροπωλητές.

³ Μαχαλάς: γειτονιά.

⁴ Σκολειό: σχολείο.

⁵ Οχταράκι: οκτώ, ενν. χρηματικό ποσό ως αμοιβή.

⁶ Κώνα: κυρία.

14945

Η κώνα Σοφία η Αιβαλιώτισσα, η γυναίκα του Αμανατζή, έλεγε συνέχεια τη φράση:

-Ξέρετε τι οικογένειες έχομε στο Αϊβαλή; Δεν τις βάζει ο νους σας! Και συγγενισές μας!

Εξόν από το Σταυράκη, είχε και μια κόρη, την Ανθίπη, μεγαλοκοπέλα, κοντά τριαντάρα (μεσολαβήσανε δυο αποβολές ανάμεσα στις δυο γέννες), ξερακιανή, που κάθε τόσο ανάβανε τα αίματά της.

-Θέλω να με παντρέψεις! Τ' ακούς; Θέλω να με παντρέψεις!

-Τι να σου κάνω, αφού ο μπαμπάς σου μου 'φαγε την προίκα μου; Θα 'σουνά νύφη περιζήτητη!

-Ποια προίκα; Έμπαινε στη μέση ο Αμανατζής. Τα δυο λαγήνια λάδι;

-Δυο λαγήνια λάδι το χρόνο, θα 'χα μαζέψει ίσαμε τώρα εκατό λίρες! [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι η προσφορά του γραπτού λόγου, σύμφωνα με το Κείμενο 1, στην ανθρωπότητα; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό (4 μονάδες) και από ποιες λογικές σκέψεις απορρέει (6 μονάδες);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ο συντάκτης του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί ευθεία ερώτηση στην 3^η παράγραφο: Τι θα γνωρίζαμε για την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία, αν στηριζόμαστε στους σχετικούς θρύλους των ασιατικών λαών; Αφού εξηγήσεις γιατί κάνει αυτή τη γλωσσική επιλογή, (μονάδες 10) μπορείς να επαναδιατυπώσεις αυτή την φράση σε καταφατική μορφή, αποδίδοντας το νόημα που θέλει να της δώσει ο συγγραφέας (μονάδες 5);

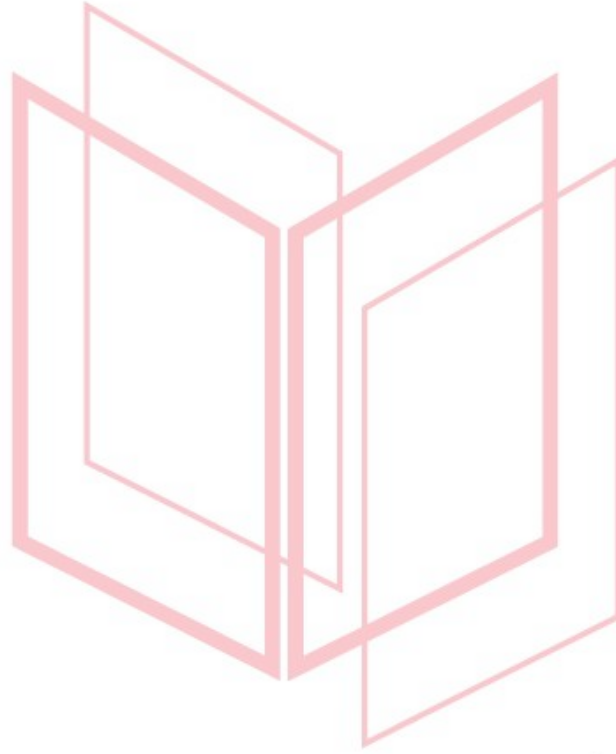
Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

14945

Τρία γυναικεία πρόσωπα του Κειμένου 2, η κυρία Χρύσα, η κώνα Ερωμφίλη, η κώνα Σοφία, δίνουν τον δικό τους αγώνα για επιβίωση και καταξίωση στο κοινωνικό τους περιβάλλον. Μπορείς να σχολιάσεις τον αγώνα της κάθε γυναίκας σε σχέση με τον κοινωνικό χώρο όπου ζει; Να αναπτύξεις σε 100-150 περίπου λέξεις την απάντησή σου.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14945-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Διασώζονται σκέψεις και εμπειρίες
- καταχωρίζονται ο «λογισμός» και το «όνειρο» του ανθρώπου, ο πολιτισμός
- διασώζονται τα πνευματικά επιτεύγματα του ανθρώπου από τη λήθη και από την παραποίηση

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Συμπέρασμα: Γι' αυτό και ο γραπτός λόγος συνιστά το κατεξοχήν τεκμήριο του πολιτισμού.

Λογικές σκέψεις: γραπτός λόγος-περίσκεψη του ανθρώπου-έγγραφο διατύπωση πολιτισμός

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ευθεία ερώτηση: κινητοποιεί τον δέκτη και τον προβληματίζει.

Δεν θα γνωρίζαμε τίποτε για την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία, αν στηριζόμαστε στους σχετικούς θρύλους των ασιατικών λαών, που εμπεριέχουν υπερβολές, ψεύδη ή αποκρύπτουν τα γεγονότα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ηκυρία Χρύσα: γεροντοκόρη – δεν είχε καταξιωθεί κοινωνικά με το να παντρευτεί.

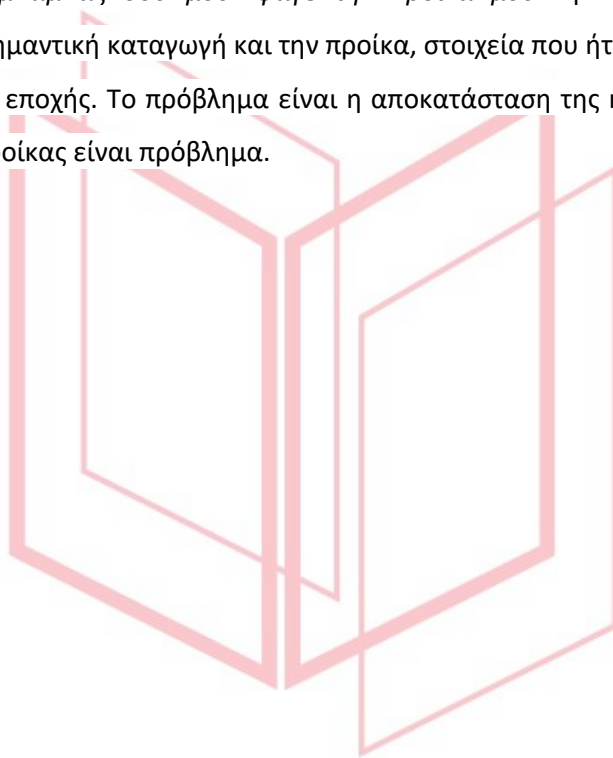
είχε σπιτικό σκολειό¹, και μ' ένα οχταράκι το μήνα μάθαινε την αλφαβήτα σε καμιά δωδεκαριά μυξιάρικα κουτσούβελα-προσπαθούσε να εξασφαλίσει την οικονομική της αυτονομία με το να παραδίδει μαθήματα στα παιδιά. Μάλλον είναι μορφωμένη και αυτό της προσδίδει την κοινωνική αναγνώριση που έχει ανάγκη.

¹ Σκολειό: σχολείο.

14945-Λύση

Η κώνα Ερωμφίλη: *Παραδουλεύτρα σε πλουσιόσιτα, μια από τις κυράδες της είχε βαφτίσει το γιο της, τον Κίμωνα- φτωχή και έξυπνη-δουλεύει σε ταπεινές δουλειές- αντλεί καταξίωση από την νονά του γιου της που ανήκει σε υψηλή κοινωνική τάξη.*

Η κώνα Σοφία: *-Ξέρετε τι οικογένειες έχομε στο Αϊβαλή; Δεν τις βάζει ο νους σας! Και συγγένισές μας!-ο μπαμπάς σου μου 'φαγε την προίκα μου- η κοινωνική καταξίωση αντλείται από την σημαντική καταγωγή και την προίκα, στοιχεία που ήταν σπουδαία για μια γυναίκα εκείνης της εποχής. Το πρόβλημα είναι η αποκατάσταση της κόρης της, δηλαδή ο γάμος-η απουσία προίκας είναι πρόβλημα.*

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Λειτουργικός αναλφαβητισμός**

Το κείμενο είναι άρθρο του Δημήτρη Γαλλή, δημοσιευμένο στις 19.07.2020 στον ιστότοπο <https://freesunday.gr/apopseis/item/37301-leitoyrgikos-analfabhtismos> (προσπέλαση στις 8.4.2021), με θέμα τον λειτουργικό αναλφαβητισμό. (διασκευή)

Αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία γραφής και ανάγνωσης. Είναι πλήρης, όταν συνυπάρχει αδυναμία ανάγνωσης και γραφής και μερικός, όταν υπάρχει δυνατότητα ανάγνωσης, αλλά όχι γραφής. Οργανικά αναλφάβητοι θεωρούνται αυτοί που δεν διδάχτηκαν ποτέ γραφή και ανάγνωση, ενώ λειτουργικά αναλφάβητοι θεωρούνται αυτοί που διδάχτηκαν γραφή και ανάγνωση, αλλά στη συνέχεια δεν τις καλλιέργησαν, με αποτέλεσμα να τις ξεχάσουν. Σε μια πιο διευρυμένη ανάλυση, λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία κατανόησης απλών γεγονότων τα οποία αναφέρονται στην καθημερινή ζωή (κοινωνική, οικονομική, πολιτική) των ανθρώπων. Αυτή η μορφή αναλφαβητισμού είναι ανεξάρτητη από την τυπική μόρφωση και συναντάται σε κάθε κοινωνική ομάδα.

Σημαντικές αιτίες για την εμφάνιση του λειτουργικού αναλφαβητισμού είναι η πολυπλοκότητα της σύγχρονης ζωής, η μεγάλη ταχύτητα με την οποία μεταβάλλονται τα πράγματα γύρω μας, ο τεράστιος όγκος των διακινούμενων πληροφοριών, η ραγδαία εξέλιξη των επιστημών. Ο λειτουργικός αναλφαβητισμός μπορεί να είναι αποτέλεσμα και της υψηλής εξειδίκευσης, που παραμελεί τις γενικές γνώσεις, όπως και παρενέργεια της τεχνολογίας, η οποία εισάγει ταχύτητες και αυτοματισμούς στην καθημερινότητα. Όλα αυτά οξύνονται και από το μερικότερο, αλλά καθόλου αμελητέο, ζήτημα του ψηφιακού αναλφαβητισμού, της ουσιαστικής αδυναμίας μεγάλου μέρους (ακόμη και μορφωμένου) του πληθυσμού να κατανοήσει πώς λειτουργεί ο υπολογιστής, το διαδίκτυο και συνολικά η ψηφιακή τεχνολογία. Δεν αρκεί να είσαι χρήστης ενός συστήματος, χωρίς να έχεις κατανοήσει τη δομή και τη φιλοσοφία της λειτουργίας του.

Αν ξεφύγουμε από τους ορισμούς, λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι, πέρα από την αδυναμία κατανόησης όσων συμβαίνουν γύρω μας, η απόλυτη αδυναμία αξιολόγησης νέων πληροφοριών, η διαφοροποίηση της σκέψης και εντέλει η διαφυγή από τις

14946

δαισθηματικές, οι οποίες στη σύγχρονη εποχή επέστρεψαν μέσα από τις οθόνες που όλοι χρησιμοποιούμε.[...]

Κείμενο 2

[Πρόταση γάμου]

Το παρακάτω απόσπασμα είναι από το μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη «Οι σκλάβοι στα δεσμά τους», εκδόσεις Γράμματα, 1994.

«Στο χέρι σου κρέμεται,» ξανάπε ο γέρος, «εσέ Ευλαλία, όλο το σπίτι, αν θέλεις εσύ γλιτώνει!... Ναι, γλιτώνει, αν θέλεις εσύ, Ευλαλία!...»

«Εγώ;» είπε η κόρη φοβισμένη...

Ο γέρος δεν ήξερε πώς να αρχίσει. Εκατέβασε το βλέμμα, έσιαξε το πανωφόρι του σα να κρύωνε, εκοκκίνισε, έβηξε, εκουνήθηκε και τέλος είπε συλλογισμένος.

«Ο Αριστείδης Στεριώτης, ο γιατρός... τότε ξέρετε όλοι!»

Κ' εσώπασε πάλι για κάμποση ώρα. «Ναι», ξακολούθησε έπειτα περίτρομος, «αυτός έχει τα περισσότερα χαρτιά μου στο συρτάρι του... Δεν ξέρω πώς τ' απόχτησε... Αλλά δε θέλω να πω αυτό. Είναι πλούσιος... θα δώσει καιρό για να πλερώσω... φτάνει μόνο... Α, Ευλαλία, μου μήνυσε σήμερα... Ήρθε εδώ ο Χαντρινός... με κουβέντιασε πολλές ώρες... Άκουσέ με, Ευλαλία!... Σε θέλει γυναίκα του!... Μπαίνει εδώ μέσα γαμπρός και μας φτιάνει τες δουλειές μας, όπως εκείνος ξέρει!... Φυσικά δεν έδωκα λόγον κανένα... Α, Ευλαλία!...»

«Ποτέ!» ανάκραξε η Ευλαλία, σταυρώνοντας τα χέρια της. Και το πρόσωπό της εγίνηκε κατακόκκινο.

«Όπως θέλεις, Ευλαλία,» αποκρίθηκε γλυκά ο πατέρας, σιάνοντας πάλι το παλιό πανωφόρι του... «Το δικό είναι δικό σου, Ευλαλία... Εγώ να σε βιάσω... ω παιδί μου... Ποτέ... Αλλά... η ανάγκη, η περίπτωση... Γι' αυτό μιλώ... Τον ήθελα, λες, γαμπρό μου, Ευλαλία, το γιο του Δήμου;... Εγώ!... Αλλά πάλι είναι πολύ καλός νέος... Όχι... Τι να γίνει... Στα σημερινά τα χάλια... δε σας φαίνεται... θα 'πρεπε να δεχτούμε!...»

Η Ευλαλία εδάκρυσε τώρα από τη στενοχώρια κι έτρεμε:

«Όχι!...» είπε με σταθερή φωνή... «Όχι.»

14946

«Η ανάγκη,» είπε ο Σπύρος μ' ένα χαμόγελο αδιαφορίας, «κυβερνάει τον κόσμο... Θα 'θελα, λες, Ευλαλία, να προτιμήσω εγώ τη θυγατέρα του Αστήρη... Μου αρέσουν καλύτερα άλλες... Κι όμως... γιατί πρέπει κανείς να ζήσει!...»

(1922)

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τι είναι «λειτουργικός αναλφαβητισμός» και ποιοι παράγοντες τον προκαλούν, σύμφωνα με το κείμενο 1; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 1^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει ως τρόπο ανάπτυξης κυρίως τον ορισμό. Επιβεβαίωσε με αναφορά σε τρία σημεία την παραπάνω διαπίστωση (μονάδες 6) και αιτιολόγησε την επιλογή του με κριτήριο την πρόθεσή του (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 γίνεται χρήση του πρώτου προσώπου πληθυντικού αριθμού. Να δικαιολογήσεις την παραπάνω γλωσσική επιλογή του συγγραφέα (μονάδες 5), να μετασχηματίσεις το κείμενο της παραγράφου μετατρέποντας το ρηματικό πρόσωπο σε τρίτο πληθυντικό (μονάδες 5) και να εξηγήσεις την αλλαγή ύφους που παρατηρείς (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη στάση που έχουν απέναντι στον γάμο στο Κείμενο 2 ο πατέρας της Ευλαλίας και ο Σπύρος και να εκφράσεις την προσωπική σου συμφωνία ή διαφωνία. Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

14946-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία κατανόησης απλών γεγονότων τα οποία αναφέρονται στην καθημερινή ζωή (κοινωνική, οικονομική, πολιτική) των ανθρώπων. Αιτίες:

- η πολυπλοκότητα της σύγχρονης ζωής,
- η μεγάλη ταχύτητα με την οποία μεταβάλλονται τα πράγματα γύρω μας,
- ο τεράστιος όγκος των διακινούμενων πληροφοριών,
- η ραγδαία εξέλιξη των επιστημών.
- Η υψηλή εξειδίκευση, που παραμελεί τις γενικές γνώσεις, όπως και παρενέργεια της τεχνολογίας, η οποία εισάγει ταχύτητες και αυτοματισμούς στην καθημερινότητα.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία γραφής και ανάγνωσης.

- Οργανικά αναλφάβητοι θεωρούνται αυτοί που δεν διδάχτηκαν ποτέ γραφή και ανάγνωση.
- Λειτουργικά αναλφάβητοι θεωρούνται αυτοί που διδάχτηκαν γραφή και ανάγνωση, αλλά στη συνέχεια δεν τις καλλιέργησαν, με αποτέλεσμα να τις ξεχάσουν.
- Λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία κατανόησης απλών γεγονότων τα οποία αναφέρονται στην καθημερινή ζωή (κοινωνική, οικονομική, πολιτική) των ανθρώπων.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

αδιμπινίσις

14946-Λύση

Ο συντάκτης του κειμένου αναφέρει αυτούς τους ορισμούς, επιχειρώντας μια προσέγγιση των ποικίλων όψεων του θέματος του αναλφαβητισμού, με στόχο να μιλήσει για τον λειτουργικό αναλφαβητισμό και να γίνει αυτή η μορφή αναλφαβητισμού πιο κατανοητή.

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

- Το α' πληθυντικό πρόσωπο υποβάλλει την ιδέα της συλλογικότητας σε ένα σοβαρό θέμα, δηλαδή την «απόλυτη αδυναμία αξιολόγησης νέων πληροφοριών», το οποίο αναφέρεται στο πεδίο του λειτουργικού αναλφαβητισμού. Υποβάλλεται η ιδέα ότι ο λειτουργικός αναλφαβητισμός αφορά όλους τους ανθρώπους.
- Μετασχηματισμός: Πέρα από τους ορισμούς, λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι, πέρα από την αδυναμία κατανόησης όσων συμβαίνουν στον κόσμο, η απόλυτη αδυναμία αξιολόγησης νέων πληροφοριών, η διαφοροποίηση της σκέψης και εντέλει η διαφυγή από τις δεισιδαιμονίες, οι οποίες στη σύγχρονη εποχή επέστρεψαν μέσα από τις οθόνες που όλοι χρησιμοποιούν.
- Ύφος σοβαρό, απρόσωπο, καθώς δεν υποβάλλει την αίσθηση της συμμετοχής στους δέκτες του μηνύματος με τη χρήση του γ' προσώπου.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο πατέρας της Ευλαλίας και ο Σπύρος θεωρούν τον γάμο ως μία σύμβαση μεταξύ των δύο συζύγων, δηλαδή μία συμφωνία πάνω σε μια οικονομική βάση ή σε μια μονόπλευρη επιθυμία συνύπαρξης και όχι στην αμοιβαία αγάπη. Ο πατέρας: «... Αλλά... η ανάγκη, η περίπτωση... Γι' αυτό μιλώ...». Ο Σπύρος: «Θα 'θελα, λες, Ευλαλία, να προτιμήσω εγώ τη θυγατέρα του Αστήρη... Μου αρέσουν καλύτερα άλλες... Κι όμως... γιατί πρέπει κανείς να ζησει!...»

Ο μαθητής διατυπώνει τη συμφωνία ή τη διαφωνία του με κατάλληλα επιχειρήματα.

Συμφωνία: ο γάμος είναι μια συνύπαρξη που πρέπει να έχει οικονομική βάση σταθερή και ισχυρή, γεγονός που επηρεάζει και καθορίζει τις επιλογές κάθε εποχής.

Διαφωνία: ο γάμος είναι μια συνύπαρξη ανθρώπων και πρέπει να έχει ως βάση του την αγάπη και την αλληλοεκτίμηση για την ομαλή πορεία της συμβίωσης.

Κείμενο 1

[Γλώσσα και κοινωνικοποίηση]

Το κείμενο είναι απόσπασμα που έχει αντληθεί από το βιβλίο του ομότιμου πλέον καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Ναπολέοντα Μήτση. 1996. Διδακτική του γλωσσικού μαθήματος. Από τη γλωσσική θεωρία στη διδακτική πράξη. Αθήνα: Gutenberg, 39-40 (διασκευή)

Ο πρώτος κώδικας επικοινωνίας, δηλαδή η μητρική γλώσσα, είναι κοινωνικός θεσμός. Αυτό σημαίνει ότι η γνώση της μητρικής γλώσσας και η καλή χρήση της είναι το κυριότερο μέσο ένταξης στην κοινότητα, εφόσον αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση για επικοινωνία και για δημιουργία σωστών και ολοκληρωμένων σχέσεων με τα υπόλοιπα μέλη. Χρησιμοποιούμε την ομιλία, για να έρθουμε σε επαφή με τους άλλους. Για να μην είμαστε μόνοι ή αποξενωμένοι. Και από την άποψη αυτή, η κατάκτηση της γλώσσας μας βοηθάει να αποφύγουμε την απομόνωση.

Κι ακόμα, ο κοινωνικός χαρακτήρας της γλώσσας υποδηλώνει ότι πρόκειται για ένα σύστημα το οποίο λειτουργεί πέρα και πριν από τα συγκεκριμένα άτομα. Κάθε νέος άνθρωπος υποχρεώνεται να μαθαίνει και να χρησιμοποιεί τη μητρική του γλώσσα, γιατί σε αντίθετη περίπτωση διατρέχει τον κίνδυνο της περιθωριοποίησης ή και της απόρριψής του από την ομάδα. Και από την άποψη αυτή η κατάκτηση της μητρικής του γλώσσας δεν είναι απλώς μια ευγενική πρόσκληση προς το κάθε νέο άτομο αλλά, μέσα σε ορισμένα πλαίσια, πρέπει να νοείται ως κοινωνική επιταγή¹. Έτσι, η κοινωνικοποίηση του ατόμου και η επικοινωνία του με τα άλλα άτομα της γλωσσικής κοινότητας έρχεται ως αποτέλεσμα της κατάκτησης της μητρικής του γλώσσας, αλλά και ταυτόχρονα αποτελεί το αίτιο για περαιτέρω καλλιέργεια και βελτίωση της γλωσσικής του ικανότητας.

Η σχέση όμως μεταξύ ατόμου και γλώσσας δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μονόδρομος, ως πλήρης δηλαδή υποταγή του ατόμου στον κώδικα του κοινωνικού συνόλου. Όπως, βέβαια, είναι φυσικό, κατά την πρώτη περίοδο κατάκτησης της γλώσσας από το άτομο, στην οποία μπαίνουν οι βάσεις της κοινωνικοποίησής του, υπάρχει σίγουρα η έννοια της υποταγής του στην κοινωνική απαίτηση. Όμως, σε ένα δεύτερο στάδιο ανοίγεται μια ευρεία προοπτική που του παρέχει δυνατότητες για ελεύθερη προσωπική έκφραση. Στο πλαίσιο, επομένως, της χρήσης της μητρικής γλώσσας το κάθε άτομο δημιουργεί το προσωπικό του ύφος και προβάλλει την ατομικότητά του, παρά το γεγονός

¹ επιταγή: προσταγή, διαταγή

14947

ότι η γλωσσική επικοινωνία στηρίζεται σε ένα φαινόμενο που δημιουργείται και λειτουργεί με κανόνες και αρχές, οι οποίες καθιερώνονται από το κοινωνικό σύνολο.

Κείμενο 2

Χωρίς Στεφάνι (απόσπασμα)

Το παρακάτω απόσπασμα έχει αντληθεί από το ομώνυμο κοινωνικό διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη (1851 -1911), που πρωτοδημοσιεύτηκε στις 24 Μαρτίου 1896 στην εφημερίδα «Ακρόπολις»

[...] Εις τας Αθήνας, ως γνωστόν, η πρώτη Ανάστασις είναι για τες κυράδες, η δευτέρα για τις δούλες. Η Χριστίνα η Δασκάλα εφοβείτο τας νύκτας να υπάγη εις την Εκκλησίαν, μήπως την κοιτάζουν, και δεν εφοβείτο την ημέραν, να μην την ιδούν. Διότι οι κυράδες την εκοίταζαν, οι δούλες την έβλεπαν απλώς. Εις τούτο δε ανεύρισκε μεγάλην διαφοράν. Δεν ήθελε ή δεν ημπορούσε να έρχεται εις επαφήν με τας κυρίας, και υπεβιβάζετο εις την τάξιν των υπηρετριών. Αυτή ήτο η τύχη της. [...]

Από τον καιρόν οπού είχεν ανάγκην από τας συστάσεις των κομματαρχών διά να διορίζεται δασκάλα, εις² των κομματαρχών τούτων, ο Παναγής ο Ντεληκανάτας, ο ταβερνάρης, την είχεν εκμεταλλευθή. Άμα ήλλαξε το υπουργείον, και δεν ίσχυε πλέον να την διορίση, της είπεν: -Έλα να ζήσουμε μαζί, κι αργότερα θα σε στεφανωθώ. -Πότε; -Μετ' ολίγους μήνας, μετά ένεξάμηνον, μετά ένα χρόνον.

Έκτοτε παρήλθον χρόνοι και χρόνοι, κι εκείνος ακόμη είχε μαύρα τα μαλλιά, κι αυτή είχαν ασπρίσει. Και δεν την εστεφανώθη ποτέ. Αυτή δεν εγέννησε τέκνον. Εκείνος είχε και άλλας ερωμένας. Κι εγέννα τέκνα με αυτάς.[...]

Εκείνος ουδέ λόγον της έκαμνε πλέον περί στεφανώματος. Κι αυτή δεν έλεγε πλέον τίποτε. Υπέφερεν εν σιωπή. Κι έπλυνε κι εσυγύριζεν όλον τον χρόνον. Την Μεγάλην Πέμπτην έβαπτε τ' αυγά τα κόκκινα. Και τας καλές ημέρας δεν είχε τόλμησεν πρόσωπον να υπάγη κι αυτή εις την εκκλησίαν.

Μόνον το απόγευμα του Πάσχα, εις την ακολουθίαν της Αγάπης, κρυφά και δευλά εισείρπεν³ εις τον ναόν, διά ν' ακούση το «Αναστάσεως ημέρα» μαζί με τις δούλες και τις παραμάνες. [...]

Αλλ' Εκείνος, όστις ανέστη «ένεκα της ταλαιπωρίας των πτωχών και του στεναγμού των πενήτων⁴», όστις εδέχθη της αμαρτωλής τα μύρα και τα δάκρυα και του ληστού το

² εις: ένας

³ εισείρπεν: σερνόταν, έμπαινε κρυφά

⁴ πενήτων: των φτωχών

Μνήσθητί μου, θα δεχθή και αυτής της πτωχής την μετάνοιαν, και θα της δώσηχώρον και τόπονχλοερόν, και άνεσιν και αναψυχήν εις τη βασιλείαν Του την αιωνίαν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τι προσφέρει η κατάκτηση της μητρικής γλώσσας στη διαδικασία κοινωνικοποίησης του ανθρώπου και από ποιους κινδύνους αποτρέπει, σύμφωνα με το κείμενο 1; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να διερευνήσεις αν η δομή της 3^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1 είναι πλήρης (θεματική πρόταση, σχόλια/λεπτομέρειες, περίοδος – κατακλείδα) και να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να γράψεις την ένδειξη Σωστό - Λάθος σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1:

1. εφόσον αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση για επικοινωνία και για δημιουργία σωστών και ολοκληρωμένων σχέσεων με τα υπόλοιπα μέλη. (1^η παράγραφος): Στην παραπάνω πρόταση ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται το μήνυμα είναι με βεβαιότητα.
2. Για να μην είμαστε μόνοι ή αποξενωμένοι (1^η παράγραφος): Στην περίοδο λόγου η σύνταξη παραπέμπει σε ελλειπτικό λόγο και στοχεύει στο να δοθεί έμφαση στον σκοπό χρήσης της ομιλίας.
3. ο κοινωνικός χαρακτήρας της γλώσσας υποδηλώνει ότι πρόκειται ...: Συνώνυμη της λέξης «υποδηλώνει» στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης είναι η λέξη «επιβεβαιώνει».
4. υπάρχει σίγουρα η έννοια της υποταγής του στην κοινωνική απαίτηση. (3^η παράγραφος): Στην πρόταση ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται το μήνυμα δηλώνει βεβαιότητα.
5. ανοίγεται μια ευρεία προοπτική (3^η παράγραφος): Στη φράση η λειτουργία της γλώσσας είναι μεταφορική.

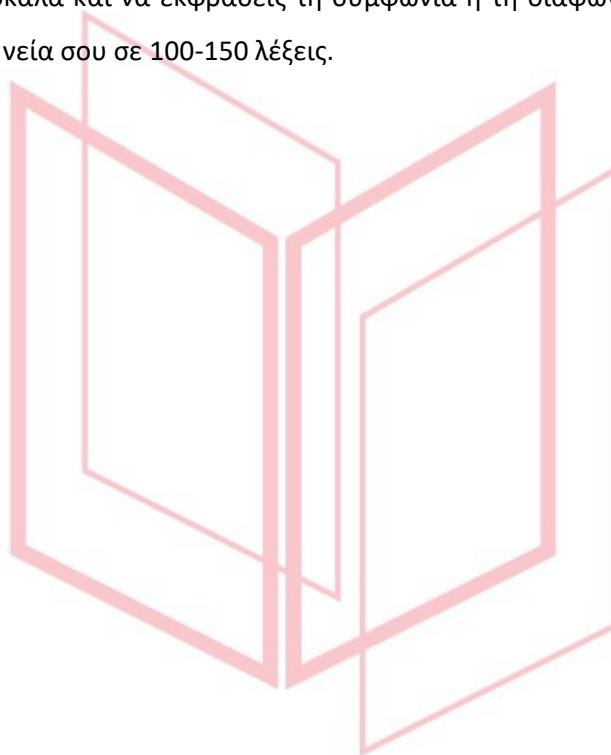
14947

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να σχολιάσεις, με βάση το περιεχόμενο του Κειμένου 2, τη στάση του αφηγητή απέναντι στη Χριστίνα τη Δασκάλα και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με αυτή. Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14947-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η προσφορά της κατάκτησης της μητρικής γλώσσας στη διαδικασία κοινωνικοποίησης του ατόμου και η αποτροπή από κινδύνους αναφέρονται στις δύο πρώτες παραγράφους του κειμένου 1.

Συγκεκριμένα, η κατάκτηση (δηλαδή η γνώση και η καλή χρήση) της μητρικής γλώσσας

- εντάσσει το άτομο στην κοινότητα ·
- διασφαλίζει την επαφή με τους άλλους ανθρώπους ·
- αποτρέπει από τη μοναξιά και την απομόνωση ·
- αποσοβεί την περιθωριοποίηση ή και την απόρριψη του ατόμου από την ομάδα ·
- γενικά, συμβάλλει στην κοινωνικοποίηση αλλά και δίνει το έναυσμα για περαιτέρω καλλιέργεια της γλώσσας και βελτίωση της χρήσης της.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η δομή της 3^{ης} παραγράφου του κειμένου 1 είναι πλήρης και έχει ως ακολούθως:

- Θεματική πρόταση: «Η σχέση όμως κοινωνικού συνόλου».
- Λεπτομέρειες: «Όπως, βέβαια, είναι φυσικό ... προσωπική έκφραση».
- Κατακλείδα: «Στο πλαίσιο, επομένως από το κοινωνικό σύνολο».

Αναλυτικότερα:

- Στη θεματική πρόταση περιλαμβάνεται η βασική θέση της παραγράφου, ότι δηλαδή η κοινωνική διάσταση της γλώσσας δεν συνεπάγεται την πλήρη υποταγή του ατόμου σε αυτό που λέγεται ή γράφεται από το κοινωνικό σύνολο.
- Στις λεπτομέρειες αναλύεται η βασική θέση, με την προσθήκη ότι ναι μεν κατά το στάδιο της κοινωνικοποίησης το άτομο δεν μπορεί παρά να ακολουθήσει τις

14947-Λύση

γλωσσικές απαιτήσεις της κοινότητας, στη συνέχεια, ωστόσο, η γλώσσα του δίνει τη δυνατότητα να εκφραστεί προσωπικά, όπως ο ίδιος / η ίδια επιθυμεί, χωρίς περιορισμούς.

- Τέλος, στην κατακλείδα εξάγεται το συμπέρασμα πως με τη χρήση της μητρικής γλώσσας μπορεί ο καθένας / η καθεμία να διαμορφώσει προσωπικό ύφος και να προβάλλει την ατομικότητά του / της, παρά το γεγονός ότι οι ρυθμιστικές αρχές του γλωσσικού φαινομένου δεν είναι ατομικές, αλλά κοινωνικές.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1Σ

2Σ

3Λ

4Σ

5Σ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο αφηγητής στο απόσπασμα περιγράφει τη συμπεριφορά της Χριστίνας της Δασκάλας κατά τις ημέρες του Πάσχα, αιτιολογεί τις πράξεις της με βάση το παρελθόν της και στο τέλος εξυψώνει την ηρωίδα από ηθική και μεταφυσική άποψη. Σε όλη την έκταση του κειμένου τηρεί στάση θετική και υποστηρικτική απέναντι στην ηρωίδα, θεωρώντας ότι αποτελεί θύμα της κοινωνίας και των περιστάσεων του βίου της. Πιο συγκεκριμένα, ο αφηγητής:

- περιγράφει τον φόβο της Χριστίνας, που ήταν Δασκάλα, να πάει στην Ανάσταση με τις άλλες κυρίες, δηλαδή τις γυναίκες της τάξης της, επειδή αυτές θα την έκριναν δυσμενώς («*οι κυράδες την εκοίταζαν*») και τον οικειοθελή υποβιβασμό της στην τάξη των υπηρετριών, εφόσον αυτές δεν την κατέκριναν («*οι δούλες την έβλεπαν απλώς*»), προσθέτοντας τη στωική παρατήρηση «*αυτή ήτο η τύχη της*» ·
- εξηγεί την αιτία του φόβου αυτού στην εγκιβωτισμένη αφήγηση («*από τον καιρόν ... με τις δούλες και τις παραμάνες*»), που συνιστά αναδρομή στο παρελθόν της ηρωίδας · στην αναδρομή ο αναγνώστης πληροφορείται ότι η Χριστίνα αποτελεί το θύμα ενός αδίστακτου κομματάρχη της εποχής, ο οποίος την ατίμασε με την υπόσχεση του διορισμού αλλά δεν την παντρεύτηκε ποτέ, ώστε να την

14947-Λύση

αποκαταστήσει στα μάτια της κοινωνίας, ο δε αφηγητής δείχνει την υποστήριξη του προς τη γυναίκα – θύμα με εκφράσεις σχολιασμού (π.χ. «*υπέφερεν εν σιωπή*», «*δεν είχε τόλμης πρόσωπον*», «*κρυφά και δειλά εισείρπεν εις τον ναόν*»).

- στο τέλος του αποσπάσματος εκφράζει την πεποίθηση ότι η Χριστίνα η Δασκάλα θα δικαιωθεί στη μεταθανάτια ζωή, κερδίζοντας μία θέση στην αιώνια αναψυχή του Παραδείσου («*θα δεχθή και αυτής της πτωχής την μετάνοιαν την αιωνίαν*»).

Οπωσδήποτε ο σύγχρονος αναγνώστης δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει με τη στάση του αφηγητή, μολονότι τα μέτρα της εποχής μας επιτάσσουν ενεργότερη υποστήριξη προς τη γυναίκα – θύμα – στο πλαίσιο, ίσως, της πλοκής του αφηγήματος – και όχι απλώς την προοπτική της μεταθανάτιας δικαίωσης.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Έφηβοι με αλλεργία στους γονείς

Το παρακάτω κείμενο αντλήθηκε από την ηλεκτρονική σελίδα της εφημερίδας «Καθημερινή» και συντάχθηκε το 2018. Πρόκειται για αναδημοσίευση του άρθρου της L. Datour από τους N. York Times.

Πραγματική αλλεργία στους γονείς τους αναπτύσσουν πολλοί έφηβοι. Παρότι το φαινόμενο αυτό εμφανίζεται συνήθως γύρω στην ηλικία των 13 ετών και διαρκεί για μερικούς μήνες, σε μερικές περιπτώσεις η αλλεργία στους γονείς μπορεί να κρατήσει ακόμη και χρόνια.

Η ενηλικίωση προϋποθέτει τον χωρισμό του παιδιού από τους γονείς του. Η διαδικασία αυτή ξεκινά συνήθως στην πρώιμη εφηβεία με μία απότομη και έντονη ανάγκη του εφήβου να διαχωρίσει τη θέση του από τους ενήλικες στο σπίτι. Καθώς οι έφηβοι αρχίζουν να απομακρύνονται από τους γονείς, κατατάσσουν τις προτιμήσεις και τις συνήθειες των γονέων τους σε δύο κατηγορίες: αυτές που απορρίπτουν και αυτές που σκοπεύουν να υιοθετήσουν.

Μπορεί να μη σκεφτόμαστε καθόλου εάν θα φορέσουμε παλαιά αθλητικά παπούτσια. Τι θα γινόταν, όμως, εάν το έφηβο παιδί μας βρίσκει τη συνήθειά μας αυτή αφόρητη; Γιατί θα πρέπει το παιδί μας να νοιάζεται τι θα φοράμε στα πόδια μας; Γιατί η ταυτότητά του παραμένει αλληλένδετη με τη δική μας, έως ότου αναπτύξει τις δικές του ενδυματολογικές συνήθειες και προτιμήσεις.

Η αλλεργία στους γονείς πρέπει, όμως, να αντιμετωπιστεί ως καθησυχαστική ένδειξη κανονικής ανάπτυξης. Παρότι γνωρίζουμε διαισθητικά ότι τα παιδιά μας δε θα μας θαυμάζουν για πάντα και δε θα απολαμβάνουν για πάντα την παρέα μας, όπως όταν ήταν μικρά, η μετάβαση στη νέα φάση είναι ευκολότερη, αφού συνειδητοποιήσουμε ότι οι αλλεργίες αυτές των εφήβων μας προμηνύουν το επόμενο κεφάλαιο της σχέσης μας μαζί τους. [...]

Μόλις οι έφηβοι βρουν χρόνο και χώρο για να αναπτύξουν τις δικές τους δεξιότητες, ενδιαφέροντα και γούστα, η αλλεργική τους αντίδραση απέναντι στους γονείς συνήθως εξαφανίζεται. Την ίδια στιγμή, η ταχύτατη νευρολογική ανάπτυξη των εφήβων λειτουργεί

καταπραϋντικά στις ορμές και τις απότομες κρίσεις οργής τους. Καθώς μεγαλώνουν οι έφηβοι, οι γνωσιολογικές ικανότητές τους τούς επιτρέπουν να δουν την πραγματική εικόνα των γονέων τους. Οι έφηβοι είναι τότε έτοιμοι να μας αντιμετωπίσουν με ωριμότητα και να ανεχθούν τις μέχρι τότε εκνευριστικές μας ιδιαιτερότητες. Η στιγμή είναι κατάλληλη να επανασυνδεθούμε με τα παιδιά μας και να μάθουμε να μοιραζόμαστε και να καλλιεργούμε κοινά ενδιαφέροντα μαζί τους.

Κείμενο 2

Η μεγάλη Χίμαιρα

Απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Μ. Καραγάτση (1953), με θέμα την ιστορία της Μαρίνας, μιας νεαρής Γαλλίδας που ερωτεύεται, παντρεύεται και ακολουθεί τον άνδρα της στη Σύρο. Στο απόσπασμα γίνεται αναφορά στα προεφηβικά της χρόνια.

Τον πατέρα της τον έβλεπε σπάνια. Ερχόταν μία φορά το χρόνο από τα αφρικάνικα έμπεδα όπου υπηρετούσε. Και για λίγες μέρες. Κοιτούσε τη γυναίκα του με τα γκρίζα ψυχρά του μάτια, φιλούσε την κόρη του, και κατόπι σιωπούσε. Η παρουσία του δεν άλλαζε τίποτα στη μονότονη ζωή του μικρού σπιτιού. Καθόταν σε μία γωνία και κοιτούσε στο άπειρο χαϊδεύοντας τα μακριά μουστάκια του, ενώ το ψημένο, το βασανισμένο πρόσωπο του έπηζε σε μία κρύα αδιαφορία.

Μία μέρα, μητέρα και κόρη ντύθηκαν στα μαύρα. Φαίνεται πως ο πατέρας πέθανε κάτω στην Αφρική, πολεμώντας τους ληστές της ερήμου. Δεν τον έκλαψαν, ούτε άλλαξε τίποτα στη ζωή τους. Μόνο έδιωξαν την υπηρετρια.

Αργότερα, ξαναπήραν υπηρετρια, γιατί την είχαν απόλυτη ανάγκη. Ήταν η εποχή που το βράδυ ερχόντανε στο σπίτι διάφοροι κύριοι και διασκέδασαν στο σαλόνι. Φεύγαν αργά γεμάτοι κέφι, φωνάζοντας, τραγουδώντας. Τις περισσότερες φορές, ένας τους έμενε τη νύχτα μαζί με τη μητέρα της, κι έφευγε το πρωί με τα ξημερώματα.

Όταν έγινε δέκα χρόνων, άρχισε να καταλαβαίνει πολλά πράγματα. Στο σχολείο οι μαθήτρες την επείραζαν. Και μία μέρα, η δασκάλα τής είπε χαμογελώντας:

- Μαρίνα η μητέρα σου είναι πολύ όμορφη...

Κατάλαβε αμέσως όλο το κρυμμένο νόημα της αθώας φράσης. Το γυναικείο ένστικτο τής αποκάλυψε πριν από την ήβη¹ τα μυστικά της ζωής. Και κοκκίνισε ολόκληρη.

¹ εφηβεία

14949

Πραγματικά, η μητέρα της ήταν όμορφη. Είχε το ζωηρό νορμανδικό τύπο², την πλούσια σαρκική κατασκευή, το δροσερό ρόδινο δέρμα. Και πάντα γελούσε, πρόσχαρα καλόβολα, γεμάτη καλοσύνη κι αδυναμία.

Δεν μπόρεσαν να συνεννοηθούν ποτέ μάνα και κόρη. Οι χαρακτήρες τους ήταν αλλιώτικοι. Είχε μέσα της κάτι από τον κρυφό κόσμο του πατέρα της, από τη σιωπή του, από το μυστικό δράμα της ζωής του. [...]

Από τη μητέρα της είχε κληρονομήσει το αφράτο και ρόδινο σώμα, καθώς και μία κάποια ανάγκη στοργής, μία δίψα χαδιών και γλυκών λόγων, που η εύπιστη ψυχή της ήταν έτοιμη να ρουφήξει. Μα μία ανώτερη δύναμη την έκλεινε στον εαυτό της, την εμπόδιζε απόλυτα τη στιγμή που οι τρυφερές εκδηλώσεις της ζητούσαν να ξεσπάσουν. Τα δύο αίματα πολεμούσαν άγρια εντός της.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Από τις παρακάτω περιόδους να επιλέξεις τις δύο ορθές, με βάση το Κείμενο 1, (μονάδες 4) και στη συνέχεια να καταγράψεις συνοπτικά (σε 50-60 λέξεις, χωρίς να παραθέτεις χωρία/αποσπάσματα του κειμένου) πώς τεκμηριώνεται στο κείμενο η καθεμία από αυτές που επέλεξες (μονάδες 6).

- α. Η αλλεργία στους γονείς θεωρείται φυσιολογικό φαινόμενο.
- β. Τα παιδιά απορρίπτουν όλες τις συνήθειες των γονιών τους.
- γ. Η αλλεργία στους γονείς δεν πρέπει να τους ανησυχεί.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς εξυπηρετεί τη συνολική οργάνωση και στοχοθεσία του Κειμένου 1 η επιλογή της συντάκτριας να αναπτύξει την τρίτη παράγραφο του με ένα παράδειγμα; (μονάδες 5) Πώς βοηθά την οργάνωση και στοχοθεσία του κειμένου η αξιοποίηση των ερωτημάτων στην ίδια παράγραφο (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

² ενν. ξανθιά, τον τύπο της βορειοευρωπαϊάς

14949

Η λέξη «αλλεργία» χρησιμοποιείται στο Κείμενο 1 κυριολεκτικά ή μεταφορικά; Να αιτιολογήσεις την επιλογή σου (μονάδες 5). Γιατί, κατά τη γνώμη σου, η συντάκτρια επέλεξε να τη χρησιμοποιήσει στο κείμενό της; (μονάδες 10)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις με βάση τα στοιχεία του Κειμένου 2 τη σχέση της μάνας και της κόρης. Ποια πλευρά θα υποστήριζες και γιατί; Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14949-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ορθές: α και γ.

- Ο έφηβος στην προσπάθειά του να διαμορφώσει την προσωπική του ταυτότητα είναι λογικό να απορρίπτει γνωρίσματα της προσωπικότητας των γονιών του.
- Πρόκειται για ένα φυσιολογικό στάδιο της εξελικτικής του πορείας...
- το οποίο δεν πρέπει να θορυβεί τους γονείς, καθώς παρέρχεται ...
- και ακολουθεί η εξομάλυνση της σχέσης του με τους κηδεμόνες.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Με το παράδειγμα αποσαφηνίζεται η τάση των παιδιών να απορρίπτουν στοιχεία της συμπεριφοράς των κηδεμόνων τους...
- φαινόμενο το οποίο αποτελεί το κεντρικό θέμα του κειμένου...
- με έναν τρόπο παραστατικό/ μέσω της συσχέτισης του θέματος της αντιδραστικής στάσης των παιδιών με ένα καθημερινό βίωμα
- Αντίστοιχα, με τις ερωτήσεις επιτυγχάνεται η γενίκευση του παραδείγματος (με τα παπούτσια) στο επίπεδο των ενδυματολογικών επιλογών και ευρύτερα η σύνδεση με το θέμα του κειμένου, την απόρριψη στοιχείων της γονεϊκής συμπεριφοράς από τα παιδιά.
- Με τις ερωτήσεις που τίθενται προετοιμάζεται η κεντρική θέση (η «αλλεργική» αντίδραση των παιδιών δεν είναι ανησυχητική). Έτσι, με τα ερωτήματα εξασφαλίζεται η ροή του κειμένου...
- αλλά και ωθείται ο/η αναγνώστης/τρια σε προβληματισμό.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14949-Λύση

- Χρησιμοποιείται μεταφορικά.
- Με τη χρήση αυτή αισθητοποιείται/αναδεικνύεται/τονίζεται...
- με έναν τρόπο περισσότερο γλαφυρό, ελκυστικό και ίσως υπερβολικό...
- η τάση των παιδιών να αντιδρούν με ακραίο τρόπο απέναντι στη συμπεριφορά των γονιών τους και να τους αποφεύγουν τους, όπως ακριβώς συμβαίνει και με μία αλλεργία.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες:

- η Μαρίνα, μοιάζοντας στον πατέρα της, ήταν διαφορετική, ήταν εσωστρεφής, σε αντίθεση με την εξωστρεφή μητέρα της,
- δεν μπορούσε να αναγνωρίσει στη μητέρα της το δικαίωμα να ορίζει τη ζωή της όπως επιθυμεί, μετά τον θάνατο του συζύγου της,
- έβλεπε τη μητέρα της ως την πηγή των δικών της προβλημάτων (λόγω της κοροϊδίας που υφίστατο στο σχολείο) κ.λπ.

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο θέμα 3. Π.χ. ερμηνεία της «ανώτερης δύναμης», του χωρίου: «Τα δύο αίματα πολεμούσαν άγρια εντός της» κ.ο.κ.

Β' σκέλος: Οποιαδήποτε επιλογή κρίνεται αποδεκτή, αρκεί να τεκμηριωθεί.

Κείμενο 1

Εφηβική παραβατικότητα και βίαιη συμπεριφορά: τι είναι αποτελεσματικό και τι δεν είναι

Διαδικτυακό άρθρο του Δημήτρη Κατσίκη, Δρ. Σχολικής και Εξελικτικής Ψυχολογίας, στην ιστοσελίδα <https://www.psychologynow.gr> (2014).

Παρότι στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τα ποσοστά είναι μειωμένα, η εφηβική παραβατικότητα και βίαιη συμπεριφορά δεν έχουν εκλείψει και δεν έχουν πλήρως προληφθεί. [...]

Η εντατική επιτήρηση και οι αυστηρές ποινές ή τιμωρίες είναι μια από τις πιο συχνά υιοθετούμενες πρακτικές για την αντιμετώπιση των παραβάσεων και των βίαιων συμπεριφορών και παρότι προξενούν αρχική εγρήγορση σε ατομικό και κοινοτικό επίπεδο, διαθέτουν ελάχιστη αποτελεσματικότητα. Στο ίδιο μήκος κύματος, μηδαμινή αποτελεσματικότητα σε μακροπρόθεσμο επίπεδο έχουν και οι εκφοβιστικού τύπου παρεμβάσεις που περιλαμβάνουν παρουσίαση της ενδεχόμενης τρομακτικότητας των συνεπειών που υφίστανται οι έφηβοι παραβάτες εντός ή εκτός φυλακής σε περίπτωση σύλληψής τους. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί και ο σημαντικός ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης τα οποία συνήθως επιλέγουν να προβάλλουν περισσότερο αντίστοιχες πρακτικές παρά εμπειρικά βασισμένες ή τεκμηριωμένες θεραπείες. Μάλιστα, οι αναλυτές Petrosino και συνεργάτες βρήκαν ότι πρακτικές σαν τις παραπάνω οι οποίες παρουσιάζουν με θεωρητικό και προειδοποιητικά εκφοβιστικό τρόπο τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης φυλάκισης ή μιας παραδειγματικής τιμωρίας σε περίπτωση παραβατικότητας συμπεριφοράς συνδέονται με αυξημένα ποσοστά παραβατικότητας στο μέλλον. Η σειρά αυτής της έρευνας αναδεικνύει ακόμη περισσότερο την ανάγκη πρόληψης της εφηβικής παραβατικότητας. [...] Τα περισσότερα σχετικά προληπτικά μοντέλα εφαρμόζονται σε οικογενειακό ή σχολικό επίπεδο. [...]

Το πρόγραμμα Promoting Alternative Thinking Strategies (PATHS) αποτελεί ένα πολυετές και πολυεπίπεδο σχολικό αναλυτικό πρόγραμμα το οποίο μπορεί να υλοποιείται από εκπαιδευτικούς και άλλους ειδικούς αγωγής υγείας. Το PATHS περιλαμβάνει εξάσκηση σε κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες σε παιδιά Δημοτικού και μπορεί να εφαρμοστεί από την Α΄ έως και την Ε΄ Δημοτικού. Οι εκπαιδευτικοί διεξάγουν ομαδικές συναντήσεις

παιδιών διάρκειας 20 και 30 λεπτών με συχνότητα τρεις φορές την εβδομάδα μαθαίνοντας στα παιδιά να εντοπίζουν, να αντιμετωπίζουν και να ρυθμίζουν συναισθήματα, ενώ ταυτόχρονα τα παιδιά διδάσκονται να αντιλαμβάνονται την οπτική των άλλων και να επιλύουν τις δυσκολίες τους με τους άλλους μέσω δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων. Το PATHS έχει εφαρμοστεί με αποτελεσματικό τρόπο σε γενικά και ειδικά σχολεία. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησής του έδειξαν μείωση της επιθετικότητας, των προβλημάτων συμπεριφοράς, της κατάθλιψης καθώς και αυξημένο αυτοέλεγχο.

Κείμενο 2

Οι Σαλταδόροι του Βύρωνα

Απόσπασμα από το ομώνυμο βιβλίο του Ξενοφώντα Φιλήρη (2005), στο οποίο κατατίθενται μαρτυρίες σαλταδόρων. Οι σαλταδόροι ήταν μικρά παιδιά και έφηβοι που προκαλούσαν ζημιές στους Γερμανούς στη διάρκεια της Κατοχής στην Ελλάδα. Με οργανωμένο σχέδιο πάντα, πηδούσαν στα αμάξια των Γερμανών και έκλεβαν μπιτόνια με βενζίνες, λάστιχα, τρόφιμα και όπλα. Στο απόσπασμα γίνεται λόγος για τον σαλταδόρο Σταύρο Γλύκατση.

Τον Σταύρο Γλύκατση –δεν ξέρω γιατί του ‘χανε κολλήσει το παρατσούκλι «Ο Λιρής»– τον γνώρισα στα μέσα της Κατοχής, μαζί με την παρέα του, μια συντροφιά από πέντ’ έξι φιλαράκια. Όλοι μεγαλύτεροί μου κατά μία δεκαετία και βάλε, εκτός από τον Παράσχο, που ήταν είκοσι δύο χρονώ, πολύ γουστάρανε και τη δική μου παρεούλα, για να τους λέω τα κατορθώματα των σαλταδόρων. Έτσι κι εγώ, κολακευμένος από την εκτίμηση που μου δείχναν, τους έγινα κολαούζο και πολύ το καμάρωνα που με αντιμετώπιζαν σαν ίσο προς ίσο...

Σιγά σιγά, κι όπως περνούσε ο καιρός, ο Σταύρος ο Γλύκατσης με στρίμωξε μια μέρα σε μια γωνιά και μου είπε: «Αν κονομήσεις καμιά κονσέρβα, φερ' την μου για να την αγοράσω». Πράγματι, μετά από μερικές μέρες κονόμησα δυο κονσέρβες φουαγκρά και τις πήγα στο σπίτι του, εκεί στην οδό Κολοκοτρώνη, λίγο πιο πάνω από τον κινηματογράφο «Μον Σινέ», αριστερά, στον Βύρωνα. Δεν θυμάμαι πόσα μου έδωσε, θυμάμαι όμως που μου είπε εμπιστευτικά: «Αν αρπάξεις και κανένα όπλο, σε μένα να το φέρεις, χωρίς να πεις τίποτα σε κανένα άλλο....».

Δεν πέρασε πολύς καιρός και η... επιθυμία του έγινε πραγματικότητα! Ένα σούρουπο, ο Μενέλαος κι εγώ, κλέψαμε έξω από το ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» ένα όπλο. Και τι όπλο! Ένα αυτόματο μαρσίπ. Το βάλουμε στον ντορβά και βουρ, με μεγάλο κίνδυνο, φτάσαμε στον Βύρωνα. Το όπλο το πήρα εγώ στο σπίτι μου. Νά 'χεις όπλο σπίτι σου το '43 δεν ήταν παίξε γέλασε... Το τί έγινε με τη μάνα μου, την κυρά-Σοφία, που την πήγαينا από

14950

λαχτάρα σε λαχτάρα, δεν περιγράφεται. Αυτή η μητέρα πρέπει να είχε βογκήσει από μένα. Σκέτο... φρούτο ήμουν ο μπαγάσας!

Παρά την γκρίνια της κυρά-Σοφίας όμως, που έτρεμε από τον φόβο της –αχ, ρε μάνα! – το κράτησα το όπλο εκείνο το βράδυ και, μόλις ξημέρωσε, το έδωσα στον Σταύρο Γλύκατζη, χωρίς να πάρω δεκάρα. Δυο μόνο λόγια μου είπε: «Το όπλο αυτό θα το δώσω στο πρωτοπαλίκαρο του Βύρωνα», χωρίς να αναφέρει όνομα.

Αργότερα έμαθα από τον Μιχάλη Κατιρτζόγλου ότι το 'χε χαρίσει στον Βαγγέλη Μαρτάκη, το διαμάντι της συνοικίας μας. Εγώ, στην ηλικία που ήμουν τότε, δεν είχα συνείδηση τί πάει να πει αριστερός και τί αγώνας... Το μόνο που καταλάβαινα ήταν ότι πρέπει να πολεμάμε τους κατακτητές. Όλα τ' άλλα τ' αγνοούσα. Παιδί ήμουν άλλωστε, τι να καταλάβω; Σήμερα όμως, στα 76 μου χρόνια, το άρωμα και την ομορφιά της Αντίστασης δεν τ' αλλάζω μ' όλο το χρυσάφι του κόσμου. Και είμαι περήφανος για τη δική μου μικρή συμμετοχή σ' αυτόν τον ωραίο αγώνα.

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συντάκτης του άρθρου θα συμφωνούσε ή θα διαφωνούσε με τις τοποθετήσεις/απόψεις που διατυπώνονται παρακάτω; (μονάδες 4) Να τεκμηριώσεις την επιλογή σου παραθέτοντας δύο αποσπάσματα (ένα για κάθε τοποθέτηση) από το κείμενο 1. (μονάδες 6).

- α. «Η παραβατικότητα των εφήβων θα περιοριστεί μόνο με αυστηρές ποινές!»
- β. «Δείξτε στην τηλεόραση τι θα πάθει ο εγκληματίας και θα δείτε ότι θα φοβηθούν οι έφηβοι και δεν θα τολμήσουν να παραβούν τον νόμο!»

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς συνδέεται νοηματικά η τελευταία παράγραφος του κειμένου 1 με τις δύο προηγούμενες;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο κείμενο αξιοποιείται εξειδικευμένο επιστημονικό λεξιλόγιο. Να καταγράψεις 4 ενδεικτικούς όρους (8 μονάδες) και να δικαιολογήσεις τη χρήση τους στο συγκεκριμένο απόσπασμα. (7 μονάδες)

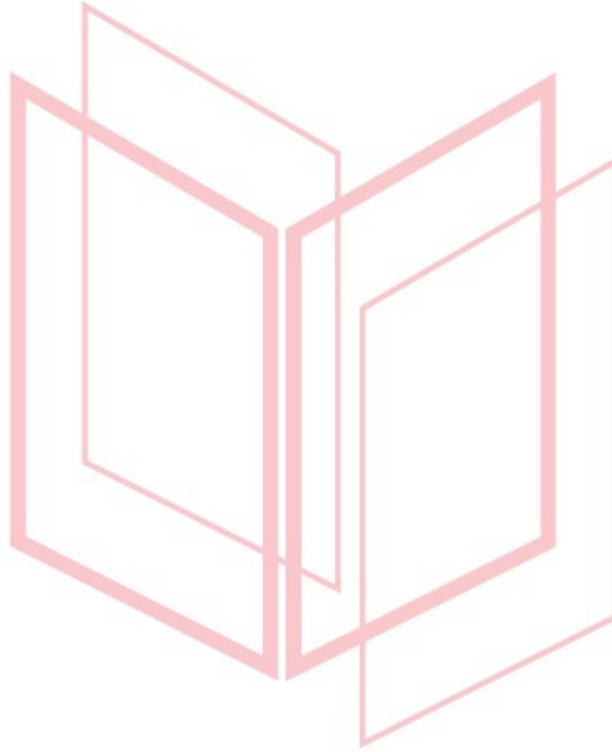
15 μονάδες

14950

ΘΕΜΑ 4

Ποια θεωρείς ότι ήταν τα κίνητρα που οδηγούσαν τους έφηβους σαλταδόρους στα χρόνια της Αντίστασης σε πράξεις, όπως αυτές που περιγράφονται στο κείμενο 2; Να αξιοποιήσεις στοιχεία του αποσπάσματος στην απάντησή σου. Ποιες είναι οι δικές σου σκέψεις για τη δράση τους; (100-150 λέξεις)

15 μονάδες

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14950-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Θα διαφωνούσε.

Σχετικά αποσπάσματα:

- οι αυστηρές ποινές ή τιμωρίες [...] διαθέτουν ελάχιστη αποτελεσματικότητα.
- Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί και ο σημαντικός ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης τα οποία συνήθως επιλέγουν να προβάλλουν περισσότερο αντίστοιχες πρακτικές παρά εμπειρικά βασισμένες ή τεκμηριωμένες θεραπείες. Μάλιστα, οι αναλυτές Petrosino και συνεργάτες βρήκαν ότι πρακτικές σαν τις παραπάνω οι οποίες παρουσιάζουν με θεωρητικό και προειδοποιητικά εκφοβιστικό τρόπο τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης φυλάκισης ή μιας παραδειγματικής τιμωρίας σε περίπτωση παραβατικότητας συμπεριφοράς συνδέονται με αυξημένα ποσοστά παραβατικότητας στο μέλλον.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Στην τελευταία παράγραφο παρουσιάζεται ένα πρόγραμμα για μαθητές μικρής ηλικίας, μέσω του οποίου προωθούνται κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες και αμβλύνεται η επιθετικότητα των παιδιών.
- Συνεπώς, στην τελευταία παράγραφο παρατίθεται ένα μέσο πρόληψης της εγκληματικότητας,
- ενώ στο υπόλοιπο κείμενο τίθεται το ίδιο ζήτημα: η ανάγκη να δοθεί έμφαση στην πρόληψη του φαινομένου της εγκληματικότητας και όχι στην καταστολή του.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14950-Λύση

- εφηβική παραβατικότητα, εντατική επιτήρηση, σε μακροπρόθεσμο επίπεδο, πρόληψη της εφηβικής παραβατικότητας, προληπτικά μοντέλα , πρόγραμμα *Promoting Alternative Thinking Strategies (PATHS)*, σχολικό αναλυτικό πρόγραμμα, ειδικούς αγωγής υγείας, κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες, μέσω δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων, γενικά και ειδικά σχολεία, αυτοέλεγχο (ζητούνται τέσσερα από αυτά)

Με τη χρήση επιστημονικής ορολογίας:

- το κείμενο ενισχύεται ως προς την εγκυρότητά του,
- οπότε και ο αποδέκτης πείθεται ευκολότερα.
- Επιπλέον, ενισχύεται και η ακρίβεια, σαφήνεια των νοημάτων.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες:

Α' σκέλος:

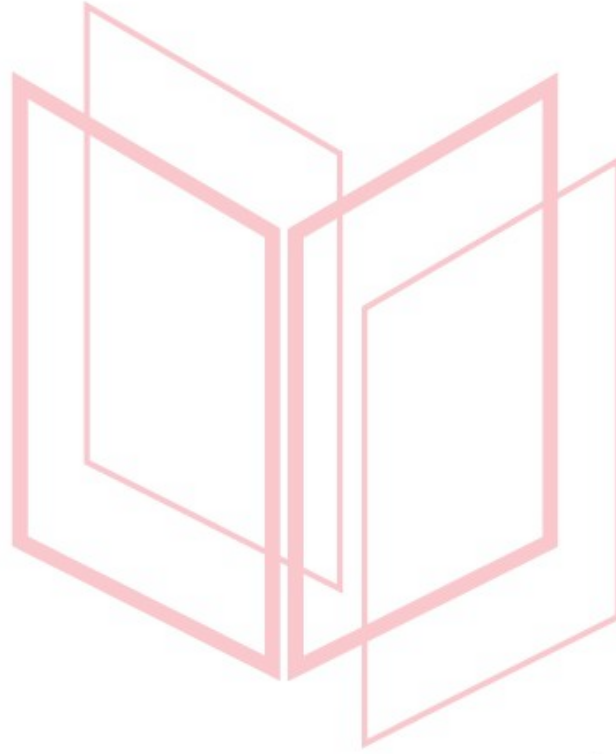
- ο έφηβος θέλει να νιώσει σημαντικός, χρήσιμος- να αποκτήσει αίσθημα ευθύνης,
- παρασύρεται από το πάθος για περιπέτεια, την ορμητικότητά του,
- διέπεται από έναν αγνό πατριωτισμό, παρόλο που δεν κατανοεί σε βάθος τις πολιτικές αποχρώσεις του,
- φαίνεται ότι έχει αίσθηση ηρωισμού και ισχυρό το ένστικτο επιβίωσης σε μια δύσκολη εποχή πείνας, στερήσεων και κινδύνου,
- νιώθει σε μεγάλη ηλικία περήφανος που συμμετείχε σε αυτόν τον αγώνα.

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο Θέμα 3. Π.χ. ο ρόλος της αφηγηματικής (εσωτερικής) εστίασης στον φωτισμό των κινήτρων, η ανάμνηση- αναδρομή μέσω της οποίας προβάλλεται η σημασία που είχε το συμβάν για τον νέο

14950-Λύση

Β' σκέλος: Οποιαδήποτε επιλογή κρίνεται αποδεκτή, αρκεί να τεκμηριωθεί. Αναμένεται απάντηση σχετικά με το ηρωικό φρόνημα των σαλαδόρων και γενικά όσων αγωνίστηκαν για την επιβίωση στη διάρκεια της Κατοχής.

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Ανάπτυξη ταυτότητας στην εφηβεία. Διαμόρφωση ταυτότητας και απάντηση στο ερώτημα «Ποιος είμαι»;

Το κείμενο είναι απόσπασμα (σελ. 12-13) από Οδηγό για γονείς και εφήβους, που εκπονήθηκε από τη Λουίζα Μιχαήλ, σχολική σύμβουλο, με ευθύνη έκδοσης την Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας της Κύπρου. Ο οδηγός δημοσιεύτηκε το 2020.

Ο έφηβος συνειδητοποιεί ότι είναι ξεχωριστό άτομο από τους γονείς του και τα άτομα του περιβάλλοντός του και κατανοεί τη θέση του μέσα στον κόσμο των συνομηλίκων και των ενηλίκων. Η εφηβεία φέρει αλλαγές στην αυτοεικόνα του εφήβου και στις αντιλήψεις του σχετικά με την ταυτότητά του. Μπορεί να αντιληφθεί ποικίλες διαστάσεις του εαυτού του και τον αξιολογεί με βάση περισσότερο ψυχολογικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά και λιγότερο με εξωτερικά. Ο έφηβος έρχεται αντιμέτωπος με τα πολλαπλά στοιχεία της προσωπικότητάς του και ενδεχομένως αυτό το στοιχείο να τον οδηγήσει σε προβληματισμό και σύγχυση. **Επιπλέον**, γίνεται ικανός να αντιλαμβάνεται όλο και με μεγαλύτερη ακρίβεια το ποιος είναι (αυτοαντίληψη), χωρίς όμως να σημαίνει ότι είναι ικανοποιημένος από αυτό που είναι και την εικόνα του εαυτού του (αυτοεκτίμηση). Η νοητική του ανάπτυξη του επιτρέπει να διακρίνει τις ποικίλες πλευρές του εαυτού του και να τις αξιολογεί έχοντας έτσι πλήρη επίγνωση των θετικών και αρνητικών του πτυχών. Υπάρχουν διαφυλικές διαφορές στην αυτοεκτίμηση και συγκεκριμένα στα κορίτσια στην αρχή της εφηβείας που είναι χαμηλότερη και πιο ευάλωτη από αυτή των αγοριών. Αυτό συμβαίνει, γιατί τα κορίτσια ανησυχούν περισσότερο για την εξωτερική τους εμφάνιση και την κοινωνική αναγνώριση. Βέβαια, υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν την αυτοεκτίμηση των εφήβων, όπως το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο και οι φυλετικές διαφορές χωρίς να αποκλείεται και ο συνδυασμός αυτών ή άλλων παραγόντων.

Η αναζήτηση ταυτότητας μπορεί να οδηγήσει τον έφηβο σε μια συναισθηματική αποδιοργάνωση ή αναστάτωση, καθώς αντιμετωπίζει κρίση ταυτότητας. Ο Erikson υποστηρίζει ότι σε αυτήν την περίοδο ο έφηβος περνά από το στάδιο της ταυτότητας ή σύγχυσης ταυτότητας. Σε αυτό το ψυχοκοινωνικό στάδιο ο έφηβος προσπαθεί να

ανακαλύψει τα προτερήματα και τις αδυναμίες του και να τα ταυτίσει με τις ικανότητές του και την αντίληψη που έχει για τον εαυτό του. Επίσης, προσπαθεί να ανακαλύψει τους ρόλους που θα χρειαστεί να αναλάβει σε όλα τα επίπεδα της ζωής του. **Τέλος**, επιδιώκει να βρει τον προσανατολισμό του σε εκπαιδευτικά/ακαδημαϊκά και επαγγελματικά θέματα, προσωπικά και σεξουαλικά θέματα και σε άλλα που αφορούν τις προτιμήσεις και τις αποφάσεις του.

Αδιαμφισβήτητα, η αναζήτηση ταυτότητας είναι μια «επίπονη» και δύσκολη διαδικασία, που κάποιες φορές μπορεί να καταλήξει σε λανθασμένες επιλογές και σε μη αποδεκτούς ρόλους. **Αξίζει να σημειωθεί** πως ο έφηβος βασίζεται σε φίλους και συνομηλίκους, με αποτέλεσμα να διαμορφώνει την ταυτότητά του και ταυτόχρονα να τη διαχωρίζει από την ταυτότητα των άλλων. Η στήριξη των συνομηλίκων βοηθά τον έφηβο να καθορίσει την ταυτότητά του και ταυτόχρονα να αναπτύξει διαπροσωπικές σχέσεις.

Κείμενο 2

Φόνος κόρης υπό του αδελφού της

Το παρακάτω δημοτικό τραγούδι έχει αντληθεί από τη συλλογή «Ελληνικά Δημοτικά Τραγούδια» (εκλογή), τομ. Α', Ακαδημία Αθηνών, Δημοσιεύματα του Λαογραφικού Αρχείου, αριθμ. 7, 1962, Αθήνα.

Ακούσατε τι 'γένη στης Κούμης τα χωριά;

Εντύθηκε μια νέα, στα ευρωπαϊκά.

Τον ερωμένο παίρνει και πάει στον καφενέ,

τον καφετζή προστάζει καφέ και ναργιλέ.

Δύο φίλοι τ' αδερφού της την μαρτυρήσανε.

-«Τι κάθεσαι, Βαγγέλη, δεν πας στον καφενέ...

να δης την αδερφή σου που πίνει ναργιλέ!»

Σηκώθηκε ο Βαγγέλης και πάει στον καφενέ

και βρίσκει την κακούργα να πίνει ναργιλέ!

-«Σηκώσου, Ευρυδίκη, να δης το μπόι σου,

14956

Που ντρόπιασες εμένα κι όλο το σόι σου!»

Δυό μαχαιριές της δίνει εις τη ζερβιά πλευρά,

της παίρνει το συκώτι και τη μισή καρδιά.

Δύο λόγια η καημένη επρόφτασε να πη

κι έκλινε το κεφάλι και έπεσε νεκρή.

-«Οι φίλοι τ' αδερφού μου ήταν ο Χάρος μου,

για τον Πετροπουλάκη¹ που 'χα το θάρρος μου».

Οι φίλοι τ' αδερφού της την εσηκώσανε,

Στη μάννα, την καημένη, την παραδώσανε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ(Σ) ή ΛΑΘΟΣ(Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα τού κειμένου 1.

- α. Ο έφηβος αξιολογεί τον εαυτό του βασισμένος λιγότερο σε εξωτερικά κριτήρια.
- β. Η αυτοαντίληψη στη διάρκεια της εφηβείας συνεπάγεται ταυτόχρονα και την αυτοεκτίμηση.
- γ. Αγόρια και κορίτσια κατά την εφηβεία βιώνουν την αυτοεκτίμηση με πανομοιότυπο τρόπο.
- δ. Η αναζήτηση της ταυτότητας από τον έφηβο έχει πάντα θετικά αποτελέσματα.
- ε. Η στήριξη των συνομηλίκων αποτελεί βασικό παράγοντα καθορισμού της εφηβικής ταυτότητας και της σύναψης διαπροσωπικών σχέσεων.

¹ Το όνομα του συντρόφου της κοπέλας.

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Επιπλέον (1^η παράγραφος), Τέλος (2^η παράγραφος), Αδιαμφισβήτητα (3^η παράγραφος), Αξίζει να σημειωθεί (3^η παράγραφος): Ποιος είναι ο ρόλος των παραπάνω λέξεων ή φράσεων στη συνοχή του λόγου στο Κείμενο 1 (μονάδες 2) και ποια νοηματική σχέση εκφράζει η καθεμία (μονάδες 8);

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

«Σε αυτό το ψυχοκοινωνικό στάδιο ο έφηβος... τις αποφάσεις του.»: Στο τμήμα αυτό της δεύτερης παραγράφου τού Κειμένου 1 η συγγραφέας θέλει να αποδείξει ότι η αναζήτηση της εφηβικής ταυτότητας είναι δύσκολη και κοπιαστική διαδικασία. Να βρεις μία λεξιλογική της επιλογή, ένα σχήμα λόγου, καθώς και το γραμματικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί, ώστε να αποκτήσει πειστικότητα ο λόγος της.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις την αντίδραση του αδερφού με στοιχεία του Κειμένου 2 και με κριτήριο τις στερεότυπες αντιλήψεις παλαιότερων χρόνων, όταν και συνετέθη το δημοτικό τραγούδι (μονάδες 10). Ποια είναι η προσωπική σου τοποθέτηση στο γεγονός που αφηγείται το τραγούδι (μονάδες 5); Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

14956-Λύση

ΑΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Σωστό
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος
- ε. Σωστό

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι ζητούμενες λέξεις και φράσεις είναι διαρθρωτικές, ο ρόλος τους είναι να βοηθήσουν στη γλωσσική συνοχή του λόγου και κατ' επέκταση στη νοηματική αλληλουχία, στη σύνδεση των νοημάτων ανάμεσα στις περιόδους λόγου εντός της παραγράφου ή και μεταξύ των παραγράφων του Κειμένου 1.

Επιπλέον: η διαρθρωτική λέξη δηλώνει προσθήκη νοήματος και χρησιμοποιείται από τη συγγραφέα για να προσθέσει μία ακόμα αλλαγή που επιφέρει η εφηβεία στην εικόνα του νέου.

Τέλος: Δηλώνει ολοκλήρωση νοήματος και χρησιμοποιείται, για να προστεθεί το τελευταίο επιχείρημα της συγγραφέως σχετικά με τη δυσκολία αναζήτησης της εφηβικής ταυτότητας

Αδιαμφισβήτητα : Εκφράζει αδιαφιλονίκητο συμπέρασμα. Με τη χρήση του η συγγραφέας ολοκληρώνει την πορεία της σκέψης της που ξεκίνησε από την προηγούμενη παράγραφο.

Αξίζει να σημειωθεί: Η φράση δηλώνει έμφαση. Τονίζει τη σημασία της παρουσίας των φίλων και συνομηλίκων στην απόκτηση της εφηβικής ταυτότητας.

14956-Λύση

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η συγγραφέας χρησιμοποιεί τα ρήματα «προσπαθεί» (δύο φορές) και «επιδιώκει». Η συγκεκριμένη λεξιλογική επιλογή τη βοηθά να αναδείξει τη δυσκολία της απόπειρας τού εφήβου να βρει την ταυτότητά του. Παράλληλα, στο συγκεκριμένο τμήμα γίνεται χρήση **πολυσύνδετου σχήματος** (Τέλος, επιδιώκει να βρει τον προσανατολισμό του σε εκπαιδευτικά/ακαδημαϊκά και επαγγελματικά θέματα, προσωπικά και σεξουαλικά θέματα και σε άλλα που αφορούν τις προτιμήσεις και τις αποφάσεις του), το οποίο τονίζει το πλήθος των επιδιώξεων από τον έφηβο. Το γραμματικό πρόσωπο που χρησιμοποιείται είναι το γ' ενικό ρηματικό πρόσωπο, το οποίο προσδίδει αντικειμενικότητα στο κείμενο και ικανοποιεί τον στόχο της συγγραφέως που είναι η ενημέρωση του κοινού για τη σοβαρότητα του θέματος.

Σημείωση: εκτός από το πολυσύνδετο σχήμα, υπάρχουν και άλλα που μπορεί να αναφέρει ο/η μαθητής/-τρια (π.χ. η επανάληψη του ρήματος «προσπαθεί», η μεταφορά «να βρει τον προσανατολισμό του σε εκπαιδευτικά/ακαδημαϊκά και επαγγελματικά θέματα»).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

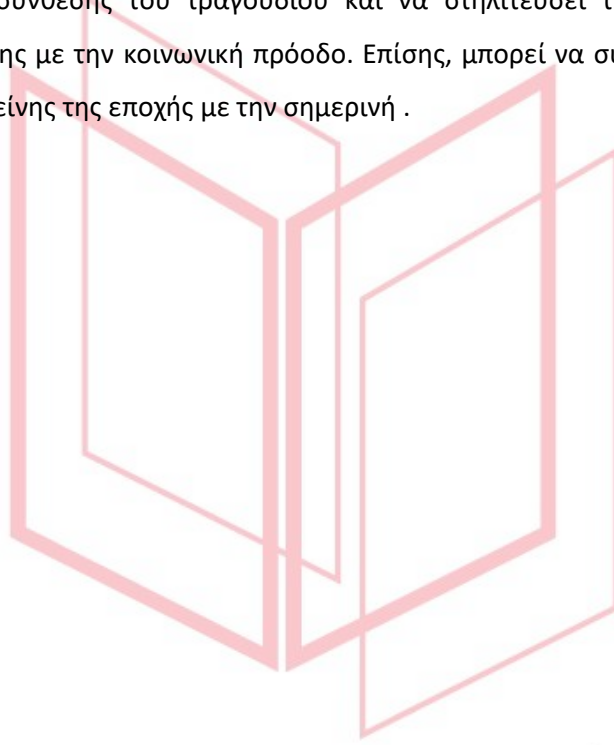
Η αντίδραση του αδελφού στο λογοτεχνικό κείμενο υπαγορεύεται από αίτια :

- **Οικογενειακά:** Σύμφωνα με τις αντιλήψεις εκείνης της εποχής ο αδελφός αποτελεί τον προστάτη της τιμής και της υπόληψης της οικογένειας (ιδιαίτερα αν λείπει ο πατέρας). Στο δημοτικό τραγούδι το «παράπτωμα» της αδελφής («*Εντύθηκε μια νέα, στα ευρωπαϊκά. Τον ερωμένο παίρνει και πάει στον καφενέ, τον καφετζή προστάζει καφέ και ναργιλέ.*») είναι ασυμβίβαστο με τα οικογενειακά ήθη μιας πολύ κλειστής κοινωνίας, τα οποία επιβάλλουν τον αποκλεισμό της γυναίκας από δραστηριότητες καθαρά αντρικές και την απομόνωσή της στο σπίτι. Η παραβίαση των αρχών αυτών επιφέρει την ποινή τής κοπέλας, προκειμένου να αποκατασταθεί η τάξη και να «ξεπλυθεί η ντροπή» με την οποία ατίμασε η κοπέλα την οικογένειά της και το σόι της («*Σηκώσου, Ευρυδίκη, να δης το μπόι σου, Που ντρόπιασες εμένα κι όλο το σόι σου!*»).
- **Κοινωνικά:** Η κοινωνία της εποχής αρνείται επίσης να δεχτεί την «εκτροπή» της γυναίκας και «απαιτεί» εμμέσως από τον αδελφό να αναλάβει τις ευθύνες του (Δύο

14956-Λύση

φίλοι τ' αδερφού της την μαρτυρήσανε.-«Τι κάθεται, Βαγγέλη, δεν πας στον καφενέ...να δης την αδερφή σου που πίνει ναργιλέ!»).

Αναμένουμε από το μαθητή να καταδικάσει την απάνθρωπη συμπεριφορά προς την κοπέλα, να καυτηριάσει τον κοινωνικό ρατσισμό που υφίσταται η γυναίκα την εποχή της σύνθεσης του τραγουδιού και να στηλιτεύσει τα ήθη μιας εποχής ασυμβίβαστης με την κοινωνική πρόοδο. Επίσης, μπορεί να συγκρίνει τη θέση της γυναίκας εκείνης της εποχής με την σημερινή .

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Η Φιλία στην Εφηβεία

Το κείμενο είναι άρθρο της ψυχολόγου Ελένης Παπαδοπούλου και έχει αντληθεί από το διαδίκτυο (προσπέλαση στις 7.4.2021). Το θέμα του είναι η αξία της φιλίας και ο ρόλος της στην εφηβική ηλικία. (διασκευή)

Η φιλία είναι απαραίτητη κατά την περίοδο της εφηβείας, στη διάρκεια της οποίας αλλάζουν οι σχέσεις που έχουμε με την οικογένειά μας. Στην εφηβεία προτιμούμε να περνάμε περισσότερο χρόνο με τους φίλους μας. Γι' αυτό το λόγο, ίσως, οι έφηβοι λένε ότι η φιλία είναι ό,τι πιο σημαντικό έχουν στη ζωή τους. Αναζητούμε έναν φίλο που να μας ταιριάζει, για να του εμπιστευτούμε τις δυσκολίες μας, να μας στηρίξει και να περνάμε ευχάριστες στιγμές.

Τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία συνήθως επιλέγουμε φίλους, είναι το να έχουμε παρόμοιες αντιλήψεις, αξιοπιστία, υποστήριξη, σταθερότητα, να αντλούμε χαρά, να είμαστε ο εαυτός μας, να συμπληρώνουμε ο ένας τον άλλο, αλλά και να μπορούμε να διαφωνούμε. Θέλουμε να γνωρίζουμε συνομηλικούς και να ανταλλάσσουμε απόψεις για τα ρούχα, τα χτενίσματα και τα ενδιαφέροντά μας. Όλα αυτά μάς ενώνουν και μάς κάνουν να νιώθουμε πιο δυνατοί.

Ταυτιζόμαστε με τους φίλους μας, όπως παλιότερα ταυτιζόμασταν με τους γονείς μας. Θεωρούμε πολύ σημαντική την εικόνα που η παρέα δημιουργεί για εμάς. Συχνά προσπαθούμε να είμαστε απόλυτα όμοιοι με τους φίλους μας, για να μη μας απορρίψουν. Όμως, μια ομάδα λειτουργεί ακόμη καλύτερα, όταν τα άτομα που την αποτελούν συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο μέσα από τις διαφορές τους. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να βρούμε μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα που θέλουμε να έχουμε με τους φίλους μας και στη μοναδικότητα που έχει ο καθένας μας. Έτσι, δημιουργείται μια πραγματική φιλία που αντέχει στον χρόνο.

Βασική αξία στη φιλία είναι να μπορούμε να εμπιστευτούμε τον άλλο και να νιώθουμε ασφαλείς μαζί του. Αν προδώσει την εμπιστοσύνη μας, αυτό είναι οδυνηρό. Χρειάζεται όμως να μη φτάνουμε να προδίδουμε τον εαυτό μας, για να μην προδώσουμε έναν φίλο. Μερικές φορές, προκειμένου να μη χάσουμε έναν φίλο, κάνουμε πράγματα που δεν θέλουμε. Αντί γι' αυτό, μπορούμε να εξηγήσουμε τους λόγους που έχουμε μια

15123

διαφορετική επιθυμία. Η πραγματική φιλία μάς δίνει τη δυνατότητα να εμπιστευτούμε, να δεσμευτούμε και να εξελιχθούμε ως άνθρωποι. Ακόμα και όταν ενηλικιωθούν οι έφηβοι, οι φίλοι μπορούν να τους κάνουν να νιώθουν ασφαλείς και να τους βοηθούν στις δυσκολίες. Οι φίλιες που δημιουργούνται στην εφηβεία συχνά διαρκούν μια ολόκληρη ζωή.

Οι φίλοι είναι, λοιπόν, πολύ ιδιαίτερο κεφάλαιο στη ζωή του εφήβου, είναι ο μεγάλος πλούτος της εφηβείας. Είναι σημαντικό για το παιδί να αρχίζει να ανοίγεται από νωρίς και να δημιουργεί παρέες με συνομηλίκους του, ενώ στην εφηβεία αυτό γίνεται κυρίαρχη ανάγκη του. Ο έφηβος έχει ανάγκη να ζήσει εμπειρίες και έντονα αισθήματα, να νιώσει εμπιστοσύνη για άτομα πέρα από το οικογενειακό του περιβάλλον. Μαζί τους θα μπορέσει να αναπτύξει νέα ενδιαφέροντα, να έχει τον δικό του κόσμο έξω από τις συνήθειες και τις αντιλήψεις της οικογένειας. Είναι ο καθρέφτης μέσα στον οποίο αναζητά τη νέα του ταυτότητα, που μοιράζεται μαζί του τα όρια, τα ψυχικά και τα φυσικά, που τον καταλαβαίνει χωρίς να δίνει εξηγήσεις, που τον δέχεται χωρίς να τον κατηγορεί και χωρίς να του δίνει συμβουλές, όπως γίνεται με τους γονείς του.

Κείμενο 2

Ο πατέρας

Το παρακάτω ποίημα είναι της Μαρίας Κέντρου-Αγαθοπούλου, και ανήκει στην ποιητική συλλογή «Θαλασσινό Ημερολόγιο»(1981).

Ο πατέρας μου ήταν μηχανοδηγός
Κάρβουνο μύριζαν τα πέτσινα ρούχα του
Κάτω απ' τη μαύρη του τραγιάσκα
Άρχιζαν τα καπνισμένα μάτια του

Ο πατέρας μου δε μιλούσε πολύ
Μόνο χαμογελούσε κάπου κάπου

Με τα ηλιοψημένα χείλια του
Προπάντων όταν έπινε τσίπουρο

Κάτω απ' την κληματαριά τής αυλής
Αψηλός και δυνατός ήταν
Κι όταν με σήκωνε αψηλά
Με τ' ατσαλένια μπράτσα του
Δε φοβόμουν καθόλου
Όπως κι εκείνος δε φοβόταν

15123

Ούτε τη ζωή του
Ούτε το θάνατό του:
Περνούσε με το τρένο του
Σφυρίζοντας
Μες απ' τις σκοτεινές
Τις στοιχειωμένες σήραγγες
Και τις νικούσε

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις τη σημασία της φιλίας για τον έφηβο, σύμφωνα με το Κείμενο 1 (50-60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να γράψεις δύο λέξεις με τις οποίες συνδέονται οι περίοδοι λόγου στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 4) και να αποδώσεις τη νοηματική σχέση που εκφράζει η καθεμία. (μονάδες 6)

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην εφηβεία προτιμούμε να περνάμε περισσότερο χρόνο με τους φίλους μας.: Να μετασχηματίσεις την παραπάνω περίοδο λόγου του Κειμένου 1 αλλάζοντας, όπου χρειάζεται, το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο σε τρίτο πληθυντικό και θέτοντας το υποκείμενο που απαιτείται για το ολοκληρωμένο νόημα. (μονάδες 10) Ποια αλλαγή παρατηρείς στο ύφος λόγου; (μονάδες 5)

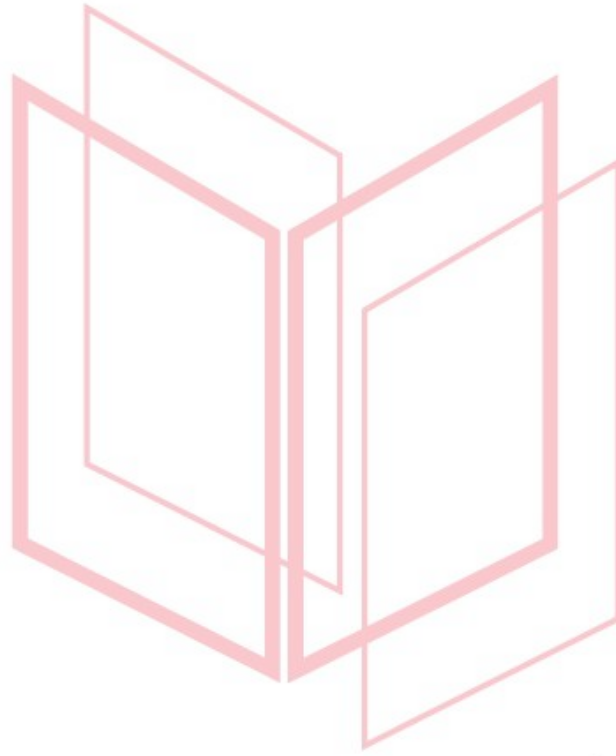
Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια χαρακτηριστικά αποδίδει στον πατέρα του το ποιητικό υποκείμενο και ποια συναισθήματα εκφράζει στο Κείμενο 2 (μονάδες 10); Ποιες σκέψεις σου δημιουργεί η ανάγνωση για τη σχέση γονέα-παιδιού κατά την εφηβική ηλικία (μονάδες 5); Να αναπτύξεις σε 100-150 λέξεις την απάντησή σου.

15123

Μονάδες 15

αλημπνίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

15123-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σημασία της φιλίας για τον έφηβο:

- Συμπόρευση στις δύσκολες και στις ευχάριστες στιγμές, ανταλλαγή απόψεων για κοινά ενδιαφέροντα.
- Η πραγματική φιλία δίνει τη δυνατότητα ανάπτυξης εμπιστοσύνης, δέσμευσης, εξέλιξης.
- Ο έφηβος μπορεί να αναπτύξει νέα ενδιαφέροντα, να έχει τον δικό του κόσμο έξω από τις συνήθειες και τις αντιλήψεις της οικογένειας.
- Ο φίλος για τον έφηβο είναι ο καθρέφτης μέσα στον οποίο αναζητά τη νέα του ταυτότητα, που μοιράζεται μαζί του τα όρια.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Όμως: δημιουργεί αντίθεση ανάμεσα στην ομοιομορφία που επιδιώκουν οι έφηβοι και στην ανάγκη διαφοροποίησης των εφήβων μέσα σε μια ομάδα.

Λοιπόν: συμπεραίνει πως πρέπει να βρεθεί μια ισορροπία ανάμεσα στην ομοιότητα και την μοναδικότητα μέσα στην ομάδα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην εφηβεία προτιμούν να περνάν περισσότερο χρόνο με τους φίλους τους.

Ύφος: απρόσωπο, αντικειμενικό, ψυχρό.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Χαρακτηριστικά του πατέρα:

15123-Λύση

- Έκανε μια δύσκολη δουλειά «Κάρβουνο μύριζαν τα πέτσινα ρούχα του».
- Λιγομίλητος «δε μιλούσε πολύ».
- Είχε καλή διάθεση «Μόνο χαμογελούσε κάπου κάπου».
- Επιθυμούσε να περνά όμορφα «Προπάντων όταν έπινε τσίπουρο».
- Ήταν θαρραλέος «Όπως κι εκείνος δε φοβόταν».

Συναισθήματα:

- Θαυμασμός
- Αγάπη

Σκέψεις για τη σχέση γονέα- παιδιού στην εφηβική ηλικία

- Το παιδί έχει ανάγκη τη στήριξη του γονέα του.
- Ο γονέας λειτουργεί ως πρότυπο για το παιδί του.
- Ο γονέας είναι πηγή άντλησης δύναμης για το παιδί.

αδημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Η φιλία

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα δοκιμίου του Ευάγγελου Παπανούτσου (Πρακτική Φιλοσοφία, εκδ. Δωδώνη, Αθήνα 1984).

Όταν σε κάποια βαρυσήμαντη καμπή του βίου μας μελετούμε ή επιχειρούμε κάτι πολύ σοβαρό και επικίνδυνο, έχουμε ανάγκη από έναν καλόγνωμο σύμβουλο και αυστηρό κριτή, για να συζητήσουμε μαζί του ελεύθερα και χωρίς περιστροφές το πρόβλημά μας. Αναζητούμε, αν όχι ένα ακόμη ζευγάρι ώμους έτοιμους να φορτωθούν κι εκείνοι μαζί μας και έτσι να μοιραστεί το φορτίο, τουλάχιστον ένα χέρι σίγουρο και ένα μάτι καθαρό, που θα μάς ενθαρρύνει ή θα μάς αποτρέψει, αν κρίνει ότι δε βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο, ότι δεν έχουμε εκτιμήσει ορθά τις δυνάμεις μας, ή δεν αναλογιστήκαμε τις συνέπειες των πράξεών μας. Ποιος, εκτός από τον φίλο μας, μπορεί να είναι ο καλύτερος σύμβουλος και κριτής μας;

Για να φανεί η αξία της φιλίας, δε θα διστάσω να επικαλεστώ ένα φαινομενικά παράδοξο γεγονός. Έχει παρατηρηθεί ότι στις κρίσιμες στιγμές της ζωής τους πολλοί, όταν τους λείπει ο φίλος, καταφεύγουν στην κρίση του εχθρού. Διαισθάνονται ότι, όπως η αγάπη, έτσι και το μίσος μπορεί να δει καθαρά μέσα μας και να μάς ζυγίσει με σκληρότητα, αλλά και με ακρίβεια. Γι' αυτό, φθάνουν στο σημείο να ανεχτούν να ακούσουν από τα χείλη του εχθρού τον αυστηρό λόγο που χρειάζεται, για να ορθοποδήσουν¹. Ξέρουν ότι την ώρα εκείνη του «μεγάλου ναι» ή του «μεγάλου όχι», όπως θα έλεγε στη γλώσσα του ο Καβάφης, θα κριθεί η τύχη τους. Τότε, λοιπόν, χρειαζόμαστε τον φίλο και στην έλλειψή του, τον εχθρό!

Η φιλία, όμως, είναι και εξαιρετικά ευαίσθητη. Όπως τα ευγενή ποτά αλλοιώνονται αμέσως με την παραμικρή πρόσμειξη ακάθαρτων ουσιών, έτσι και η φιλία δεν αντέχει στη νόθευση και διαλύεται πολύ εύκολα. Την αποσυνθέτει η ιδιοτέλεια, ο φθόνος και η αντιζηλία, τα παράγωγα, δηλαδή, του εγωισμού. Αρκεί μια σταγόνα από το δηλητήριο αυτό, για να χαθεί η εκτίμηση, να λείψει η εμπιστοσύνη και να σβήσει η αγάπη των φίλων.

Έτσι, εξηγούνται και οι δυσχέρειες που έχουν να υπερνικήσουν οι φίλιες μεταξύ ομοτέχνων, για να διατηρηθούν. Δύσκολα βρίσκει τον φίλο ο δικηγόρος σε άλλο δικηγόρο,

¹ Ορθοποδώ (ή ορθοποδίζω): αναλαμβάνω τις χαμένες μου δυνάμεις, περνώ από μια κακή κατάσταση σε μια καλή ή γενικά ικανοποιητική.

ο γιατρός σε άλλο γιατρό, ο καλλιτέχνης σε άλλο καλλιτέχνη, γιατί τις σχέσεις τους τις δηλητηριάζει ο φόβος και η υποψία του ανταγωνισμού. Στη φιλία πρέπει να πηγαίνουμε με ανέφελη καρδιά· τότε τη χαιρόμαστε.

Κείμενο 2

Το αμάρτημα της μητρός μου (απόσπασμα)

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Γιώργου Βιζυηνού «Το αμάρτημα της μητρός μου». Στη σκηνική ενότητα η αφήγηση γίνεται από τη μητέρα του συγγραφέα.

Ήταν τότε κοντά, που επαντρολογιέτο ο Φώτης ο Μυλωνάς. Ο μακαρίτης ο πατέρας σου παράργησε το γάμο τους, ως που ν' αποσαραντήσω εγώ, για να τους στεφανώσουμε μαζί. Ήθελε να με βγάλει και μένα στον κόσμο, για να χαρώ σαν 'πανδρευμένη, αφού κορίτσι δεν μ' αφήκεν η γιαγιά σου να χαρώ.

Το πρωί τους στεφανώσαμε, και το βράδυ ήταν οι καλεσμένοι στο σπίτι τους· και επαιζαν τα βιολιά, και έτρωγεν ο κόσμος μέσα στην αυλή, κι' εγύρνα η κανάτα με το κρασί από χέρι σε χέρι. Και έκαμεν ο πατέρας σου κέφι, σαν διασκεδαστικός που ήταν ο μακαρίτης, και μ' έρριψε το μανδύλι του, να σηκωθώ να χορέψουμε. Σαν τον έβλεπα να χορεύη, μου άνοιγεν η καρδιά μου, και σαν νέα που ήμουνε, αγαπούσα κ' εγώ το χορό. Κ' εχορέψαμε λουπόν κ' εχόρεψαν και οι άλλοι καταπόδι μας. Μα εμείς εχορέψαμε και καλλίτερα και πολύτερα.

Σαν εκοντέψανε τα μεσάνυχτα, επήρα τον πατέρα σου παράμερα και τον είπα· άνδρα, εγώ έχω παιδί 'στην κούνια και δεν μπορώ πια να μείνω. Το παιδί πεινά· εγώ εσπάργωσα. Πώς να το βυζάξω μέσ' στον κόσμο και με το καλό μου φόρεμα! Μείνε συ, αν θέλεις να διασκεδάσης ακόμα. Εγώ θα πάρω το μωρό να πάγω στο σπίτι.

- Ε, καλὰ γυναίκα! Είπε ο σχωρεμένος, και μ' επαπάρισε 'πα στον ώμο. Έλα, χόρεψε κι' αυτό το χορό μαζί μου, και ύστερα πηγαίνουμε κ' οι δύο. Το κρασί άρχησε να με χτυπά στο κεφάλι, και αφορμή γυρεύω κι' εγώ να φύγω.

Σαν εξεχορέψαμε κ' εκείνο το χορό, επήραμε τη στράτα².

Ο γαμβρός έστειλε τα παιχνίδια³ και μας εξεπροβόδησαν ως το μισό το δρόμο. Μα είχαμε ακόμη πολύ ως το σπίτι. Γιατί ο γάμος έγινε στον Καρσιμαχαλά. Ο δούλος επήγαινε μπροστά με το φανάρι. Ο πατέρας σου εσήκωνε το παιδί, και βαστούσε και μένα από το χέρι.

- Κουράσθης, βλέπω, γυναίκα!

² τον δρόμο (της επιστροφής)

³ τα όργανα

15124

- Ναι, Μιχαλιό. Κουράστηκα.

- Άιντε βάλ' ακόμα κομμάτι δύναμι, ως που να φθάσουμε στο σπίτι, θα στρώσω τα στρώματα μοναχός μου. Εμετάνοιωσα που σ' έβαλα κ' εχόρεψες τόσο πολύ.

- Δεν πειράζει, άνδρα, του είπα. Το έκαμα για το χατήρι σου. Αύριο ξεκουράζομαι πάλι.

Έτσι ήρθαμε στο σπίτι. Εγώ εφάσκισα⁴ κ' εβύζαξα το παιδι κ' εκείνος έστρωσε. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με ποιες σκέψεις στο Κείμενο 1 ο συγγραφέας επιχειρεί να αναδείξει την αξία της φιλίας; (50 60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί για την οργάνωση του λόγου του την αναλογία. Να εντοπίσεις τα μέλη της (μονάδες 6) και να δικαιολογήσεις αυτή του την επιλογή (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να καταγράψεις πέντε (5) λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1 στις οποίες η λειτουργία της γλώσσας είναι μεταφορική (μονάδες 10) και να δικαιολογήσεις την επιλογή τους με κριτήριο την πρόθεση του συγγραφέα (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη στάση του συζύγου με στοιχεία του Κειμένου 2, λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι ο χρόνος της ιστορίας τοποθετείται στα τέλη του 19^{ου} αιώνα. Συμφωνείς ή διαφωνείς με αυτή τη συμπεριφορά και γιατί; Οργάνωσε την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

⁴ έβαλα την πάνα (με όρους της εποχής μας)

15124-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- ο φίλος ως ο καλύτερος σύμβουλος και αντικειμενικός κριτής,
- ελλείψει φίλου ορισμένοι καταφεύγουν στην αυστηρή κρίση του εχθρού,
- ευαίσθητη η φιλία, δεν αντέχει στη νοθεία και διαλύεται,
- φόβος και υποψία ανταγωνισμού: εμπόδια στις φιλίες μεταξύ ομοτέχνων,
- ανέφελη καρδιά, ανιδιοτέλεια, αγάπη: προϋποθέσεις γνήσιας φιλίας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αναλογία: «Όπως τα ευγενή ποτά αλλοιώνονται αμέσως με την παραμικρή πρόσμειξη ακάθαρτων ουσιών, έτσι και η φιλία δεν αντέχει στη νόθευση και διαλύεται πολύ εύκολα.»
→ μεταφορικός παραλληλισμός των εννοιών της φιλίας και των ευγενών ποτών με παρομοίωση

Μέλη αναλογίας:

- αναφορικό μέρος: τα ευγενή ποτά (προηγείται, εισάγεται με τη λέξη «Όπως»)
- δεικτικό μέρος: η φιλία (έπεται, εισάγεται με τη λέξη «έτσι»)

Δικαιολόγηση επιλογής:

Επιτυχής επιλογή, γιατί μέσω του παραλληλισμού της με ένα απτό, προσιτό, καθημερινό παράδειγμα υλικής και όχι συναισθηματικής υπόστασης ή φιλοσοφικής διάστασης, αναδεικνύεται, ώστε να γίνει κατανοητή, η ευαίσθητη φύση της φιλίας: τα ευγενή ποτά αλλοιώνονται εύκολα με οποιαδήποτε πρόσμειξη άλλης ουσίας, αλλά και η φιλία ως ευγενούς φύσεως σχέση δεν αντέχει οποιαδήποτε μορφή νοθείας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- βαρυσήμαντη καμπή του βίου: σημαντική στιγμή της ζωής, όταν υπάρχουν διλήμματα ή πρέπει να παρθούν σπουδαίες αποφάσεις

15124-Λύση

- μάτι καθαρό: εδώ ο συγγραφέας θέλει να αναδείξει τη σημασία της ευθυκρισίας, της αντικειμενικής προσέγγισης της πραγματικότητας από τον φίλο, με βάση την οποία θα δώσει την κατάλληλη συμβουλή στον φίλο του
- να μάς ζυγίσει με σκληρότητα: να μας κρίνει με αυστηρά/ αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς συναισθηματισμούς
- μια σταγόνα από το δηλητήριο αυτό: έστω και ελάχιστη έκφραση εγωιστικών και ιδιοτελών συναισθημάτων αρκεί για να καταστρέψει μια φιλική σχέση
- ανέφελη καρδιά: ψυχή αγνή, απαλλαγμένη από ιδιοτέλεια, διαυγής συναισθηματικά.

Πρόθεση του συντάκτη με την επιλογή αυτών των λέξεων και φράσεων με συνυποδηλωτική/μεταφορική λειτουργία της γλώσσας είναι να προβληματίσει τον/την αναγνώστη/αναγνώστρια για τη σημασία που έχει η φιλία στη ζωή μας, αλλά και πόσο ευαίσθητη είναι αφού εύκολα υποσκάπτεται από τον ανταγωνισμό και τη σκοπιμότητα. Με τη συνυποδηλωτική λειτουργία το νόημα δεν δίνεται με ευθύ τρόπο, αλλά έμμεσα, οπότε δίνεται ερέθισμα στον/στην αναγνώστη/αναγνώστρια να επεξεργασθεί το νόημα και να το αφομοιώσει με κριτικό τρόπο.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία τα εξής ως προς το α' ερώτημα:

- ως κουμπάρος, ανέβαλε τον γάμο, γιατί η σύζυγός του, ως λεχώνα -με βάση τα έθιμα της εποχής-, δεν μπορούσε να εμφανιστεί στην κοινότητα, αν δεν είχαν περάσει 40 μέρες από τον τοκετό
- ήθελε να συμμετάσχει και η γυναίκα του στον γάμο, να χαρεί τη ζωή της ως παντρεμένη, καθώς η αυστηρή μητέρα της -κατά τα πρότυπα της ανδροκρατούμενης κοινωνίας- δεν της επέτρεπε τις εξόδους ως ανύπαντρη
- λόγω της επιθυμίας του να χαρούν το ευχάριστο γεγονός, πίεσε τη γυναίκα του να παραμείνουν στο γαμήλιο γλέντι και να χορέψουν περισσότερο από όσο εκείνη άντεχε (ως λεχώνα και θηλάζουσα μητέρα βρέφους)

15124-Λύση

- συνειδητοποιώντας τη ζαλάδα της από το κρασί και την κούρασή της εκ των υστέρων, σήκωνε το παιδί του, αλλά κρατούσε κι εκείνην, που δυσκολευόταν να προχωρήσει, ζητώντας της συγγνώμη και βοηθώντας την ακόμη και στο σπίτι με το στρώσιμο του κρεβατιού
- είχε καλές προθέσεις και αγνά αισθήματα αγάπης, νοιαζόταν για τη σύζυγό του και την υποστήριζε επί του πρακτέου, ήταν πραγματικά σπάνιο υπόδειγμα ευγενικού και στοργικού άντρα, ειδικά για τα δεδομένα της πατριαρχικής κοινωνίας του 19ου αιώνα, εποχής όπου αποκλειστικά οι γυναίκες επωμίζονταν τις ευθύνες και τα βάρη του νοικοκυριού και της ανατροφής των παιδιών, συχνά δίχως να τους αναγνωρίζεται το δικαίωμα στην ψυχαγωγία και στην ξεκούραση.

αημιπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Ο έρωτας στα χρόνια της τεχνολογίας

Το ακόλουθο διασκευασμένο άρθρο των Δημήτρη Γαλάνη και Νικήτα Καραγιάννη προέρχεται από την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «Το Βήμα» <https://www.tovima.gr/2008/11/24/culture/o-erwtas-sta-xronia-tis-texnologias/> (προσπελάστηκε στις 23.10.2021).

Μας αρέσει να πιστεύουμε ότι σε έναν κόσμο όπου όλα αλλάζουν η φύση του έρωτα, η χημεία του, ο πυρήνας του παραμένουν και θα παραμένουν πάντα αναλλοίωτα. Και όμως αυτή τη στιγμή έχουμε φθάσει σε ένα οριακό σημείο, πέρα από το οποίο τίποτε, ούτε ο έρωτας, δεν θα είναι το ίδιο. Στο άμεσο μέλλον θα βιώνουμε τον έρωτα με εντελώς διαφορετικό τρόπο, αφού θα εξυπηρετεί πλέον άλλους σκοπούς και άλλες ανάγκες από αυτές που εξυπηρετεί σήμερα.[...]

Αλλά ποιον έρωτα θα ζουν οι άνθρωποι, αφού ο έρωτας έχει ήδη πεθάνει; Μια ματιά γύρω μας φτάνει για να καταλάβουμε ότι ζούμε στην εποχή του θανάτου του συναισθήματος. Κανένας δεν ερωτεύεται πλέον ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, κανένας δεν ερωτεύεται όπως παλιά. Και αυτοί που ερωτεύονται εύκολα χωρίζουν και βρίσκουν κάποιον αντικαταστάτη.

Πριν από λίγο καιρό ο έρωτας ήταν κάτι που αναστάτωνα ολόκληρη την ύπαρξή μας, έβαζε φωτιά στις προκαταλήψεις μας και μας έκανε να νιώθουμε ανίκητοι. Σήμερα οι ερωτευμένοι αντιμετωπίζονται σαν παρίες,¹ μέσα σε ένα σύστημα αξιών που θεωρεί το συναίσθημα και την εκδήλωσή του αδυναμίες. Έχουμε γίνει οι αντιρρησίες συναισθήματος, λιποτάκτες των αισθημάτων, δειλοί, με τρικέφαλους μάρμαρο και καρδιά πουρέ.

Η εποχή μας δεν ευνοεί τον ρομαντισμό, στερώντας έτσι από τον έρωτα ένα από τα πιο ερεθιστικά συστατικά του. Ένα αγόρι σήμερα συναντά πολύ εύκολα ένα κορίτσι, το οποίο αποδέχεται πολύ εύκολα την πρότασή του να περάσουν το βράδυ μαζί. Το επόμενο πρωί ξεχνάνε πιο εύκολα ο ένας τον άλλον. Το παιχνίδι της γοητείας δεν έχει πια κανένα σασπένς, καμία προσμονή, καμία δυσκολία. [...]

Αν σήμερα μιλάμε για εκφυλισμό του έρωτα, είναι διότι εμείς οι ίδιοι έχουμε εκφυλισθεί. Μεταθέτουμε το πρόβλημα των χρεοκοπημένων σχέσεων με αβασάνιστη ευκολία στο άμεσο περιβάλλον μας ή μάλλον το αποδίδουμε εκεί. Το χειρότερο ίσως σύμπτωμα αυτής της αντιμετώπισης είναι ότι περιμένουμε από το περιβάλλον μας να βρει μια διέξοδο. Περιμένουμε από τα υλικά αγαθά να γεμίσουν τα κενά που δημιουργήσαμε εμείς στη σχέση μας με τη συμπεριφορά μας.

¹ Παρίες= περιθωριοποιημένοι.

Οι εξελίξεις δείχνουν ότι στο άμεσο μέλλον θα υπάρξει μια ορισμένη διαδικασία την οποία θα πρέπει να ακολουθήσουν τα ζευγάρια, προκειμένου να λύσουν τις διαφορές τους, βασισμένη αρκετά στο σημερινό αποτυχημένο αμερικανικό μοντέλο της ψυχολογικής ανάλυσης και προσέγγισης. Στον έρωτα όμως δεν εξηγούνται πάντα όλα. Θα μπορούσαμε να πούμε πως ειδικά όσα δεν εξηγούνται του δίνουν δύναμη και μαγεία. Τα σύγχρονα προβληματικά ζευγάρια τείνουν όλο και περισσότερο να δίνουν στα συμπτώματα της αποτυχίας τους ιατρικές επιστημονικές ορολογίες, ώστε να μπορούν να ελπίζουν σε μια βοήθεια από τους ειδικούς ψυχολόγους-διαιτητές. Αν αυτοί αποφασίσουν ότι το πρόβλημα δεν επιδέχεται καμία λύση, τότε το ζευγάρι θα χωρίζεται χωρίς ενοχές, αποδεχόμενο την επιστημονική γνωμάτευση.

Κείμενο 2

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ (1919-2001)

Τα ψάθινα καπέλα [απόσπασμα]

Το ακόλουθο απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα της Μαργαρίτας Λυμπεράκη Τα ψάθινα καπέλα (Αθήνα, Καστανιώτης, 2002), που κυκλοφόρησε το 1946, με θέμα την εφηβική καθημερινότητα τριών αδελφών, της Κατερίνας, της Ινφάντας και της Μαρίας, κατά τη διάρκεια τριών καλοκαιριών.

Μου φαίνεται πως ο καημένος ο παππούς το χτήμα το 'χε για παρηγοριά. Γιατί είχε χάσει τη γιαγιά όταν η μητέρα κι η θεία Τερέζα ήτανε πέντε και εφτά χρόνων. Δεν την είχε πάρει ο Χάρος. Ζωντανός την είχε πάρει, ένας μουσικός που πέρασε από την Αθήνα κι έδωσε δυο κοντσέρτα. Στο πρώτο η γιαγιά τον ερωτεύτηκε -γνωριστήκανε στο μεταξύ- κι ύστερα από το δεύτερο δεν άντεξε, έφυγε μαζί του. Ξένοι, βλέπεις, και ταιριάζανε. Γιατί κι η γιαγιά δεν ήταν από δω. Ήταν από την Πολωνία κι είχε μάτια πράσινα.

Απόρησα πολύ όταν η Ροδιά μου τα πρωτοφανέρωσε όλα τούτα. Ήταν, θυμάμαι, βράδυ χειμωνιάτικο και καθόμαστε στην κουζίνα και βράζαμε γλυκοπατάτες. Γιαγιά να κάνει τέτοιο πράγμα - δε μου χωρούσε στο κεφάλι. Το 'πα στη Ροδιά. «Μα, κουτό», μου αποκρίθηκε, «τότε δεν ήτανε γιαγιά, αφού η μάνα σου κι η θεία Τερέζα ήτανε τόσες δα». Αλήθεια, τότε δεν ήτανε γιαγιά... «Δε μάθαμε ποτέ πού πήγε», είπε συνέχεια η Ροδιά. «Ποιος ξέρει τι να γίνεται, αν ζει... Ο παππούς ούτε να την ξανακούσει από τότε...»

Πραγματικά, κανείς δεν ανέφερε τ' όνομά της. Ούτε η μητέρα ούτε η θεία Τερέζα. Μόνο εμείς καμιά φορά τη σκεφτόμαστε -είχαμε ανακαλύψει και μια φωτογραφία της σε μια παλιά κονσόλα, Θεέ μου, τι όμορφη που ήταν...- και για να την ξεχωρίσουμε από την άλλη, τη μητέρα του πατέρα, που ήταν μια δέσποινα με άσπρα μαλλιά και πικραμένο χαμόγελο, ποιος ξέρει από τι ανεκπλήρωτους πόθους, τις λέγαμε γιαγιά κι η Πολωνέζα γιαγιά.

15125

«Εγώ, τι να σας πω, τη θαυμάζω», τους είπα ένα απόγευμα που κουβεντιάζαμε γι' αυτήν ξαπλωμένες στα στάχια.

«Μπα;» έκανε αφηρημένα η Ινφάντα.

«Γιατί;» ρώτησε η Μαρία μ' ενδιαφέρον.

«Να, ήτανε γενναία. Να φύγει έτσι, μακριά απ' τον παππού...»

«Γενναίος είναι όποιος μένει», μ' έκοψε η Μαρία κι η Ινφάντα δεν είπε τίποτα πάνω σ' αυτό.

Μου φαίνεται πως η Μαρία είχε τότε δίκιο και πως εγώ μίλησα έτσι γιατί ήμουνα μικρή. Αργότερα σκέφτηκα πως, για την Πολωνέζα γιαγιά, μακριά ήταν εδώ κι όχι εκεί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να γράψεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα στοιχεία που πιστοποιούν, σύμφωνα με τους αρθρογράφους στο Κείμενο 1, ότι στην εποχή μας «ο έρωτας έχει πεθάνει».

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι συγγραφείς οργανώνουν τον λόγο τους με σύγκριση-αντίθεση. Ποια είναι αυτή (μονάδες 4) και τι πετυχαίνουν, κατά τη γνώμη σου, με την επιλογή τους (μονάδες 6);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι αρθρογράφοι χρησιμοποιούν το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο. Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η πρόθεσή τους (μονάδες 5); Να ξαναγράψεις την πρώτη παράγραφο, μετατρέποντας το πρώτο πληθυντικό σε τρίτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο, αφού κάνεις τις απαραίτητες αλλαγές (μονάδες 5). Ποια αλλαγή παρατηρείς στο ύφος του κειμένου που έγραψες (μονάδες 5);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση της αφηγήτριας απέναντι στην Πολωνέζα γιαγιά της, όπως αναδεικνύεται από τον διάλογο, που γίνεται μεταξύ των τριών κοριτσιών (μονάδες 10). Ποιες είναι οι δικές σου σκέψεις για το ίδιο θέμα; (μονάδες 5) Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15

15125-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με τους αρθρογράφους του Κειμένου 1, στην εποχή μας «ο έρωτας έχει πεθάνει», καθώς:

- το ερωτικό συναίσθημα δεν έχει πλέον διάρκεια
- όσοι ερωτεύονται θεωρούνται αδύναμοι και ευάλωτοι μέσα σ' ένα κοινωνικό πλαίσιο που απορρίπτει τα αισθήματα
- ο ρομαντισμός έχει εξοβελιστεί από τις ερωτικές σχέσεις, που έχουν γίνει εύκολες και κοινότοπες.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι αρθρογράφοι αντιπαραθέτουν την παλαιότερη με τη σύγχρονη εκδήλωση και πρόσληψη του ερωτικού συναισθήματος:

- στο παρελθόν ο έρωτας κατέκλυζε το σώμα, το πνεύμα και την ψυχή των ανθρώπων, γκρεμίζοντας τα στερεότυπά τους, χαρίζοντάς τους δύναμη και αισιοδοξία
- στις μέρες μας οι ερωτευμένοι περιθωριοποιούνται, αφού κάθε συναίσθημα θεωρείται ένδειξη αδυναμίας.

Με τη σύγκριση-αντίθεση οι αρθρογράφοι εξηγούν τη θέση που διατύπωσαν στη δεύτερη παράγραφο, ότι δηλαδή σήμερα «κανένας δεν ερωτεύεται όπως παλιά». Μέσω της αντιπαραβολής παρόντος και παρελθόντος διαφωτίζουν τον αναγνώστη για τα σύγχρονα χαρακτηριστικά του έρωτα, αναδεικνύοντας τις σημαντικές διαφορές που παρουσιάζει σε σχέση με παλιότερες εποχές. Παράλληλα, δημιουργούν προβληματισμό στον δέκτη. Με αυτόν τον τρόπο, πείθουν για την άποψή τους ότι το ερωτικό συναίσθημα έχει πια πεθάνει, τουλάχιστον με τη μορφή που το γνωρίζαμε πριν από κάποια χρόνια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Με τη χρήση του α' πληθυντικού ρηματικού προσώπου στην πρώτη παράγραφο του

15125-Λύση

Κειμένου 1 οι αρθρογράφοι επιδιώκουν να τονίσουν ότι η φύση του ερωτικού συναισθήματος είναι ένα καθολικό φαινόμενο, που μας αφορά όλους. Προσεγγίζουν συναισθηματικά τον αναγνώστη, καθώς ταυτίζονται μαζί του, επισημαίνοντας τις κοινές, συλλογικές διαστάσεις του προβλήματος που τους απασχολεί, δηλαδή της αλλοίωσης του έρωτα. Έτσι, προσπαθούν να κινητοποιήσουν το ενδιαφέρον και τον προβληματισμό του, προσδίδοντας παράλληλα αμεσότητα και ζεστασιά στον λόγο τους.

- «**Σε όλους** αρέσει να **πιστεύουν** ότι σε έναν κόσμο όπου **τα πάντα** αλλάζουν η φύση του έρωτα, η χημεία του, ο πυρήνας του παραμένουν και θα παραμένουν πάντα αναλλοίωτα. Και όμως αυτή τη στιγμή **οι άνθρωποι έχουν** φθάσει σε ένα οριακό σημείο, πέρα από το οποίο τίποτε, ούτε ο έρωτας, δεν θα είναι το ίδιο. Στο άμεσο μέλλον θα **βιώνουν** τον έρωτα με εντελώς διαφορετικό τρόπο, αφού θα εξυπηρετεί πλέον άλλους σκοπούς και άλλες ανάγκες από αυτές που εξυπηρετεί σήμερα.»
- Με το γ' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο το ύφος λόγου στην πρώτη παράγραφο γίνεται απρόσωπο και αποστασιοποιημένο. Τώρα ο συντάκτης του κειμένου δεν εντάσσεται στο σύνολο, αλλά γράφει ως αμερόληπτος παρατηρητής, που δεν εμπλέκεται συναισθηματικά στο πρόβλημα. Ο λόγος του χάνει σε αμεσότητα και ζωντάνια, αλλά κερδίζει σε αντικειμενικότητα.

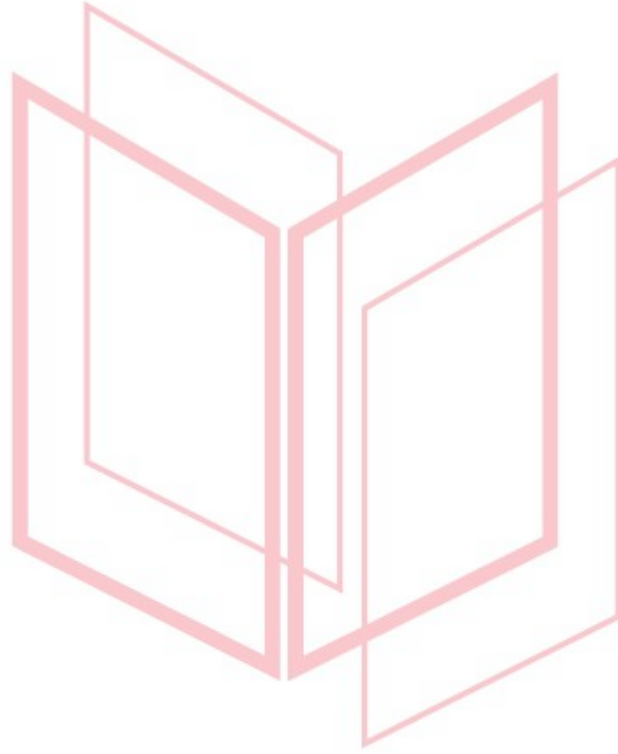
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Η Κατερίνα, που αφηγείται την ιστορία, θαυμάζει την όμορφη Πολωνέζα γιαγιά της και θεωρεί τολμηρή την απόφασή της να εγκαταλείψει τη συζυγική εστία, για να ακολουθήσει τον μουσικό που ερωτεύτηκε («Να, ήτανε γενναία... παππού»). Πιστεύει ότι έζησε αντισυμβατικά, καταρρίπτοντας τα στερεότυπα της καλής συζύγου και μητέρας για χάρη του έρωτά της. Όταν μεγαλώνει, δικαιολογεί τη φυγή της γιαγιάς της, σκεπτόμενη ότι ως Πολωνέζα ένωθε ξένη στην Ελλάδα. Η αφηγήτρια κατανοεί και ερμηνεύει τη συμπεριφορά της γιαγιάς της, υιοθετώντας τη δική της οπτική γωνία, καθώς συναισθάνεται τα προβλήματά της.
- Ο/η μαθητής/μαθήτρια καλείται να εκφράσει ελεύθερα την προσωπική του/της ανταπόκριση. Μπορεί να γράψει ότι συμφωνεί με την Κατερίνα ή ότι επικροτεί την αντίθετη άποψη της Μαρίας, για την οποία δυνατός είναι όποιος επιλέγει να παραμείνει πιστός, να θυσιάσει τα προσωπικά του συναισθήματα, προκειμένου να μην πληγώσει τα μέλη της οικογένειάς του, επιτελώντας το χρέος του.
- Ο/η μαθητής/μαθήτρια αναμένεται να εκφράσει τις δικές του/της σκέψεις, αρκεί αυτές να

15125-Λύση

εκπορεύονται από το κείμενο και να μη διατυπώνονται με τρόπο αυθαίρετο.

αλημπινία

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

[Χιούμορ και εκπαίδευση]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Νίκου Χανιωτάκη Παιδαγωγική του χιούμορ, Αθήνα: Πεδίο, 2011, σ. 133-134 (διασκευή).

Μέχρι πρότινος επικρατούσε η αντίληψη ότι η εισαγωγή του χιούμορ στη διδασκαλία μπορεί να αποσπάσει τους μαθητές από τους στόχους της, να διαταράξει την απαιτούμενη πειθαρχία, να οδηγήσει σε χαλάρωση και σε απώλεια του ρυθμού ή του ελέγχου της τάξης και, γενικά, να επιδράσει αρνητικά στη σχολική μάθηση. Η αντίληψη αυτή έχει αλλάξει, αφού οι εκπαιδευτικοί στην πλειονότητά τους θεωρούν ότι η αξιοποίηση του χιούμορ στη διδασκαλία έχει θετικές επιδράσεις.

Οι εκπαιδευτικοί δήλωσαν ότι χρησιμοποιούν το χιούμορ, προκειμένου να βελτιώσουν το κλίμα της τάξης και τη σχέση τους με τους μαθητές, να προσελκύσουν την προσοχή και το ενδιαφέρον τους, να μειώσουν την ένταση και τις πιέσεις της διδασκαλίας και να προωθήσουν καλύτερα τη μάθηση. Ορισμένοι εκπαιδευτικοί φαίνεται να το χρησιμοποιούν και για να διατηρήσουν οι ίδιοι το ενδιαφέρον τους για το μάθημα, αλλά και για να νιώσουν πιο χαλαρά και ευχάριστα στην τάξη.

Οι εκπαιδευτικοί, από την άλλη, που αποφεύγουν το χιούμορ στη διδασκαλία ενδεχομένως το κάνουν για πολλούς και διαφορετικούς λόγους. Ορισμένοι φοβούνται ότι θα χάσουν τον έλεγχο της τάξης ή ότι δε θα τους πάρουν στα σοβαρά οι μαθητές, με αποτέλεσμα να χάσουν μέρος της αυθεντίας τους και τον σεβασμό που θεωρούν ότι τους αρμόζει. Είναι, επίσης, πιθανό να πιστεύουν ότι το χιούμορ συνιστά μια έμφυτη ικανότητα, την οποία δε διαθέτουν, ή ότι δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για χιούμορ στην τάξη λόγω της πίεσης της ύλης, ή, τέλος, ότι το χιούμορ δεν ταιριάζει με τη διδασκαλία και τον ρόλο τους. Ένας πρόσθετος λόγος είναι ότι δεν έχουν πειστεί για τις θετικές επιδράσεις του χιούμορ στις διαδικασίες της διδασκαλίας και της μάθησης.

Κείμενο 2

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ (1849-1896)

[Η υιοθεσία]

15126

Το κείμενο προέρχεται από το διήγημα του Γεώργιου Βιζυηνού «Το αμάρτημα της μητρός μου» (1883). Αφηγητής είναι ο ίδιος ο συγγραφέας, ο οποίος μόλις έχει επιστρέψει από το εξωτερικό, όπου βρισκόταν για σπουδές. Βρίσκεται αντιμέτωπος με μια έκπληξη, αφού η μητέρα του έχει υιοθετήσει και δεύτερο κορίτσι (το πρώτο έχει παντρευτεί και αποκατασταθεί).

Τίποτε άλλο δεν επεθύμουν περισσότερο, παρά να εύρω επιστρέφων εις τον οίκον μας μίαν αδελφήν, της οποίας η φαιδρά μορφή κ' αι συμπαθητικά φροντίδες να εξορίσουν από της καρδιάς μου την εκ της μονώσεως μελαγχολίαν, και να εξαλείψουν από της μνήμης μου τας κακοπαθείας όσας υπέστην εν τη ξένη.

Προς ανταλλαγήν εγώ θα επροθυμούμην να τη διηγώμαι τα θαυμάσια των ξένων χωρών, τας περιπλανήσεις και τα κατορθώματά μου, και θα ήμην πρόθυμος να τη αγοράζω ό,τι αγαπά· να την οδηγώ εις τους χορούς και τας πανηγύρεις· να την προικίσω, και τέλος να χορεύσω εις τους γάμους της.

Αλλά την αδελφήν ταύτην την εφантаζόμενην ωραίαν και συμπαθητικήν, ανεπτυγμένην και έξυπνον, με γράμματα, με χειροτεχνήματα, με όλας εν γένει τας αρετάς όσας είχαν αι κόραι των χωρών, όπου έζων μέχρι τότε. Και αντί τούτων όλων τι εύρον; Ακριβώς το αντίθετον.

Η θετή μου αδελφή ήτον ακόμη μικρά, καχεκτική, κακοσηματισμένη, κακόγνωμος, και προπάντων δύσνους, τόσοσ δύσνους, ώστε ευθύς εξ αρχής μ' ενέπνευσεν αντιπάθειαν.

- Δος το πίσου το Κατερινιώ, έλεγον μίαν ημέραν εις την μητέρα μου. Δος το πίσου, αν μ' αγαπάς. Αυτήν την φοράν σε το λέγω με τα σωστά μου! Εγώ θα σε φέρω μίαν άλλην αδελφήν από την Πόλι. Ένα εύμορφο κορίτσι, ένα έξυπνο, που να στολίση μίαν ημέρα το σπίτι μας.

Έπειτα περιέγραψα με τα ζωηρότερα χρώματα όποιον θα ήτο το ορφανόν, το όποιον έμελλον να της φέρω, και πόσον πολύ θα το ηγάπων.

Όταν ύψωσα τα βλέμματά μου προς αυτήν, είδον μετ' έκπληξεώς μου, ότι τα δάκρυά της έρρεον σιγαλά και μεγάλα επί των ωχρών αυτής παρειών, ενώ οι ταπεινωμένοι της οφθαλμοί εξέφραζον μίαν απερίγραπτον θλίψιν!

-Ω! είπε μετ' απελπιστικής εκφράσεως. Ενόμισα ότι συ θα αγαπήσης το Κατερινιώ περισσότερο από τους άλλους¹, αλλά, απατήθηκα! Εκείνοι δεν θέλουν διόλου αδελφήν, και συ θέλεις μίαν άλλην. Και τι φταίγει το φτωχό, σαν έγεινεν όπως το έπλασεν ο Θεός. Αν είχες μίαν αδελφήν άσχημην και με ολίγον νουν, θα την έβγαζες δι' αυτό μέσα στους δρόμους, για να πάρης μίαν άλλην, εύμορφην και γνωστικήν;

- Όχι, μητέρα! Βέβαια όχι! απήντησα εγώ. Μα εκείνη θα ήτο παιδί σου, καθώς και εγώ. Ενώ αυτή δεν σου είναι τίποτε. Μας είναι όλως διόλου ξένη.

¹ εννοεί τους δύο αδερφούς του αφηγητή.

15126

- Όχι! ανεφώνησε η μήτηρ μου μετά λυγμών, όχι! Δεν είναι ξένο το παιδί! Είναι δικό μου! Τò επήρα τριών μηνών από πάνω από το λείψανο της μάνας του· και σάκις έκλαιγε, του έβαζα το βυζί μου στο στόμα του, για να το πλανέσω· και το ετύλιξα μέσ' στα σπάργανά σας, και το εκοίμησα μέσ' στην κούνια σας. Είναι δικό μου το παιδί, και είναι αδελφή σας!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60-70 λέξεις να εκθέσεις τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με το Κείμενο 1, οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί θεωρούν το χιούμορ αναγκαίο στη σχολική ζωή και τους λόγους αντίστοιχα για τους οποίους άλλοι το αποφεύγουν.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο ο συγγραφέας εισάγει τον αναγνώστη στο θέμα στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να εντοπίσεις στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 τις περιπτώσεις στις οποίες το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα και τις αντίστοιχες στις οποίες ο συγγραφέας μετριάζει τη βεβαιότητά του. (μονάδες 10) Να δικαιολογήσεις την απάντησή σου με κριτήριο τους γραμματικούς ή λεκτικούς τύπους που επιλέγονται, για να δηλωθεί η βεβαιότητα ή να μετριαστεί. (μονάδες 5)

Η αντίληψη αυτή έχει αλλάξει... (1^η παράγραφος)

Ορισμένοι εκπαιδευτικοί φαίνεται να το χρησιμοποιούν... (2^η παράγραφος)

Οι εκπαιδευτικοί, από την άλλη, που αποφεύγουν το χιούμορ στη διδασκαλία ενδεχομένως το κάνουν για πολλούς και διαφορετικούς λόγους. (3^η παράγραφος)

Είναι, επίσης, πιθανό να πιστεύουν ότι το χιούμορ συνιστά μια έμφυτη ικανότητα... (3^η παράγραφος)

Ένας πρόσθετος λόγος είναι ότι δεν έχουν πειστεί για τις θετικές επιδράσεις του χιούμορ στις διαδικασίες της διδασκαλίας και της μάθησης. (3^η παράγραφος)

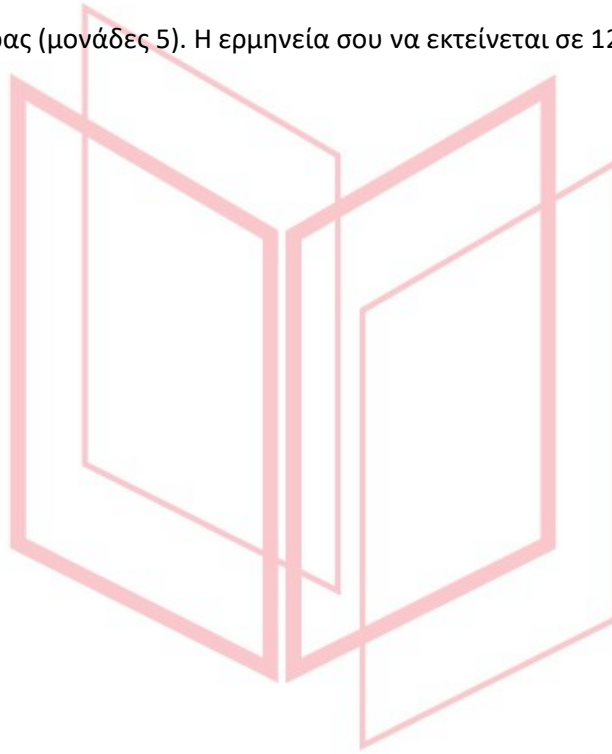
15126

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις την αντίδραση του αφηγητή στην επιλογή της υιοθεσίας, στην οποία προέβη η μητέρα κατά την απουσία του (μονάδες 10) και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την αντίδραση της μητέρας (μονάδες 5). Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

15126-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί θεωρούν το χιούμορ αναγκαίο στη σχολική ζωή, επειδή θέλουν να

- ενισχύσουν το παιδαγωγικό κλίμα
- κινητοποιήσουν το ενδιαφέρον των μαθητών τους
- αμβλύνουν τις διδακτικές εντάσεις
- βελτιώσουν τη μαθησιακή διαδικασία
- αισθανθούν άνετα, δίνοντας νόημα στη διδασκαλία τους.

Άλλοι, όμως, το αποφεύγουν, καθώς θεωρούν ότι το χιούμορ

- θα τους εμποδίσει να ελέγξουν την τάξη τους
- είναι περιττό, αφού ο διδακτικός χρόνος είναι ασφυκτικός
- είναι ασύμβατο με την προσωπικότητα ή/και την ιδιότητά τους
- δεν βελτιώνει την αλληλεπίδραση δασκάλου μαθητή.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας εισάγει τον αναγνώστη του στο θέμα, δηλαδή στην επίδραση του χιούμορ στη διδασκαλία, μέσω της σύγκρισης-αντίθεσης. Συγκεκριμένα, αντιπαραβάλλει την αντίληψη που υπήρχε για το θέμα του μέχρι πριν από λίγα χρόνια με αυτήν που επικρατεί σήμερα, για να τονίσει την αλλαγή που έχει επέλθει, ότι δηλαδή πλέον στις μέρες μας θεωρείται πως το χιούμορ επηρεάζει θετικά τη διδακτική διαδικασία.
- Με αυτόν τον τρόπο, προσελκύει την προσοχή του αναγνώστη, υπογραμμίζοντας ότι θα παρουσιάσει μια νέα αντίληψη για το διδακτικό χιούμορ, που έρχεται σε ρήξη με ό,τι ίσχυε μέχρι τώρα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

15126-Λύση

➤ Το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα στα ακόλουθα χωρία:

- «Η αντίληψη αυτή έχει αλλάξει...» (1^η παράγραφος)
- «Ένας πρόσθετος λόγος είναι ότι δεν έχουν πειστεί για τις θετικές επιδράσεις του χιούμορ στις διαδικασίες της διδασκαλίας και της μάθησης.» (3^η παράγραφος)

Και στις δύο περιπτώσεις ο συγγραφέας χρησιμοποιεί την οριστική έγκλιση («έχει αλλάξει», «είναι», «δεν έχουν πειστεί»), με την οποία εκφράζεται κάτι το πραγματικό, βέβαιο και αναμφισβήτητο. Η βεβαιότητα υπογραμμίζεται και με τη χρήση του ενεστώτα («είναι»), που δηλώνει ότι κάτι γίνεται στο παρόν εξακολουθητικά (άρα βέβαια), αλλά και του παρακειμένου («έχει αλλάξει», «δεν έχουν πειστεί»), με τον οποίο δηλώνεται ότι κάτι έχει γίνει στο παρελθόν και παραμένει συντελεσμένο (άρα οριστικό) τη στιγμή που παρουσιάζεται.

➤ Η βεβαιότητα μετριάζεται στα ακόλουθα χωρία:

- «Ορισμένοι εκπαιδευτικοί φαίνεται να το χρησιμοποιούν...» (2^η παράγραφος)
- «Οι εκπαιδευτικοί, από την άλλη, που αποφεύγουν το χιούμορ στη διδασκαλία ενδεχομένως το κάνουν για πολλούς και διαφορετικούς λόγους.» (3^η παράγραφος)
- «Είναι, επίσης, πιθανό να πιστεύουν ότι το χιούμορ συνιστά μια έμφυτη ικανότητα...» (3^η παράγραφος)

Και στις τρεις περιπτώσεις ο συγγραφέας χρησιμοποιεί λέξεις, ένα ρήμα («φαίνεται να»), ένα επίρρημα («ενδεχομένως») και μια απρόσωπη έκφραση («είναι πιθανό να»), για να τονίσει ότι δεν είναι απόλυτα βέβαιος για αυτό που γράφει. Επιπλέον, με τη χρήση της υποτακτικής («να το χρησιμοποιούν», «να πιστεύουν») εκφράζεται πιθανότητα. Με αυτόν τον τρόπο, μετριάζει τη σιγουριά του, προκειμένου να μη φανεί δογματικός και απόλυτος.

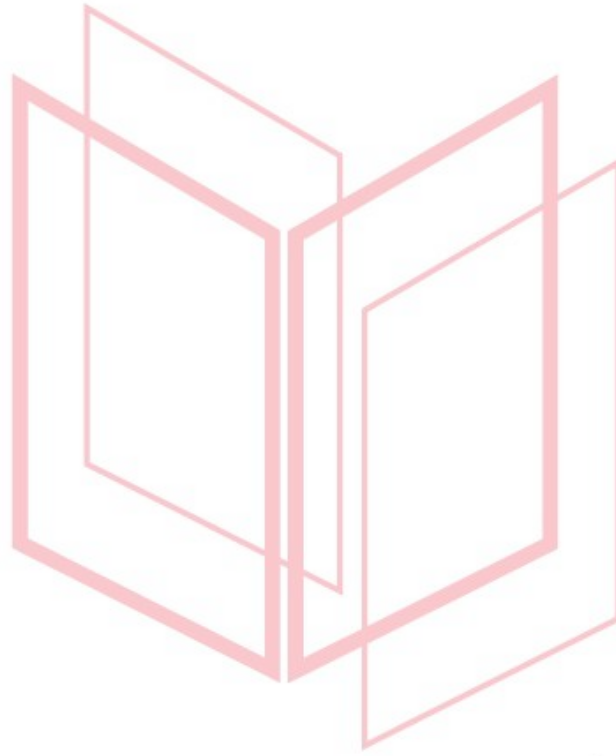
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Ο αφηγητής θα επιθυμούσε η θετή αδελφή του να διαθέτει σωματικές, πνευματικές και ψυχικές αρετές, με βάση τα κοινωνικά πρότυπα που επικρατούσαν στο εξωτερικό, όπου είχε σπουδάσει («Αλλά την αδελφήν... όπου έζων μέχρι τότε»). Γι' αυτό νιώθει έκπληξη και απογοήτευση, όταν διαπιστώνει ότι η Κατερινιώ έχει μόνο ψεγάδια. Την αντιπαθεί και την απορρίπτει, παρακαλώντας τη μητέρα του να τη διώξει, επιβεβαιώνοντας έτσι την αγάπη της προς εκείνον («Δος το πίσου, αν μ' αγαπάς.»). Η αντίδρασή του είναι εγωιστική, επιθυμεί μία θετή αδελφή που θα ικανοποιήσει τις δικές του επιθυμίες και θα ανταποκριθεί στα κοινωνικά στερεότυπα για τη γυναίκα.
- Ο/η μαθητής/μαθήτρια καλείται να εκφράσει ελεύθερα την προσωπική του/της συμφωνία ή διαφωνία με τη μητέρα, που υπεραμύνεται της επιλογής της. Φαίνεται να κυριαρχείται

15126-Λύση

από το συναίσθημα, καταρρίπτοντας όλα τα στερεότυπα που καθορίζουν την επιλογή του υιοθετημένου παιδιού («Και τι φταίγει... είναι αδελφή σας!»).

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Είμαστε ό,τι φοράμε;

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από άρθρο της συμβουλευτικής ψυχολόγου, Λουίζας Βογιατζή, από την ιστοσελίδα του περ. vita.gr, 12.09.2014. Ανακτήθηκε στις 10.12.2021.

Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά για τον εαυτό μας και τα συναισθήματά μας. Ο τρόπος, δηλαδή, που ντυνόμαστε φανερώνει την προσωπικότητα, τη διάθεση, αλλά και πράγματα που θέλουμε να πούμε, να δείξουμε και κάποιες φορές να κρύψουμε. Για άνδρες και γυναίκες, μικρούς και μεγάλους, όποια δουλειά κι αν κάνουμε, όποιες και να είναι οι ιδιότητες και οι ρόλοι μας, το ντύσιμο είναι ένας «κανόνας» από τον οποίο κανένας δε γλιτώνει, ακόμη κι αν το θέλει. Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;», όλοι τελικά αφιερώνουμε χρόνο και σκέψη για το πώς θα ντυθούμε.

Παρόλα αυτά, δεν δίνουν όλοι την ίδια σημασία στα ρούχα και στην εμφάνιση. Για κάποιους είναι «αναγκαίο κακό» και, εκτός από κάποιες ιδιαίτερες περιστάσεις, διαλέγουν ρούχα πρακτικά και άνετα, προκειμένου να μη χάνουν χρόνο στο καθημερινό τους ντύσιμο. Για άλλους το ντύσιμο είναι μια τελετουργία που περιλαμβάνει την αγορά, τους κατάλληλους συνδυασμούς ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ, την καθημερινή φροντίδα για την παραμικρή λεπτομέρεια. Ωστόσο, η τεράστια σημασία που δίνουν κάποιοι άνθρωποι στο ντύσιμό τους δεν αποτελεί απαραίτητα ένδειξη αυτοπεποίθησης και σιγουριάς. Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση¹! Αυτός που είναι σίγουρος για τον εαυτό του δεν έχει ανάγκη από τη συνεχή επιβεβαίωση ότι είναι καλοντυμένος, ωραίος και άψογος. Ας μην ξεχνάμε ότι πολλά από τα μοντέλα, που θαυμάζουμε και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση και το υπέροχο ντύσιμό τους, πάσχουν από νευρώσεις.

Υπάρχει, επίσης, η άποψη ότι το ντύσιμο είναι η προετοιμασία μας, για να βγούμε στη σκηνή της ζωής. Όπως ακριβώς συμβαίνει στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή ή τον ρόλο, το ίδιο γίνεται και με το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή. Ντυνόμαστε πολύ συχνά ανάλογα με τις περιστάσεις. Είτε ντυνόμαστε σύμφωνα με τις επιταγές της μόδας είτε φοράμε τα ρούχα που πιστεύουμε ότι μας ταιριάζουν. Τα ρούχα είτε είναι ακριβά είτε φθηνά, φανταχτερά ή σεμνά, μαύρα ή

¹Διάθεση ωραιοπάθειας

πολύχρωμα, είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου σε δημόσια θέα. Μήπως διαφωνείτε;

Κείμενο 2

Ο κίτρινος φάκελος (απόσπασμα)

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μιχάλη Καραγάτση «Ο κίτρινος φάκελος», (τ. Α΄, Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2011).

Την ώρα που ο καθηγητής Λεπίδης ρητόρευε μωρολογώντας, ο κ. Θανασούλης Πετρόπουλος είχε σταυρώσει τα πόδια και κοίταζε την άκρη του δεξιού του σκαρπινιού, που κάποιος άξεστος πληβείος, πατώντας την στον δρόμο, της έξυσε το βερνίκι. Αυτή η αδιόρατη αμυχή στην άψογή του εμφάνιση ενοχλούσε πολύ τον πατέρα της Μαρίας. Από το 1918, που η απαλλοτρίωση του τσιφλικιού του στη Θεσσαλία εμείωσε σημαντικά την περιουσία του, ο κ. Πετρόπουλος δίνει κρατερό αγώνα να διατηρήσει τουλάχιστο τη βιτρίνα της παλιάς κοσμικής υπόστασης. Δεν του περισσεύουν πια χρήματα όχι για ν' ανοίξει το σπίτι του στους ανθρώπους του κύκλου του (αν, βέβαια, διέθετε ακόμα το παλιό του μέγαρο της οδού Τσακάλωφ), όχι να παίξει στον ιππόδρομο, όχι ν' ανοίξει σαμπάνιες στα καμπαρέ, όχι ν' ανταποδώσει τις υποχρεώσεις του από τα πάρτιζ που ενδεχομένως θα τον καλούσαν, όχι να κεράσει ένα κονιάκ Κουρβουαζιέ Βεσεοπέ μια γνωστή του κυρία στο μπαρ της Τζι Μπι, μα ούτε να πει ένα χυδαίο ουίσκυ σε μπαρ πολύ λαϊκότερο. Ίσα ίσα τα φέρνει στις δυο κάμαρες και σαλονοτραπεζαρία της οδού Υψηλάντου, ευχαριστώντας τον Ύψιστο που μπόρεσε να βρει τόσο φτηνό διαμέρισμα στο Κολωνάκι. Υπηρέτρια δεν υπάρχει. Η Μαρία σκουπίζει, ξεσκονίζει, ψωνίζει, μαγειρεύει, σαπουνίζει, σιδερώνει, βοηθημένη, δυο πρωινά τη βδομάδα, από μια παραδουλεύτρα. Χρυσό κορίτσι, αλλά άρχισε να μπαϊλντίζει. Εκείνο που την ενοχλεί περισσότερο είναι η επιταχτική αξίωση του πατέρα της να είναι πάντα καλά κι ακριβά ντυμένη, τη στιγμή που το οικογενειακό διαιτολόγιο βασίζεται περισσότερο στα ξερά όσπρια, παρά στις πατάτες με το κρέας (κι όχι στο κρέας με πατάτες). Κάποια μέρα, αηδισμένη από μια φάβα (που κατά λάθος μαγειρεύτηκε μπόλικη και τρωγόταν μεσημέρι-βράδυ επί τρεις ημέρες, γιατί έπρεπε να φαγωθεί), βρήκε το κουράγιο όχι να παραπονεθεί, αλλά γλυκά και ταπεινά να εκφράσει την απορία της.

- Άκου, παιδί μου, αποκρίθηκε ο πατέρας της. Η άτιμη κυβέρνηση Βενιζέλου με κατέστρεψε οριστικά. Να δουλέψω στην ηλικία μου εγώ, βγάλ' το απ' το μυαλό σου. Με αυτά τα λιγοστά που μας απόμειναν θα τα βγάλουμε πέρα. Κι όσο είμαστε δυο να τα μοιραζόμαστε, κλάψ' τα, Χαράλαμπε! Πρέπει σύντομα κι οι δυο να πάψουμε να πεινάμε. Μοναδικός τρόπος είναι να κάνεις πλούσιο γάμο – και μην ξεχνάς πως, εξόν απ' την ευχή

15129

μου, άλλη προίκα δεν έχω να σου δώσω. Πρέπει λοιπόν κάποιον παραλή να τυλίξεις. Κι οι παραλήδες συνήθως δεν παντρεύονται τις κουρελούδες θυγατέρες κακοντυμένων πατεράδων.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε ποιες κατηγορίες χωρίζονται οι άνθρωποι, σύμφωνα με τη συγγραφέα του Κειμένου 1, με κριτήριο τη στάση που υιοθετούν προς τα ρούχα; Πού αποδίδει τη συμπεριφορά των ανθρώπων της δεύτερης κατηγορίας; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 η συγγραφέας επιλέγει να οργανώσει τον λόγο της με μια αναλογία. Να αποδώσεις με συντομία τα μέλη της (μονάδες 4), να τη χαρακτηρίσεις ως κυριολεκτική ή μεταφορική (μονάδες 2) και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με αυτήν (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά (1^η παράγραφος)

Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;» (1^η παράγραφος)

Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! (2^η παράγραφος)

και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση (2^η παράγραφος)

Μήπως διαφωνείτε; (3^η παράγραφος)

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1. (Στο δεύτερο χωρίο ζητείται η λειτουργία των εισαγωγικών).

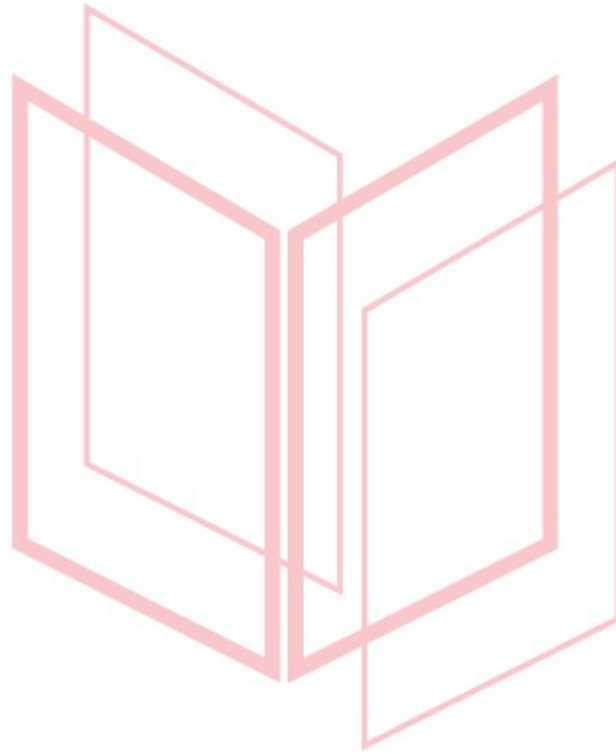
Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

15129

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές από το Κείμενο 2 την επιθυμία που εκφράζει στο τέλος της σκηνικής ενότητας ο κ. Πετρόπουλος προς την κόρη του, Μαρία. Πώς χαρακτηρίζεις τον κ. Πετρόπουλο; Να αναπτύξεις σε 100-150 λέξεις την ερμηνεία σου.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

15129-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Κατηγορίες ανθρώπων με κριτήριο τη στάση που υιοθετούν προς τα ρούχα:

- Για κάποιους είναι «αναγκαίο κακό»→ διαλέγουν ρούχα πρακτικά και άνετα, προκειμένου να μη χάνουν χρόνο στο καθημερινό τους ντύσιμο
- Για άλλους είναι τελετουργία που περιλαμβάνει την αγορά, τους κατάλληλους συνδυασμούς ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ, την καθημερινή φροντίδα για την παραμικρή λεπτομέρεια

Πού αποδίδεται η συμπεριφορά των ανθρώπων της δεύτερης κατηγορίας:

- ένδειξη αυτοπεποίθησης και σιγουριάς
- προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση
- προετοιμασία, για να βγούμε στη σκηνή της ζωής.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αναλογία: «Όπως ακριβώς συμβαίνει στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή ή τον ρόλο, το ίδιο γίνεται και με το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή.»
→ παραλληλίζεται μεταφορικά το ντύσιμο στην καθημερινή ζωή με το θέατρο

Μέλη αναλογίας:

- αναφορικό μέρος: στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια (προηγείται, εισάγεται με τη λέξη «Όπως»)

- δεικτικό μέρος: το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή (έπεται, εισάγεται με τη φράση «το ίδιο γίνεται και»)

Λειτουργία επιλογής:

Μέσω του παραλληλισμού του ντυσίματος στην καθημερινή ζωή με το θέατρο, όπου οι ηθοποιοί αλλάζουν κοστούμια ανάλογα με τη σκηνή, το έργο και τον ρόλο τους, η συγγραφέας βοηθά τον αναγνώστη να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο επιλέγουμε να ντυθούμε στην καθημερινή μας ζωή ανάλογα με την κατάσταση. Μέσα από αυτή τη

15129-Λύση

χαρακτηριστική παρομοίωση οδηγεί αβίαστα τον αναγνώστη στο συμπέρασμα που καταγράφει στο τέλος της παραγράφου ότι «τα ρούχα είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου σε δημόσια θέα».

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν τη λέξη γιατί χρησιμοποιείται με μεταφορική σημασία.
- Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;» (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν αυτούσιο ένα ερώτημα πολλών από εμάς σε ευθύ λόγο → αμεσότητα, οικειότητα στο ύφος λόγου.
- Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! (2^η παράγραφος) → το θαυμαστικό δηλώνει κατάπληξη και έντονη αποδοκιμασία.
- και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση (2^η παράγραφος) → το ερωτηματικό εντός παρενθέσεως δηλώνει αμφιβολία ή/ και αποδοκιμασία.
- Μήπως διαφωνείτε; (3^η παράγραφος) → το ερωτηματικό δηλώνει την επιθυμία του πομπού να προβληματίσει και να αφυπνίσει τον αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

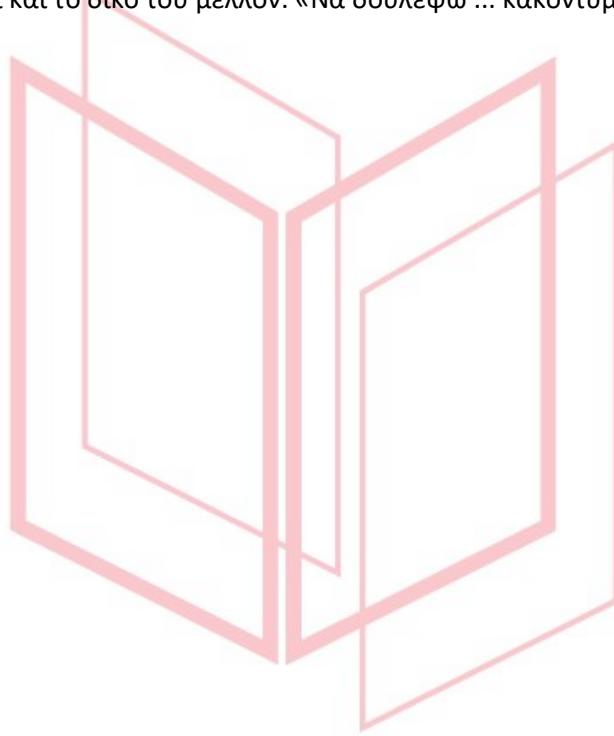
Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία:

- αισθάνεται αδικημένος από τα μέτρα που έλαβε η «άτιμη κυβέρνηση Βενιζέλου», επειδή «η απαλλοτρίωση του τσιφλικιού του στη Θεσσαλία εμείωσε σημαντικά την περιουσία του»
- αδυνατεί να συντηρήσει οικονομικά το κύρος των πάλαι ποτέ πλουσιοπάρωχων συνθηγιών του (παλιό μέγαρο στην Τσακάλωφ, ιππόδρομος, πάρτιζ, καμπαρέ, σαμπάνιες, κονιάκ σε κεντρικά ξενοδοχεία), «δίνει κρατερό αγώνα να διατηρήσει τουλάχιστο τη βιτρίνα της παλιάς κοσμικής υπόστασης» προσέχει τους τύπους και προβάλλει το «φαίνεσθαι» του εύπορου, κοσμικού ανθρώπου: κατοικεί στην αριστοκρατική συνοικία του Κολωνακίου, βρήκε ένα «φτηνό διαμέρισμα», παρακολουθεί διαλέξεις, φροντίζει να είναι άψογα ντυμένος και στην κόρη του έχει επιβάλει την «επιταχτική αξίωση να είναι πάντα καλά κι ακριβά ντυμένη»

15129-Λύση

- αλαζονικός και εγωιστής, εξακολουθεί να κοιτάζει αφ' υψηλού τους άλλους («κάποιος άξεστος πληβείος», «χυδαίο ούισκυ σε μπαρ πολύ λαϊκότερο») και, αντί να εργαστεί για να αποκτήσει προσόδους, προσεγγίζει κυνικά το θέμα του γάμου της κόρης του, προσβλέπει ουσιαστικά σε μια επικερδή επένδυση, έναν γάμο οικονομικού συμφέροντος με έναν εύπορο γαμπρό, προκειμένου να εξασφαλίσει και το δικό του μέλλον: «Να δουλέψω ... κακοντυμένων πατεράδων.»

αθημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Α. Κείμενο 1

Διάλεκτοι και Εκπαίδευση

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από άρθρο των Τ. Μακρογιάννη, Αθ. Μιχάλη, Β. Καζούλη, από το διαδίκτυο (2009, Διάλεκτοι και Εκπαίδευση. Πρακτικά 5^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Εκπαιδευτικών για τις ΤΠΕ).

Η εκπαίδευση σήμερα αντιμετωπίζει τις διάφορες γεωγραφικές και κοινωνικές ποικιλίες μιας γλώσσας σε άμεση σχέση και εξάρτηση με την πρότυπη γλωσσική μορφή, που θεωρείται σωστό να χρησιμοποιούν οι ομιλητές της, τουλάχιστον στις δημόσιες και επίσημες περιστάσεις. Όσο μεγαλύτερο κύρος και διάδοση έχει η πρότυπη αυτή γλώσσα, τόσο περισσότερο περιορίζει τη χρήση των άλλων γλωσσικών ποικιλιών.

Όπως, όμως, έχει επισημάνει ο Μ. Τριανταφυλλίδης «οι διάλεκτοι ενός λαού είναι κι αυτές μια από τις πολυτιμότερες πηγές για τον πλουτισμό της γραφόμενης γλώσσας του και θα ήταν λάθος και ασυχώρητη στενοκεφαλιά, αν ήθελε κανείς να αποκλείσει από την κοινή γλώσσα καθεμιά όμορφη λέξη, έναν τύπο που εκφράζει κάτι ξεχωριστό, έναν ιδιωματισμό, μόνο και μόνο γιατί έτυχε να είναι διαλεκτικός. Όλες οι ξένες γλώσσες έχουν πλουτιστεί από τα ιδιώματα και πολλές φορές μάλιστα μεγάλοι λογοτέχνες συνειδητά εργάστηκαν γι' αυτόν τον σκοπό».

Η πρότυπη γλώσσα που περιέχει και διαλεκτικά στοιχεία έχει το πλεονέκτημα να εκφράζει με απόλυτη ακρίβεια οποιαδήποτε σκέψη σε οποιοδήποτε τόπο, χρόνο και γλωσσικό περιβάλλον. Αν και δεν είναι δυνατή η συστηματική και γενικευμένη διδασκαλία των νεοελληνικών γλωσσικών διαλέκτων, όπως η ποντιακή ή η διδασκαλία των «ειδικών γλωσσών», όπως είναι λόγου χάριν η γλώσσα του ποδοσφαίρου, παρ' όλα αυτά, επειδή η γλώσσα είναι ένας ζωντανός οργανισμός, δεν θα έπρεπε να αποκλειστούν από τη γλωσσική διδασκαλία ορισμένες ιδιωματικές ή διαλεκτικές φράσεις των οποίων η χρήση έχει γενικευθεί. Επίσης, καλό θα ήταν να γίνεται αναφορά στις διάφορες διαλέκτους της επίσημης γλώσσας, έτσι ώστε οι μαθητές να την κατανοούν καλύτερα και να είναι έτοιμοι να σταθούν σε οποιοδήποτε περιβάλλον βρεθούν και να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά.

Οι διαπιστώσεις αυτές **φανερώνουν** τη σημασία των **ποικίλων** διαλέκτων για τη γλωσσική εκπαίδευση. Με τη γνώση των διαλεκτικών στοιχείων **θα απαλλαγούμε** από κάποια στερεότυπα σε σχέση με αυτές, όπως για παράδειγμα: «αυτοί μιλούν χωριάτικα». Είναι, επίσης, χρήσιμο οι εκπαιδευτικοί **να μη σταματούν** στη μνεία¹ κάποιων διαλεκτικών, αλλά να εμβαθύνουν κάπως σε

1 αναφορά λέξεων

αυτές, ώστε τα παιδιά πραγματικά να κατανοούν την αξία τους και τη συμβολή τους στη δόμηση της επίσημης γλώσσας.

B. Κείμενο 2

«Η νύμφη της Αργολίδος»

Το παρακάτω απόσπασμα έχει αντληθεί από το διήγημα του Ιωάννη Δελιγιάννη «Η νύμφη της Αργολίδος» (Διηγήματα υπό Ιωάννου Δελιγιάννη, τόμ. Α', εν Αθήναις, εκ της τυπογραφίας Κ. Αντωνιάδου, 1845, σσ. 7-57).

-Χαρίλαε! λέγει τότε θλιβερώς η Ελένη, Χαρίλαε! ότι γονεείς έχω δεν γνωρίζεις; δεν γνωρίζεις ότι έχω πατέρα αγαπόντα με τοσούτον, πατέρα τον οποίον και εγώ πλειότερον παρά την ζωήν μου αγαπώ; δεν γνωρίζεις ότι είμαι μονογενής θυγάτηρ; οσάκις φαντάζομαι πόσον τοιούτον κίνημα² τον πατέρα μου θέλει καταθλίψει, οσάκις φαντάζομαι ότι εγώ ήτις³ της καρδίας του είμαι η τροφή με τας ιδίας μου χείρας θα τον θανατώσω, με καταλαμβάνει φρίκη! με μέμφεσαι⁴ ότι δεν σ' αγαπώ ως συ μ' αγαπάς Χαρίλαε! αλλ' οι παλμοί της καρδίας μου την οποίαν προ ολίγου εκράτεις με την χείρα σου, δεν ήρκεσαν περι του αισθήματός μου να σε πείσουν; αλλ' η θερμότης της χειρός την οποίαν κρατείς ήδη δεν δεικνύει διόλου ότι εις τας φλέβας μου όλας κυκλοφορεί ο έρωσ; η προς σε αγάπη μου, Χαρίλαε, δεν δύναται να εξαλειφθή, ειμη οπόταν και εγώ από την γην εκλείψω· [...] αλλ' από τους γονεείς μου να μ' αφαρπάσης, αλλά να τους δολοφονήσης τοσούτον σκληρώς μη θελήσης ποτέ, Χαρίλαε, υπόμεινον μικρόν ακόμη, ίσως τους πείσω υιόν των να σ' αναγνωρίσουν· μ' αγαπούν, και η αληθής αγάπη τι δεν δύναται να κατορθώση; άφες με ν' απολαύσω την ευδαιμονίαν εντελή.

- Είναι άκαμποι, είναι βάρβαροι οι γονεείς σου, αποκρίνεται ο Χαρίλαος μετά ζωηρότητος, αν σ' ηγάπων δεν ήθελον επιθυμεί και την ευδαιμονίαν σου; να μ' αναγνωρίσουν υιόν των εκουσίως! ποτέ ποτέ μη το ελπίσης δεν βλέπεις πώς με θεωρούν; δεν παρατηρείς ότι δεν ανέχονται ήδη ουδέ να με βλέπουν; και όμως τι άλλο είδον παρ' εμού ειμη αγάπην, ειμη αφοσιώσεως ενθέρμου δείγματα; το μόνον έγκλημά μου είναι ότι σ' αγαπώ, και ο έρωσ μου ούτος τοις φαίνεται αποτρόπαιος, τοις φαίνεται φρικώδης! ω! δεν σ' αγαπούν, Ελένη μου, όσον νομίζεις οι γονεείς σου αν αληθώς σ' ηγάπων ήθελον ποτέ ανέχονται στεναζούσαν να σε βλέπουν καθ' εκάστην και δακρυρροούσαν; ήθελον ποτέ καταντήσει εις τας αγκάλας του αηδούς αυτού Χαριτιάδου εναντίον της θελήσεώς σου να σε ρίψουν; Ελένη! πρέπει να φύγωμεν, να φύγωμεν αφεύκτως αύριον· [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

- 2 επανάσταση
- 3 η οποία
- 4 κατηγορείς

15130

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιες θέσεις εκφράζονται στο Κείμενο 1 αναφορικά με τη σημασία των ποικίλων διαλέκτων στον εμπλουτισμό της πρότυπης γλώσσας και της γλωσσικής εκπαίδευσης (50-60 λέξεις);

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται λεκτικά και νοηματικά η τρίτη με την τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Να ξαναγράψεις την τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 θέτοντας στη θέση των υπογραμμισμένων λέξεων και φράσεων ισοδύναμες νοηματικά λέξεις ή φράσεις. Να προσέξεις, ώστε να μη διαφοροποιούνται τα νοήματα που διατυπώνονται στην παράγραφο.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 την άρνηση της Ελένης στην πρόταση του Χαρίλαου (μονάδες 10) και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με αυτή της την στάση (μονάδες 5) σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

15130-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρότυπη γλώσσα που είναι εμπλουτισμένη με διαλεκτικά στοιχεία αντανακλά τη σκέψη σε οποιοδήποτε τόπο, χρόνο και γλωσσικό περιβάλλον. Δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να την εμπεδώνουν και να επικοινωνούν αποτελεσματικότερα. Με αυτόν τον τρόπο θα αποδεσμευτούν από γλωσσικά στερεότυπα. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η εμβάθυνση, ώστε να γίνει κατανοητή η αξία τους στη δομή της επίσημης γλώσσας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σύνδεση επιτυγχάνεται λεκτικά με τη φράση «οι διαπιστώσεις αυτές». Με την αντωνυμία «αυτές» εννοούνται οι απόψεις που προηγήθηκαν στην τρίτη παράγραφο για την αξία των διαλεκτικών μορφών της γλώσσας που συμβάλλουν, ώστε οι μαθητές να την κατανοούν καλύτερα και να μπορούν να σταθούν σε οποιοδήποτε περιβάλλον βρεθούν και να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Οι διαπιστώσεις αυτές αποκαλύπτουν τη σημασία των διαφόρων ειδών διαλέκτων για τη γλωσσική εκπαίδευση. Με τη γνώση των διαλεκτικών στοιχείων θα αποδεσμευτούμε από κάποια στερεότυπα σε σχέση με αυτές, όπως για παράδειγμα: «αυτοί μιλούν χωριάτικα». Είναι, επίσης, χρήσιμο οι εκπαιδευτικοί να μη περιορίζονται στη μνεία κάποιων διαλεκτικών, αλλά να εμβαθύνουν κάπως σε αυτές, ώστε τα παιδιά πραγματικά να κατανοούν την αξία τους και τη συμβολή τους στη σύνθεση της επίσημης γλώσσας.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Ελένη αρνείται να τον ακολουθήσει επικαλούμενη την αγάπη που τρέφει για τον πατέρα της («δεν γνωρίζεις ότι έχω πατέρα αγαπόντα με τοσούτον, πατέρα τον οποίον και εγώ πλειότερον παρά την ζωήν μου αγαπώ;»). Είναι μοναχοκόρη και αντιλαμβάνεται ότι μια τέτοια απόφαση θα τον σκότωνε

15130-Λύση

και τρομάζει στη σκέψη («είμαι η τροφή με τας ιδίας μου χείρας θα τον θανατώσω, με καταλαμβάνει φρίκη!»). Είναι σε έντονη συναισθηματική φόρτιση, όπως αποκαλύπτουν και τα ερωτήματα προς τον αγαπημένο της για την απόδειξη της αγάπης της («αλλ' οι παλμοί της καρδιάς μου την οποίαν προ ολίγου εκράτεις με την χείρα σου, δεν ήρκεσαν περι του αισθήματός μου να σε πείσουν; αλλ' η θερμότης της χειρός την οποίαν κρατείς ήδη δεν δεικνύει διόλου ότι εις τας φλέβας μου όλας κυκλοφορεί ο έρωσ;»). Του ζητά να κάνει υπομονή ώστε να μεταπείσει τους γονείς της να τον αποδεχτούν («υπόμεινον μικρόν ακόμη, ίσως τους πείσω υιόν των να σ' αναγνωρίσουν»). Η στάση της υπαγορεύεται από το στερεότυπο της εποχής που τη θέλει να υποτάσσεται και να μην εναντιώνεται στη βούληση της οικογένειάς της παραγκωνίζοντας την προσωπική της ευτυχία. Δεν είναι έτοιμη να τους αντισταθεί και να προτάξει το ανάστημά της, όπως προτείνει ο Χαρίλαος.

Ο/Η μαθητής/-τρια διατυπώνει τη συμφωνία ή τη διαφωνία του με κατάλληλα επιχειρήματα.

Συμφωνία: η στάση της υπαγορεύεται από το στερεότυπο της εποχής που επιτάσσει τη συμβιβαστική στάση της θυγατέρας στη βούληση του πατέρα.

Διαφωνία: έχει χρέος απέναντι στον εαυτό της και τις επιθυμίες της, οφείλει να ακολουθήσει τη φωνή της καρδιάς και να αντιταχθεί στη θέληση του πατέρα.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ